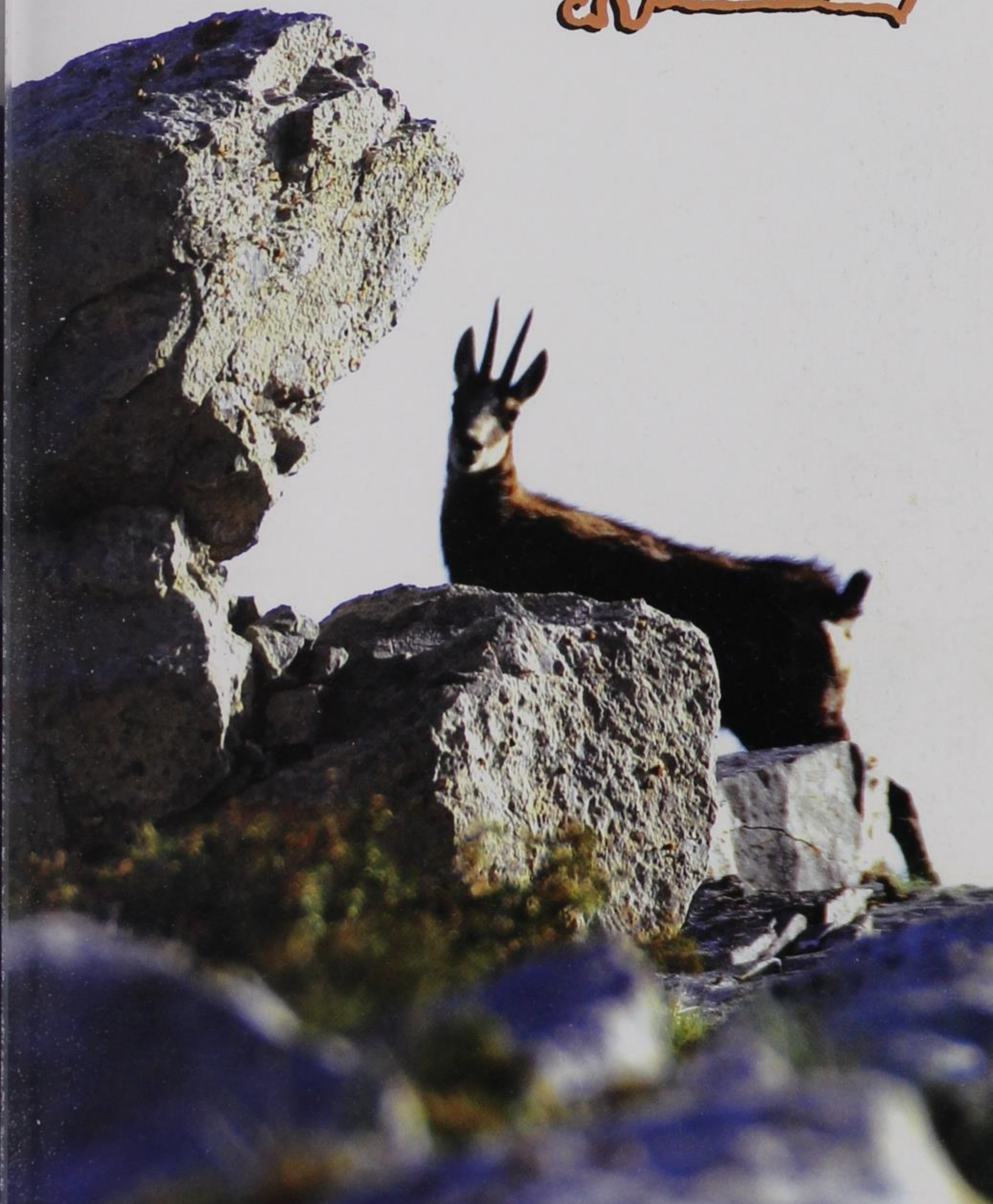

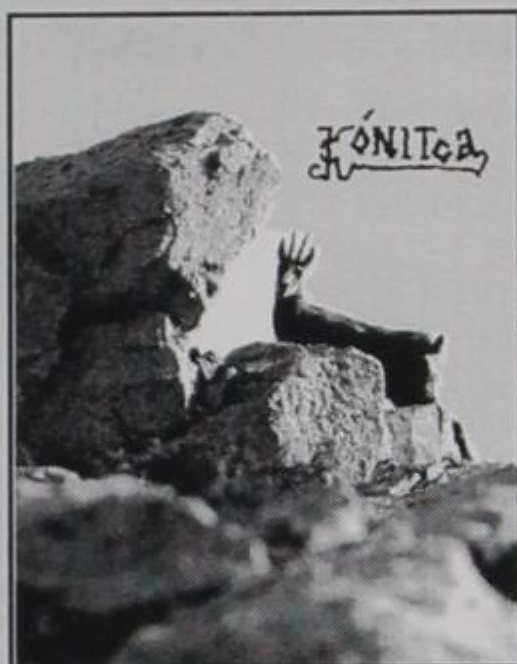
Κόνιτσα

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Περίοδος Τρίτη • Τεύχος 141 Ιούλιος - Αύγουστος 2008 • Euro 3

141. Ιούλιος - Αύγουστος 2008

Φωτ. εξωφ. Ιωάννη Δημοσθ. Σκούφια
(Αγριόγιδο της Πίνδου)

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

και Υπεύθυνος κατά Νόμο:

Σωτήρης Τουφίδης

Κόνιτσα 44.100

Τηλ. 26550 22464 - 22212

Fax: 26550 22464

Συντάσσεται από Επιτροπή:

Ανδρέου Ηλίας

Τουφίδης Σωτήρης

Τσιάγκης Ίκαρος

Ετήσια συνδρομή:

Εσωτερικού 15 Ευρώ,

Εξωτερικού 30 Ευρώ ή 40 Δολ.

Αλληλογραφία - Συνδρομές

στον υπεύθυνο Σ. Τουφίδη

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΣΕΛ.

- 253 Παραδείγματα προς μίμηση, **Γ. Λυμπερόπουλου**
- 257 Παρόν και παρελθόν, **Ν. Ρεμπέλη**
- 261 Ειδήσεις για την επαρχία μας, **Χ. Γκούτος**
- 265 Το αγριόγιδο, **Σ.Τ.**
- 269 Ζαχαρώδης διαβήτης, **Στ. Μπούσμπουλα**
- 278 Για πάντα Παλαιοσέλλι, **Η.Α.**
- 281 Νικόλαος Τσουμάνης, **Β. Τσιαλιαμάνη**
- 283 Οι 3 μέρες μάχης στην Κύπρο, **Δ. Δάφνη**
- 287 Οι δυο φτωχοί, **Σωκ. Οικονόμου**
- 289 Το ημερολόγιο του DON BRUNO, **Χ. Στρατηγόπουλου**
- 293 3ο Σεμινάριο Παραδ. Τραγουδιών, **Α.Σ.**
- 295 Εκδήλωση στο Κεράσοβο, **Κ. Χαρισιάδη**
- 297 «Πεκλάρι» 26-27 Ιούλη, **Κ. Κίτσιου**
- 299 15αύγουστος στη Λαγκάδα, **Π. Νάτση**
- 300 Γιορτή του Προφήτη Ηλία, **Σ. Ξεινού**
- 301 Οξυά: Εκδηλώσεις 2008, **Κ. Λάζου**
- 310 Παναγία Κλαδόρμης, **Ν. Τέντα**
- 311 Πολυφωνικά στην Κόνιτσα, **Σ.Τ.**
- 313 Ειδήσεις - Κοινωνικά
- 317 «Έφυγε ο Βάγγος», **Κ.Κ.**

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ

Γαριβά
45221 Ιε
τηλ. 26510

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΗ

Του Γιάννη Λυμπερόπουλου

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Β) Όλοι μας ξέρουμε για το ΝΥΜΦΑΙΟ την παλιά Νέβεςκα, ορεινό χωριό του νομού Φλώρινας (1400 μ περίπου υψόμετρο) που τον τελευταίο καιρό αποτελεί στόχο μεγάλου τουριστικού αλλά και οικολογικού ενδιαφέροντος.

Προ λίγου καιρού ήταν ένα βλαχοχώρι ερημωμένο με 35 απελπισμένους γέροντες. Μέσα σε ελάχιστα χρόνια ο οικισμός της Νέβεςκας και η γύρω περιοχή μεταμορφώνεται, με τις προσπάθειες κάποιων μόνιμων κατοίκων της αλλά και άλλων που κατάγονταν από εκεί, σε μουσείο εθνικής κληρονομιάς και παρθένας φύσης καταχτώντας την πρωτιά σε πανευρωπαϊκό επίπεδο του πρότυπου ανάπτυξης με ήπιο τουρισμό και σεβασμό στον τοπικό πολιτιστικό σύστημα. Από δημοσιογραφικό ρεπορτάζ (Η ζωή επιστρέφει στο ορεινό Νυμφαίο, ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 23/10/2005) μαθαίνουμε ότι η Κοινότητα του Νυμφαίου αξιοποιώντας ευρωπαϊκά προγράμματα, εθνικούς πόρους, αλλά και πόρους από φιλοπάτριδες ιδιώτες ευεργέτες τριπλασίασε τον μόνιμο(νεαρό πλέον) πληθυσμό της αναπτύσσοντας όλες τις αναγκαίες υποδομές για την επόμενη γενιά. Δημιούργησε συνεδριακό κέντρο, Μουσείο, Ανοιχτό θέατρο, στάβλο αλόγων ιππασίας- περιπάτου, δύο κοινοτικούς ξενώνες, βιβλιοθήκη, μόνιμες εκθέσεις φωτογραφιών, τρία υπαίθρια πάρκινγκ,περιφερειακή οδό, Πάρκο Άγριας Φύσης και Αναψυχής (έκτασης 1.800 στρεμ.,φραγμένου δάσους) με ελάφια κι άλλα θηράματα, λιθόστρωτα μονοπάτια, θέσεις θέας κλπ. Καθώς και δεκάδες άλλα έργα, που ανέπλασαν ολόκληρο τον παραδοσιακό ιστό του οικισμού.

Στο κοινοτικό δάσος του Νυμφαίου φιλοξενείται το Ευρωπαϊκό Κέντρο Προστασίας της αρκούδας υπό τον "Αρκτούρο" και το Ορεινό Κατασκηνωτικό Κέντρο της ΧΑΝ Θεσσαλονίκης. Πολύ σύντομα δημοπρατείται δημιουργία τεχνητής ορεινής λίμνης και ανέγερση Κεντρικής Τουριστικής αγοράς. Δημιουργήθηκαν πολλές οικογενειακές επιχειρήσεις, λειτουργούν 10 ξενώνες,5 εστιατόρια, 4 κα-

φέ μπαρ. Αναστηλώθηκαν 180 σπίτια και δημιουργήθηκαν 170 νέες θέσεις εργασίας. Προσφέρονται ντόπια προϊόντα και τοπικές γεύσεις. Και ο τοπικός Συνεταιρισμός Γυναικών παράγει και εμπορεύεται τοπικά γλυκά, ποτά από άγρια φρούτα, χειροτεχνήματα, ζυμαρικά, ξυλόγλυπτα, αναμνηστικά και ασημικά.

Ένας μεγάλος αριθμός από οικογένειες που κατάγονται από τη Νέβεσκα και τα περίχωρά της, επέστρεψε από αστικά κέντρα και εγκαταστάθηκε μόνιμα σ' αυτή.

(Αναφέρονται τα ονόματα πολλών οικογενειών που επανεγκαταστάθηκαν στο Νυμφαίο από το 1998 και δώθε. Ενώ στην Κόνιτσα μετράμε κάθε χρόνο οικογένειες που φεύγουν)

Γ) Στη Μυτιλήνη το 1990 η Χριστίνα Παντελεμονίτη αναπαλαίωσε και επαναιλουούργησε ένα ερειπωμένο νερόμυλο 300 ετών, με σκοπό να παράγει σε οικογενειακή βάση χειροποίητα ζυμαρικά. Έτσι ιδρύθηκε η εταιρία τα Μυλέλια.

Σήμερα η παραπάνω εταιρία παράγει 400 διαφορετικά χειροποίητα προϊόντα με ετήσιο τζίρο 1,5 εκατ. Ευρώ, εξάγει το 65% της παραγωγής της κι έχει αποσπάσει μέχρι σήμερα 8 διεθνή βραβεία.

Κοντά στο νερόμυλο δημιούργησε, με προσωπική δουλειά της οικογένειάς της, ένα μικρό οικολογικό πάρκο, έναν παραδοσιακό φούρνο με ξύλα, ένα ελαιολιβείο με γαϊδουράκι, παντοπωλείο και ξωκλήσι. Όλα αυτά έγιναν αξιοθέατα της περιοχής και τα επισκέπτονται σχολεία, τουρίστες, Πανεπιστημιακοί από το εξωτερικό που καταγράφουν τις μεθόδους παραγωγής των χειροποίητων προϊόντων. Παράλληλα φτιάχτηκε ένας παρόμοιος μύλος στην Ακράτα, και ένα πρατήριο χειροποίητων ζυμαρικών στον Άγιο Στέφανο Απικής, για να αντιμετωπισθεί η μεγάλη ζήτηση των προϊόντων.

Σήμερα τα προϊόντα της Μυλέλια έχουν πετύχει πιστοποιητικό ISO (για την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων). Η γκάμα των προϊόντων της έχει εμπλουτιστεί με σάλτσες, μεζέδες, κρασιά, ούζο, μαριναρισμένα φρούτα, μαρμελάδες και γλυκά του κουταλιού, παξιμάδια κλπ

Η διαφήμισή της γίνεται μόνο με το ότι οι χώροι παρασκευής των προϊόντων της είναι ελεύθερα επισκέψιμοι. (Από το περιοδικό ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ 13/4/08)

4) Η επιχείρηση "Αυγά Βλαχάκη" παράγει κάθε χρόνο 55 εκατ. αυγά, από 250 χιλ. κότες, το 20% είναι βιολογικά που μαζί με τα αυγά από κότες ελεύθερης βοσκής φθάνουν στο 40% της παραγωγής της. Έχει συγκεντρωμένη την επιχειρησιακή της δραστηριότητα στην παραγωγή βιολογικών προϊόντων.

Στην ελληνική αγορά υπολογίζεται ότι παράγονται περί το 1,5 δισεκ αυγά.

Η εταιρία Αυγά Βλαχάκη έχει ετήσιο τζίρο 9,5 εκ, ευρώ 55 άτομα προσωπικό και κατέχει το 5-6% της ελληνικής αγοράς. Η μέση κατανάλωση κατ άτομο στην Ελλάδα είναι 120-130 αυγά, ενώ στις ΗΠΑ η μέση κατανάλωση κατ άτομο φθάνει στα 300 αυγά την ημέρα.

Η παραπάνω επιχείρηση ιδρύθηκε προ 60 χρόνων στα Καλύβια Απικής σε μικρό επιχειρησιακό μέγεθος για περιορισμένη τοπική διάθεση. Σήμερα μεγαλωμένη αρκετά έχει παραγωγή και στη Θήβα και οι εμπορικές επιδιώξεις της είναι πανελλήνιες.

Από το 1994 η εταιρία στράφηκε σε εναλλακτικές μεθόδους εκτροφής ώστε οι κότες να κινιούνται και να γεννούν τ' αυγά τους σε συνθήκες που πλησιάζουν το παραδοσιακό κοτέτσι. Μεσολάβησαν τρία χρόνια συνεργασίας με άλλες επιχειρήσεις που από κοινού παρήγαγαν αυγά με το σήμα ΧΡΥΣΑ ΑΥΓΑ. Και τελικά η εταιρία επανήλθε μόνη της επιχειρησιακά και παράγει με το σήμα Αυγά Βλαχάκη

Πρακτικά σήμερα έχει υιοθετήσει το μοντέλο του παραδοσιακού κοτετσιού σε μια εκσυγχρονισμένη εκδοχή του και βασίζει την παραγωγή των αυγών στις προδιαγραφές που έθεσε η Ευρωπαϊκή Ένωση για να πιστοποιούνται τα αυγά ως βιολογικά (BIO). Κάθε τύπος αυγού σχετίζεται με το χώρο που έχει στη διάθεση της κάθε κότα. Στα αυγά "αχυρώνα" πχ, σε κάθε 4 κότες αντιστοιχεί 1 τ. μ. χώρου. Αντίθετα, σε κάθε μια κότα αλανιέρα αντιστοιχούν 4 (τ.μ.) χώρου.

Έτσι η επιχείρηση έχει επιτύχει τιμές στα αυγά παραγωγής της έως και σε διπλάσια τιμή από κείνα που παράγονται με συμβατικές μεθόδους εκτροφής. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό πως μια "αγροτική" στην ουσία επιχείρηση διπλασίασε σχεδόν τα έσοδά της επενδύοντας στις αλανιέρες κότες.

ΓΙΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

1. ΚΟΝΙΤΣΑ, (Ιστορία και Πολιτισμός)
Τρίτη έκδοση
2. ΠΑΖΑΡΙΟΥ ΑΝΑΤΟΜΗ (Πολιτισμική Μαρτυρία)
Εκδόσεις ΡΟΕΣ, «Οι Ηπειρώτες» β' έκδοση.

ΚΟΝΙΤΣΑ. Βιβλιοπωλείο Ν. ΠΛΟΥΜΗΣ
ΤΗΛ. 26550 24574

ΠΕΤΡΟΣ ΑΘ. ΠΑΝΤΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

- ΛΙΣΘΗΤΙΚΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ
- ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΑ
- ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΑ
- ΜΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ LASER

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 77 Τ.Κ. 10680

Τηλ.: 210 36 30 657

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Ο Δήμος Κόνιτσας διοργανώνει τριήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων την 22-23--24 Αυγούστου σε υλοποίηση του προγράμματος "Καρποί ορεινής γης".

- Την 22α Αυγούστου το πρόγραμμα περιλαμβάνει συναυλία με το συγκρότημα "Υπόγεια Ρεύματα" στην πλατεία Μαρδοχαίου Φριζή.

- Στις 23 Αυγούστου στον ίδιο χώρο θα πραγματοποιηθεί Δημοτική βραδιά - πρώτο Κονιτσιώτικο Αντάμωμα - με την κομπανία του Χρήστου Οικονόμου και τη συμμετοχή της χορωδίας παραδοσιακής μουσικής του Δήμου Κόνιτσας. Θα λειτουργήσει επίσης έκθεση παραδοσιακών τοπικών προϊόντων η οποία θα παραμείνει ανοιχτή για το κοινό έως το τέλος των εκδηλώσεων (24-8). Επίσης στα περίπτερα θα εκτεθούν έργα εικαστικής και λογοτεχνικής δημιουργίας και στο τέλος της εκδήλωσης θα γίνει διαγωνισμός πε-

ριπτέρων και γευσιγνωσίας.

Στα περίπτερα της έκθεσης, για να θυμηθούν οι παλαιότεροι και να μαθαίνουν οι νεότεροι, προσκλήθηκαν από το γειτονικό Δήμο της Πρεμετής τεχνίτες παραδοσιακών επαγγελμάτων, που δυστυχώς έχουν εκλείψει στον τόπο μας. Οι σαμαροτεχνίτες, οι τεχνίτες κατασκευής ροκοκάζανων, οι καλατζίδες και άλλοι τεχνίτες και μάστοροι πιστεύουμε ότι θα συνδέσουν την παραδοσιακή τοπική παραγωγή με το παρελθόν. Θα μας δείξουν το δρόμο που ακολούθησαν και τα τοπικά παραδοσιακά μας προϊόντα για να καταξιωθούν στη συνείδηση των καταναλωτών για την ποιότητα και την αγνότητα των υλικών τους.

- Στις 24 Αυγούστου το τριήμερο των πολιτιστικών εκδηλώσεων κλείνει με Λαϊκή βραδιά με τον Βαγγέλη Κονιτόπουλο και το συγκρότημά του.

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ - ΧΑΡ. Ν. ΡΕΜΠΕΛΗΣ

(Δημοτ. Τραγούδια: του τραπεζιού, χορού, γάμου, νυφιάτικα, λιανοτράγουδα, μοιρολόγια, του Χάρου και του Κάτω Κόσμου, λαζαρικά, παραμύθια, παραδόσεις, ευτράπελες διηγήσεις, παροιμίες, ιδιωματικές φράσεις, αινίγματα, ευχές, κατάρες, γλωσσικό ιδίωμα Μαστοροχωρίων, τοπωνύμια, Γλωσσάριο, κουδαρίτικα κ.λ.) σελ. 360 τιμή: 20 ευρώ

Για την προμήθεια απευθυνθείτε:

1) Νικολ. Ρεμπέλης, Κόνιτσας Τηλ. 26550-23071 - 2) Δ/νση περιοδ. "ΚΟΝΙΤΣΑ"

Παρόν και παρελθόν

Απο τον ΝΙΚ. Χ. ΡΕΜΠΕΛΗ, Φιλολόγο, πρώην Λυκειάρχη

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η σημερινή κατάσταση σε πολλούς τομείς είναι συγκεχυμένη, ανώμαλη και εγκυμονεί πάρα πολλούς κινδύνους. Ζοφερά σύννεφα καλύπτουν τον ουρανό και ο απόηχος της κλαγγής των όπλων και των βομβαρδισμών θορυβεί εναγωνίως τους λαούς. Φαίνεται πως ο κόσμος δεν μπορεί να ζήσει μια μακροχρόνια περίοδο χωρίς την απειλή του πολέμου, χωρίς συρράξεις και αιματοχυσίες.

Επιπρόσθετα, βλέπουμε σήμερα ότι η εικόνα, που παρουσιάζει ο πλανήτης Γη, είναι όχι και τόσο ευχάριστη. Τα μηνύματα είναι προειδοποιητικά και αν δεν αντιμετωπιστούν εγκαίρως, το μέλλον διαγράφεται επικίνδυνο.

Οι κλιματολογικές συνθήκες άρχισαν ν' αλλάζουν προς το χειρότερο. Πρωτοφανείς βροχοπτώσεις, καταστροφικές πλημμύρες ποταμών μετέβαλαν σε λιμνοθάλασσα πολλές πόλεις της Ευρώπης και Ασίας. Σφοδροί τυφώνες σαρώνουν χώρες της Ασίας, καταστρέφουν τη γεωργία, δημιουργούν προβλήματα και πανικοβάλλουν όλους. Πολλά τέτοια φαινόμενα έχουν ως κύρια αιτία την αλόγιστη και απρογραμμάτιστη επέμβαση του ανθρώπου

στη φύση και το φυσικό περιβάλλον. Όταν τα δάση καίονται, όταν μπαζώνονται τα ρέματα και οι κοίτες των ποταμών για να χτιστούν πολυκατοικίες, πού θα διοχετευτεί ο ρους των ποταμών και των ομβρίων υδάτων; Ο άνθρωπος καταστρέφοντας τη φύση, αυτοκαταστρέφεται. Η φύση τον εκδικείται. Πολλοί, εξ άλλου, διαπιστώνουν ότι το έγκλημα, οι ληστείες, οι δολοφονίες και όσα άλλα, αυξήθηκαν επικίνδυνα τα τελευταία χρόνια. Εξ αιτίας όλων αυτών και άλλων δυσάρεστων φαινομένων, πολλοί φωνάζουν: «Προς τα πού πάμε; Τί άλλο θα δούμε ακόμη;». Άλλοι πάλι θυμούνται το παρελθόν και ψιθυρίζουν πως δεν ήταν έτσι η κατάσταση παλαιότερα και οι άνθρωποι τότε ήταν καλύτεροι, πιο ειλικρινείς, πιο κοινωνικοί και πιο δίκαιοι.

* * *

Είναι ίδιον πολλών ανθρώπων όλων των εποχών να επαινούν το παρελθόν και να κατηγορούν το παρόν. Επηρεασμένοι από πολλά δυσάρεστα γεγονότα και φαινόμενα του παρόντος, αναπολούν νοσταλγικά το παρελθόν, ενθυμούνται τα περασμένα χρόνια, τους παλιούς, όπως λένε, καλούς καιρούς,

τους καλούς ανθρώπους της εποχής εκείνης και δυσανασχετούν ακολούθως για ό,τι συμβαίνει γύρω τους.

Θα φέρω ένα παράδειγμα από τη μακρινή εποχή του Ομήρου: Στη φιλονικία Αγαμέμνονα και Αχιλλέα για τη Βρισηίδα επενέβη ο Νέστωρ, ο συνετός και γλυκομίλητος βασιλιάς της Πύλλου «του και από στόματος μέλιτος γλυκίων ρέεν αυδή (= φωνή)», όπως χαρακτηριστικά γράφει γι' αυτόν ο θείος Ποιητής.

«Εγώ, τους είπε, συναναστράφηκα στο παρελθόν με άνδρες καλύτερους από σας και ποτέ δεν με περιφρονούσαν. Ποτέ δεν θα δω άνδρες σαν τον Πειρίθοο, το Δρύαντα ... με αυτούς κανένας από τους σημερινούς ανθρώπους δεν θα μπορούσε να πολεμήσει». (Ιλ. Α, 260 και εξής).

Και στους κατοπινούς χρόνους μέχρι σήμερα πολλοί άνθρωποι αρέσκονται να υμνούν το παρελθόν και να βρίσκουν όλα τα στραβά της εποχής των, μολονότι το κάθε παρελθόν δεν ήταν και δεν είναι άμοιρο ευθύνης για παντός είδους εγκλήματα, αδικίες, δολοφονίες, βαρβαρότητες κλ. Λησμονούν, όμως, όλοι ότι κάθε εποχή πρέπει να κρίνεται με βάση τα δεδομένα και τις συνθήκες ζωής της εποχής εκείνης και όχι της σημερινής.

Υπάρχουν αρκετές μελανές σελίδες

στη συμπεριφορά των δύο ισχυρών πόλεων της αρχαίας Ελλάδος, της Αθήνας και Σπάρτης έναντι των ηττημένων και αιχμαλώτων. Φοβερά τα εγκλήματα πολλών Ρωμαίων αυτοκρατόρων. Ο Νέρων έκαie ζωντανούς χριστιανούς για να φωτίσει τους κήπους και τις πλατείες των νυκτερινών διασκεδάσεων. Αποτρόπαιες οι θηριομαχίες στις αρένες της Ρώμης. Πολλά τα εγκλήματα και οι δολοφονίες στο οικογενειακό περιβάλλον του Μ. Κωνσταντίνου με πρωτεργάτη αυτόν τον ίδιο.

Δεν υπεισέρχομαι σε λεπτομέρειες. Γνωστό το ανοσιούργημα του Μ. Θεοδοσίου, που διέταξε τη σφαγή 7.000 Θεσσαλονικέων στον ιππόδρομο, εξ αιτίας του φόνου του φρουράρχου της πόλης. Πολλοί αυτοκράτορες του Βυζαντίου με δολοφονίες ανέβηκαν στο θρόνο. Η φιλόδοξη αυτοκράτειρα Ειρήνη η Αθηναία (780-802), χάριν του θρόνου της, διέταξε να τυφλώσουν το γιό της Κων/νο ΣΤ' (797) και ο Βασίλειος Β' ο Βουλγαροκτόνος (976-1025) τύφλωσε, όπως λέγεται, 15.000 Βουλγάρους αιχμαλώτους, αφήνοντας στους εκατό ένα μονόφθαλμο για να τους οδηγήσει στη χώρα τους.

Φοβερές φρικαλεότητες συνέβησαν στο Μεσαίωνα κ.λ. Δεν αναφέρω λεπτομέρειες με τη Χιροσίμα, τους βομ-

βαρδισμούς στη Σερβία, στο Αφγανιστάν. Φρικτό το τρομακτικό πλήγμα κατά της Αμερικής με τους Δίδυμους Πύργους κ.λ. κ.λ. Επομένως κάθε παρελθόν βαρύνεται με πολλά αποκρουστικά εγκλήματα, τα οποία οι άνθρωποι θέλουν να λησμονήσουν και παρασυρόμενοι από ανάλογα γεγονότα του παρόντος, στο οποίο η βία, εν γένει, πήρε επικίνδυνες διαστάσεις, ρίχνουν βαρύ κατ' αυτού το λίθο του αναθέματος.

* * *

Είναι αλήθεια ότι σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, η Αξία παραγκωνίζεται από την Απαξία, η οποία επιμελώς καλλωπίζεται και φτασιδώνεται για να κρύψει με τα περίσσια και φανταχτερά στολίδια την ανικανότητα και τη γύμνια της. Η ηθικότητα και η τιμιότητα εκπορνεύονται, η δικαιοσύνη αιμάζεται, το κακούργημα επιχρυσώνεται και μετατρέπεται σε πλημμέλημα, το δίκαιο υποσκελίζεται από το άδικο και η σοφία ελέγχεται από την ανοησία και την επιπολαιότητα. Η αλήθεια ωθείται στο περιθώριο της ζωής από το ψεύδος και την απάτη, η περίσκεψη από την προχειρότητα, η τάξη και η οργανωτική μέθοδος από την τσαπατσουλιά, η ευθύνη από την ασυδοσία, η ευθύτητα από την υποκρισία, και τέλος, η βασίλισσα των ψυχικών προτε-

ρημάτων, η Αρετή, κατάντησε θεραπευτής της Κακίας, που εμφωλεύει στις καρδιές ανθρώπων και λαών. Αυτή, λοιπόν, η κακία δεν έλειψε από καμιά εποχή και ούτε θα εκλείψει ποτέ.

Ο Άγγλος δραματικός ποιητής Σαίξπηρ (1564-1616), διαπιστώνοντας ότι η κακία είναι διάχυτη στον κόσμο, έγραφε στο έργο του «Βασιλιάς Ληρ» τα παρακάτω (σε μετάφρ. Δ. Βικέλα).

«Μέσ' στα κουρέλια θα φανεί κάθε μικρή κακία, αλλά το παν σκεπάζεται με γούνες και στολίδια.

Το έγκλημα με μάλαμα απ' έξω σκεπασέ το κι επάνω του συντρίβεται του νόμου το κοντάρι χωρίς αυτό να εγγιχθεί. Κουρέλια φόρεσέ το και μ' ένα τσάκνο το τρυπά κι ο νάνος πέρα πέρα».

* * *

Προβάλλει τώρα το ερώτημα: Είναι σωστό να κατηγορούμε το παρόν και να εγκωμιάζουμε το παρελθόν; Είναι ο κόσμος τόσο σκοτεινός και διεφθαρμένος; Βεβαίως, όπως προλαβόντως είπαμε, όλες οι εποχές βαρύνονται με εγκλήματα· οι κακοί επιπλέον και επιβραβεύονται, οι υποκριτές πλεονάζουν και αρκετός λιβανωτός καίεται και θα καίεται στο βωμό υπέρ των φαύλων και κολάκων. Νομίζω, όμως, ότι και αν ακόμη το παρόν, ο σημερινός κόσμος, ήταν φυτώριο διαφθοράς και έκλυσης ηθών, και πάλι δεν πρέ-

πει κανείς ν' απελπίζεται. Ο πολιτισμός φυσικό ήταν ν' αλλάξει τις συνθήκες ζωής και να φέρει μαζί με τα αγαθά και ποικίλα κακά. Εφόσον, όμως, ο πολιτισμός είναι καλύτερος από την αγριότητα, το παρόν είναι αναμφίβολα καλύτερο από το παρελθόν. Οι ευκολίες, οι ανέσεις, η ευμάρεια της σημερινής ζωής επιβεβαιούν του λόγου το αληθές. Οι άνθρωποι του καλού εκείνου παρελθόντος έλυσαν τα προβλήματά τους με το δικό τους τρόπο· επιβάλλεται και οι σημερινοί άνθρωποι να λύσουν τα δικά τους με τον τρόπο που ταιριάζει σήμερα· με κατανόηση, ψυχραιμία και καλή διάθεση. Το ίδιο και οι λαοί και τα έθνη. Μόνο που χρειάζεται σε κάθε περίπτωση να προτάσσεται το λογικό, το οποίο πρέπει να κατευθύνει δεόντως τις κακές ροπές και τα πάθη των ανθρώπων. Άλλωστε, κατά τον Πλάτωνα, στο λογι-

στικό μέρος της ψυχής (σχηματικά, βέβαια, η διαίρεση) πρέπει να υποτάσσεται το θυμοειδές (συναισθήματα) και το επιθυμητικό (πόθοι, επιθυμίες κ.λ.).

* * *

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σήμερα ο πνευματικός πολιτισμός, η ηθική πρόοδος δεν συμβαδίζουν εξ ίσου με την καταπληκτική ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, τα επιτεύγματα του οποίου ωφέλησαν, αλλά και έβλαψαν σε πολλά τη ζωή των ανθρώπων (αστυφιλία, αποξένωση των ανθρώπων, αύξηση εγκλημάτων, μόλυνση περιβάλλοντος, άγχος κ.λ.).

Αν όμως, άνθρωποι και λαοί, καλλιεργήσουν τα ψυχικά προτερήματα και ενεργούν ως άνθρωποι με ανθρωπιά, τότε, πράγματι, το κάθε παρόν θα είναι αναντιρρήτως, καλύτερο από το παρελθόν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΚΟΥΣΕΙΟΝ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΚΟΝΙΤΣΑ-ΗΠΕΙΡΟΥ

- Διαθέτει αίθουσα 125,0 τ.μ. με πλήρη εξοπλισμό σε κάθε ένα από τους δύο ορόφους του.
- Διατίθεται για την προβολή νέων δημιουργών και καλλιτεχνών (ζωγράφων, γλυπτών, φωτογράφων, κλπ), κατά προτίμηση από την περιοχή της Κόνιτσας, με μόνη υποχρέωση των εκθετών, την εξασφάλιση ατόμου της εμπιστοσύνης των για να παρίσταται στο Κ.Ε.Κ. κατά τις ώρες και μέρες λειτουργίας της έκθεσης.

Όσοι λοιπόν ενδιαφέρονται να εκθέσουν, μπορούν ν' απευθύνονται -ένα μήνα τουλάχιστον πριν- εγγράφως στην ταχυδρομική διεύθυνση:

ΚΟΥΣΕΙΟΝ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ (Κ.Ε.Κ.)

Οδός Βορείου Ηπείρου 6-44.100 Κόνιτσα ή και τηλεφωνικά στον κ. Δημ. Κωνστ. Κούσιο (τηλ. 210-800.11.75 ή 6977-32.87.77) για τη διεύθυνση των σχετικών λεπτομερειών.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΣ ΣΤΑ ΕΤΗ 1892-95

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χ. Γ. ΓΚΟΥΤΟΣ

Στην αθηναϊκή εφημερίδα «Φωνή της Ηπείρου» του Γ. Γάγαρη, είχαν δημοσιευθεί κατά τα έτη 1892-1895, μεταξύ άλλων, οι παρακάτω ειδήσεις, οι οποίες αναφέρονταν σε γεγονότα και σε πρόσωπα της επαρχίας Κονίτσας. Στο τέλος κάθε είδησης σημειώνεται εδώ, εντός παρενθέσεως, η χρονολογία δημοσίευσης της είδησης.

- Φοβερή ληστεία καταμασιίζει τας επαρχίας Κονίτσης και Κολώνιας. Οι λησταιί είναι όλοι Τουρκαλβανοί. Οι δε ταξιδιώται αναγκάζονται να οδοιπορώσι λαμβάνοντες πάντοτε μεθ' εαυτών στρατιωτικήν συνοδίαν (23.10.1892).

- Ένεκα διχονοιών της κοινότητος, έκλεισαν εντελώς τα σχολεία της κωμοπόλεως Πυρσόγιαννης της επαρχίας Λεσκοβίκου. Επίσης ένεκα των αυτών λόγων έκλεισαν και τα σχολεία εν Φούρκα της Κονίτσης, τα οποία όμως αμέσως κατελήφθησαν δια της βίας υπό του ρωμουνοδιδασκάλου, όστις επί πολλά έτη διδάσκει εν τινι οικία εν Φούρκα και μόλις αριθμεί περί τους τρεις μαθητάς και τούτους εκ του συγγενικού κύκλου. Και ο διδάσκαλος μεν ούτος εξεβλήθη βία εκ των σχολείων, αλλ' εν όσω ταύτα μένουσι κλειστά ενδέχεται ν' αποσκιρτήσωσι πολλοί των μαθητών, εις τους οποίους οι ρωμουνοδιδάσκαλοι πολλά υπόσχονται προς προσηλυτισμόν. Εν Παλαιοσελίω δε της αυτής επαρχίας εστάλη ρωμουνοδιδάσκαλος υπό του διαβοήτου Μαργαρίτου, αλλ' απεπέμφθη οικτρώς υπό των κατοίκων. Τα αυτά έπαθεν και έτερος διδάσκαλος αποσταλείς εις το χωρίον του Πωγωνίου Μεντζιπέ. Πολλοί των διδασκάλων τούτων μένουσιν αργοί και μισθοδοτούνται χάρις εις την ευφυίαν του Μαργαρίτου (13.11.1892).

- Εν Κονίτση την 12 παρελθόντος μηνός περί ώραν 5ην εξερράγη πυρκαϊά εκ τινος σιδηρουργείου, κειμένου άντικρυ του τηλεγραφείου, αλλά προελήφθη ταχέως, περιορισθείσα υπό του σπεύσαντος λαού και στρατού εις το σιδηρουργείον μόνον, ούτινος απετεφρώθη το ήμισυ (12.3.1893).

- Διήλθεν εντεύθεν, μεταβαίνων εις την εν Σκόδρα θέσιν αυτού, ο εκ Μπούτσικου του Πωγωνίου ταγματάρχης του τουρκικού στρατού κ. Νικόλαος Γκάτσος (12.3.1893).

- Ο Γενικός διοικητής Χιβζή πασάς εξήλθε εις περιοδείαν. Και πρώτον εξ Ιωαννίνων μετέβη εις Κόνιτσαν και ήρξατο να επιθεωρή τα δικαστήρια εάν καλώς ή κακώς λειτουργούσι και να εξελέγξη τους υπαλλήλους εάν εκπληρώσι ευσυνειδήτως το κα-

θήκον αυτών. Αφού προς το θεαθήναι περιήλθε τα διοικητικά γραφεία και εβεβαιώθη ότι οι υπάλληλοι ευόρκως εκπληρούσι το καθήκον αυτών, κατατυραννούντες και δια παντοίων μέσων απογυμνούντες τους κατοίκους, παρά τας διαταγάς του Σουλτάνου, έκρουσε την θύραν του ταμείου. Έπρεπε να λάβη την μισθοδοσίαν αυτού και έξοδα οδοιπορικά, διότι δεν τον εσύμφερε να επιστρέψη εις Ιωάννινα και να έχη λαμβάνειν. Εζήτηι εκατόν λίρας, αλλά το ταμείον ήτο κενόν. Αμέσως οι εισπράκτορες ετέθησαν εις κίνησιν, συνοδευόμενοι δε υπό χωροφυλάκων εβίαζον τους κατοίκους Κονίτσης προς πληρωμήν των φόρων· όσοι δεν ηδύναντο ν' αποτίσωσιν αμέσως αυτοί εφυλακίζοντο. Εις Κόνιτσαν παρέμεινε περί τας δέκα ημέρας. Αφού δε έκαμε και τα λουτρά του, εσκεφέθη ολίγον και περί της συγκοινωνίας. Είπεν ότι καλόν κρίνει να κατασκευασθή αμαξητή οδός μέχρι του μοναστηρίου Κονίτσης του Στομίου, διότι δια της οδού ταύτης θα εξυπηρετήται η συγκοινωνία μεθ' όλου του Ζαγορίου και των Βλαχοφώνων ελλ. χωρίων μέχρι Τσεπελόβου και τούτο θα συντελέση εις την ανάπτυξιν του εμπορίου, προσέθηκε δε, ως λέγεται, ότι προς επίτευξιν τοιούτου κοινοφελούς δημοσίου έργου καταβάλλει εκ του ιδιαίτερου αυτού ταμείου λίρας οθωμ. 200. Άγνωστον όμως εαν τοιαύτη γενναιοδωρία είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί εκ μέρους αυτού. Την γνώμην ταύτην εξέφερε συνεπεία αναφορών των κατοίκων και κατόπιν των μελετών ας οι αρμόδιοι μηχανικοί εποιήσαντο. Ελπίζεται δε ότι ταχέως θα αρχίση η κατασκευή της οδού ταύτης (29.10.1893).

- Πληροφορούμεθα ότι εν Οσανίτση της επαρχίας Λεσκοβικίου ο δεκατιστής κ. Σούρλας μετήλθε κατά την συγκομιδήν των καρπών διαγωγήν βάρβαρου και αξίαν σιγματισμού. Αφού οι κάτοικοι δεν συγκατετίθεντο εις τας παραλόγους αυτού απαιτήσεις περί της τιμής των δεκάτων, εξεβίασεν αυτούς δια μισθωτών οθωμανών, οίτινες πολλούς των ανθισταμένων κατοίκων έδειρα και άλλως εκακοποίησαν. Προέβη εις τα αυθαίρετα και παράνομα μέτρα διότι ουδένα είχε να φοβηθή, αφού ταύτα εξετελούντο δι' υπαλλήλων των οθωμανών και παρά των αρχών Λεσκοβικίου υπεστερίζετο. Αι καταπιέσεις αύται και κακώσεις, τας οποίας υπέστησαν οι κάτοικοι, δεν περιήλθον εις γνώσιν της Σ. Οθ. Κυβερνήσεως. Δια τούτο έχομεν την ελπίδα ότι αύτη θα διατάξη ανακρίσεις και τιμωρήση τον κ. Σούρλαν, όστις καταχρώμενος της θέσεώς του ηθέλησεν ούτω να αισχροκερδίσει δια της βίας και αυθαιρεσίας (6.1.1894).

- Η κοινότης Καστάνιανης της επαρχίας Κονίτσης στερείται κτιρίου δια τα σχολεία αυτής. Οι φιλόμουσοι αυτής κάτοικοι απεφάσισαν την ανέγερσιν κτιρίου δια

κοινού εράνου και συνέλεξαν μέχρι τούδε περί τας 120 λίρας (8.4.1894).

- Ο Δημήτριος Γεωργίου Δόση, εις των πρώτων πλουσίων της πόλεώς μας απέθανε προ δυο ετών άτεκνος, καταλιπών την σύζυγόν του διαχειριστήν του πλείστου μέρους της κολοσσιαίας περιουσίας του, το δε λοιπόν διεμοίρασεν εις πολλάς πτωχάς οικογενείας, εις τους συγγενείς του και εις την Εκκλησίαν άγιον Νικόλαον 100 οθωμ. λίρας. Μετά τον θάνατόν του η σύζυγος αυτού, καίπερ νέα ούσα, δεν ήθέλησε να υπανδρευθή, αλλ' ηρκέσθη εις το να υιοθετήση τον ανεψιόν της κ. Γεώργιος Ρούβαλην τελειόφοιτον της Ζωσιμαίας Σχολής, όστις ήνοιξε εμπορικόν κατάστημα εν Κονίτση. Ούτος μίαν εσπέραν προ μηνός δεν εκοιμήθη εις τον οίκον της θείας του, ένθα πάντοε διέμενεν, αλλ' ένεκα τακτοποιήσεως λογαριασμών τινών έμεινε παρά τω πατρί του. Τούτο εννοήσαντες Τούρκοι εκ κάτω Κονίτσης, φύσει κακούργοι και φοβεραί μάστιγες των κατοίκων, συνέλαβον την ιδέαν όπως, διαρρήξαντες εν των παραθύρων της οικίας του μακαρίτου Δημητρίου, εσέλθωσιν όπως και κατώρθωσαν. Εισήλθον δηλαδή και εύρον την γυναίκα κοιμωμένην και πλησίον αυτής άλλην τινα ην παρέλαβε δια συντροφίαν. Εξήγειραν την γυναίκα, αφού πρότερον έφραξαν το στόμα της και έπειτα τη επέβαλον να τοις δείξη που έχει τα χρήματα. Η γυνή μετά πολλάς αντιστάσεις ηναγκάσθη να τους δείξει εν κυτίον, όπερ περιείχε 250 λίρας και όπερ έλαβον. Μετά ταύτα δε, διέρρηξαν άλλα κιβώτια, αφ' ων αφήρεσαν πολλά πολύτιμα και τινα πράγματα αυτών των ληστών, άπερ ο Δημήτριος κατείχεν ως ενέχυρα, δους αυτοίς χρήματα. Επειδή δε η γυνή εγνώρισε δυο εξ αυτών, ούτοι φοβηθέντες μήπως γίνωσι γνωστοί εις τας αρχάς, απεφάσιαν όπως την φονεύσωσιν και ωδήγησαν αυτήν εις κατώγειον αλλ' ευτυχώς καθ' οδόν η λάμπα εσβέσθη και η γυνή εν τη σκοτία ηδυνήθη να δραπετεύσει και εξέλθη εις την αυλήν, ένθα έρρηξε κραυγάς, οι γείτονες ακούσαντες ήρξαντο πυροβολούντες, οι δε λησταί φοβιθέντες απήλθον. Εις τους πυροβολισμούς έσπευσεν η αστυνομία, η οποία, δια των ερευνών και επειδή αυτή η γυνή ανεγνώρισε δύο εξ αυτών, συνέλαβε τούτους, οι οποίοι δια των γενομένων ανακρίσεων απεδείχθησαν ως τοιούτοι. Άλλ' ούτε χρήματα έλαβον οι παθόντες, ούτε τι των άλλων πραγμάτων, μένουσι δε άγνωστοι οι άλλοι οίτινες ήσαν πολλοί, ένεκα της ραθυμίας ην δεικνύει η αρχή, καθ' όσον είνε πάντες Τούρκοι. Πάντες δε οι κάτοικοι Κονίτσης μένουσιν εκπεπληγμένοι επί τω γεγονότι και αναμένουσι την αμείλικτον τιμωρίαν των κακούρκων τούτων παρά του φιλολάου ημών άνακτος Σουλτάν Αβούλ Χαμίτ Χαν (σ. 5.1894).

Κόνιτσα

- Οι εις Μπογοντζικόν του Πωγωνίου εκ των χιόνων αποθανόντες καλούνται Γεώργιος και Ευθύμιος, ειργάζοντο εις την από Χάνι Δελβινακίου μέχρι Βοσίνης κατασκευαζομένην οδόν και κατάγονται ο μεν εκ του χωρίου Προβίτσικα, ο δε εκ του χωρίου Σανοβόν της Κονίτσας. Την αυτήν ημέραν εκινδύνευσαν πολλάι γυναίκες ενώ επέστρεφον εκ του μύλου (16.2.1894).

- Υπέρ του εν Ιωαννίνοις νοσοκομείου Χαμητιέ συνεισέφερον γρ. 109 ο Ευάγγελος Ξένος Μολισσιώτης, 109 Κωνστ. Μολισσιώτης, 54 Ιωάννης Τσοανίδης, 54 Ν. Καρακίσιος, 54 Κότσιος Χατζής, 41 Ιωάννης Μανθάς, 218 η κοινότης της συνοικίας Μεσαρίας, 109 η της Μποτσοφαρίου, 41 οι Χριστόδουλος και Λάζος εκ Σταρπισιάνης (23.12.1894).

- Εις Βούρμπιανην τοσούτος ην εφέτος ο χειμών, ώστε ένεκα των τελευταίων αδιακόπων βροχών και της χιόνος, ήτις υπερέβη το εν μέτρον, κατέπεσον τα δύο προαύλια των εκκλησιών της κωμοπόλεως, του τε Αγίου Ιωάννου και των Αγίων Αποστόλων, ευτυχώς όμως κατέπεσον μετά την θείαν λειτουργίαν και ουδέν δυστύχημα συνέβη (17.2.1895).

- Οι Βουρμπιανίται έσχον το δυστύχημα να θρηνήσωσι τον θάνατον σεβαστού και αγαπητού αυτών μέλους, τον Γεώργιον Γιόσην, εργολάβον οικοδομών. Ο ατυχής Γιόσης προ ημερών ανελθών εις οικοδομουμένην οικίαν και ολισθήσας κατέπεσε τραυματισθείς και μετ' ολίγας ημέρας εξέπνευσεν (5.5.1895).

ΚΟΝΙΤΣΑ

**Μην ξεχνάτε
τη συνδρομή σας.
Είναι το στήριγμα
του περιοδικού μας.**

ΕΡΜΙΟΝΗ Π. ΝΤΕΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Δικηγόρος

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 6-8
1ος ΟΡΟΦΟΣ
106 79 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210 3633310-11-12
ΦΑΧ.: 210 3637894
ΚΙΝ.: 6976 112904

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ «Το Γεφύρι» Με 40 κλίνες, εστιατόριο, μπάρ, πάρκιγκ, κ.λπ. Στην ειδυλλιακή τοποθεσία της γέφυρας Αώου
Τηλ. 26550 23780

Το αγριόγιδο

Το πιο σημαντικό είδος στην πανίδα της χαράδρας Αώου και το πιο χαρακτηριστικό, είναι αναμφισβήτητα το αγριόγιδο.

Ζει στις απόκρημνες και δασωμένες πλαγιές της, σε μικρές ή μεγαλύτερες οικογένειες (3-4 ζώα ή και περισσότερα). Το αρσενικό περιπλανιέται και μόνο του.

Είναι το πιο σβέλτο και σκληροτράχηλο ζωντανό της περιοχής. Οι μυτερές και δυνατές οπλές του, το βοηθάνε να σκαρφαλώνει και στα πιο απάτητα "ζωνάρια" γυρεύοντας τροφή και σιγουριά.

Πηδάει από βράχο σε βράχο με καταπληκτική ταχύτητα και ακρίβεια, χωρίς να λογαριάζει τους γκρεμούς και το φοβερό χάος που ξανοίγεται κάτω. Είναι ένας πραγματικός ακροβάτης.

Δεν έχει καμιά ιδιαίτερη ομορφιά, αλλά, επιβλητικό και αγέρωχο, καθώς στέκει ν' ακούσει ή ν' αγναντέψει πάνω στα βράχια. Το χαρακτηριστικό του γνώρισμα είναι τα κέρατα, που δε φυτρώνουν όρθια -όπως στα ήμερα- αλλά, αρχίζοντας μπροστά, από το πάνω μέρος του κεφαλιού οριζόντια σχεδόν στην αρχή, στο τέλος τους γυρίζουν σα γάντζοι προς τα πίσω.

Στολίδι της άγριας Χαράδρας, εντυπωσιάζει τους φυσιολάτρες με την αναπάντεχη παρουσία του, όταν εμφανίζεται ξαφνικά μπροστά τους κι εξαφανίζεται σαν ξωτικό αμέσως.

Το χειμώνα, που τα χιόνια κατεβαίνουν αρκετά χαμηλά από τις κορυφές, κατεβαίνει κι αυτό αναγκαστικά και καταφέρνει, αντιπαλεύοντας με τις παγωνιές και το λιγότεμα της τροφής, ν'

αντέξει παρόλ' αυτά και να επιζήσει. Σήμερα ζουν μερικές δεκάδες όλα κι όλα· παλιότερα υπήρχαν πιο πολλά.

Το κυνήγι τους απαγορεύεται, αλλά, οι λαθροκυνηγοί τα αποδεκατίζουν κάθε χρόνο και είναι αμφίβολο αν θα συνεχιστεί η ύπαρξη τους και στο μέλλον, χωρίς πιο αυστηρή τήρηση της απαγόρευσης.

Αυτό το σημερινό στολίδι της περιοχής, που σ' άλλες χώρες θα το σέβονταν και θα το αγαπούσαν όλοι, εδώ σε μας κυνηγιέται ασυνείδητα κι απάνθρωπα· κυνηγιέται από μερικούς ρωμιούς που θεωρούν μυθικό κατόρθωμα το φόνο του και επιδείχνουν με καμάρι σε φίλους τους το τρόπαιο του δέρματος ή των κεράτων.

Πόσες φορές δεν ακούονται στις πηλαγιές και στα διάσελα της χαράδρας, τουφεκιές κυνηγετικών αλλά και πολεμικών όπλων! Και τις περισσότερες από τις φορές αυτές, τα μαύρα βόλια τους κατευθύνονται σ' αυτά τα άκακα κι αβλαβή ζωντανά της φύσης.

Μ' αυτόν το ρυθμό, σε λίγα χρόνια, το αγριόγιδο θα εξαφανιστεί και τα παιδιά μας θα μαθαίνουν από τη Ζωολογία ή τις εγκυκλοπαίδειες ότι υπήρχε κάποτε, όπως τα προϊστορικά μαμούθ και οι δεινόσαυροι.

Ίσως τώρα που είναι καιρός ακόμα, θα πρέπει η πολιτεία να ενδιαφερθεί

άμεσα και δραστήρια.

Πώς έχουμε το θράσος σήμερα να καμαρώνουμε σαν Ευρωπαίοι πολίτες από τη μια μεριά, κι από την άλλη να φερόμαστε σαν Αφρικανοί κανίβαλοι;

Η πολιτεία αν θέλει μπορεί!

Μάλιστα! Μπορεί να σώσει το αγρίμι. Είναι στο χέρι της να φροντίσει γι' αυτό. Άλλωστε τούτο δεν απαιτεί οικονομική δαπάνη, αλλά τη λήψη ορισμένων πρόσθετων μέτρων από τα τοπικά Δασαρχεία για φύλαξη και προστασία.

Αφού ο πολίτης -δυστυχώς- δεν έφτασε ακόμα σε επίπεδο που να σέβεται τη φύση και τα στολίδια της, ας τού 'ρχεται κατακέφαλα η τιμωρία του νόμου χωρίς ελαφρυντικά και πολιτικά πιεστικά πισώπλατα τερτίπια, για να συνέρχεται.

Έτσι θα παραδειγματίζονται και οι άλλοι μελλοντικοί παραβάτες.

Ο Ορειβατικός Σύλλογος Κόνιτσας και άλλοι Σύλλογοι, πολλές φορές διαμαρτυρήθηκαν στις αρμόδιες Υπηρεσίες για το παράνομο κυνήγι του Αγριόγιδου, αλλά μέχρι σήμερα η κατάσταση παραμένει ίδια. Στις 10/7/99 με τον τίτλο "Στον Εθνικό Δρυμό Βίκου-Αώου... έγκλημα χωρίς τιμωρία" ο Ορειβ. Σύλλογος Κόνιτσας έστειλε στις διάφορες Υπηρεσίες και στον τύπο έγγραφο, στο οποίο αναφέρονται μεταξύ των άλλων και τα εξής: "...Λίγες δεκά-

δες αγριόγιδων έχουν απομείνει σήμερα, μετά από το ανελέητο κυνήγι ασυνείδητων "ντουφεκάδων". Εφοδιασμένοι με όλα τα σύγχρονα όπλα, από αυτόματες караμπίνες μέχρι Καλάσνικωφ, δολοφονούν, χωρίς έλεος, τ' ανυπεράσπιστα ζώα κι ενώ είναι προστατευόμενο είδος, καμιά υπηρεσία δεν έλαβε μέχρι σήμερα τα απαραίτητα μέτρα για τη φύλαξη του Δρυμού και την πάταξη της λαθροθηρίας.

Οποιαδήποτε μέρα και κυρίως τα Σαββατοκύριακα, οι "ντουφεκάδες" αλωνίζουν τον Εθνικό Δρυμό και γίνεται το μεγάλο μακελειό!

Οι πυροβολισμοί θυμίζουν πόλεμο. (Έχουμε τη μαρτυρία πέντε μελών του Ορειβ. Συλλόγου Κόνιτσας που ανεβαίνοντας τις πλαγιές του "Λάπατου" την Κυριακή πρωί, 4-7-99, μέτρησαν δεκατέσσερις (14) πυροβολισμούς!)

Είναι δυνατόν μετά από τέτοια ασυδοσία να επιβιώσει αυτό το είδος; Βαίνει ολοταχώς προς εξαφάνιση και σε πολύ σύντομο διάστημα, μόνο από τις εγκυκλοπαίδειες θα το γνωρίζουμε πια.

Εμείς έχουμε την απορία: πώς γίνε-

ται σε μη κυνηγετική περίοδο και σε απαγορευμένο-προστατευόμενο(;) Δρυμό να πυροβολούν με κυνηγετικά και πολεμικά όπλα χωρίς να συλλαμβάνεται κανείς; Έχουμε κράτος, επιτέλους, ή όχι;

Αυτό που γίνεται στον Εθνικό Δρυμό ισοδυναμεί με αντεθνική πράξη και πρέπει να αντιμετωπιστεί αυστηρά και παραδειγματικά.

Αρμόδιες Υπηρεσίες, Αυτοδιοίκηση, Σύλλογοι, Οικολ. Οργανώσεις και ευαίσθητοι πολίτες αυτής της χώρας, θα ανεχθούμε την εξαφάνιση αυτού του σπάνιου ζώου με απάθεια;

Απευθύνουμε έκκληση στους Δήμους Κόνιτσας-Ζαγορίου, στις αρμόδιες Υπηρεσίες, τα Μ.Μ.Ε. και σε κάθε λογικό πολίτη να δραστηριοποιηθούμε για τη σωτηρία του αγριόγιδου.

S.O.S. γιατί σε λίγο θα είναι αργά!

" Δεν αρκεί να βλέπει κανείς το κακό, είναι κι αυτός συνυπεύθυνος, αν δεν κάνει κάτι να το αποτρέψει".

(Αναδημοσίευση από το βιβλίο «Ο ΑΩΟΣ & Η ΦΥΣΗ ΤΟΥ». Σ. Τουφίδη)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

Ο Ξενώνας στην Αγ. Παρασκευή Κόνιτσας

Τηλ. 210-8642240 - 6976067198

Δημ. Τέλλης

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 500 τ.μ. σε κεντρικό σημείο της Κόνιτσας.

Τηλ. 2410-620471 - 6979638112

ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΑΣ 1958

Από αριστερά προς τα δεξιά: Όρθιοι: Πίσπας Χρ., Νούτσπς Χρ., Κίτσιος Χρ., Καλογήρου Πλάτων, Τσαλιαμάνης Θεοδοσίος, Τσαρτσάλη Δανάη, Μόκκα Χρυσ., Σκίριας Γεωργ., Μανιζουράτου Δημ., Καλλινιτέρης Παντ., Παναγιωτίδου Φεβρ., Μπιζακίδου Αλεξάνδρα, Μούχου Δέσποινα, Χούψιας Παναγ., Λέτσιος Νικολ., Ντίσιος Ζήκος, Νούτσος Γεωργ., Μπέτσιος Δημ., Γαλάνης Νικ., Καθήμενοι: Σώκκος Φώτιος, Σκούφιας Δημοσθένης, Ζακόπουλος Σωτηρ.

Καθηγητές: Θεοδ. Θερμός, Απ. Παπαθεοδώρου, Χριστοφ. Γκαραβέλας, Νικόλ Ρεμπέλης, Ενθυμ. Παπακωνσταντίνου

(Φωτ. Αρχείο Δήμος Σκούφιας)

ΣΑΚΧΑΡΩΔΗΣ ΔΙΑΒΗΤΗΣ

ΔΡ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΛΑΣ

Αναπλ. Διευθυντής, Υπεύθυνος Διαβητολογικού Κέντρου Γ.Ν. Νίκαιας Πειραιά
Πρόεδρος Ελληνικής Διαβητολογικής Εταιρείας

Αντιμετωπίζοντας το Διαβήτη: Βασικές κατευθύνσεις

Ο Διαβήτης είναι μια πάθηση που δε θεραπεύεται. Όμως μπορεί να αντιμετωπιστεί και η θεραπευτική αγωγή, που χρειάζεται για να πετύχουμε και να διατηρήσουμε σχεδόν φυσιολογικό σάκχαρο στο αίμα, είναι διαφορετική στο Διαβήτη Τύπου 1 (αφορά κυρίως τα παιδιά και τους νέους) και το Διαβήτη Τύπου 2 (αφορά κυρίως τους ενήλικες).

Ποιος είναι ο στόχος της θεραπείας;

Στόχος της θεραπείας είναι να αισθάνεται καλά το άτομο με Διαβήτη, χωρίς συμπτώματα και η πρόληψη των επιπλοκών δηλ. της βλάβης στα μάτια, τους νεφρούς, τα νεύρα, την καρδιά και τα αγγεία.

Επιθυμητά επίπεδα σακχάρου αίματος

- Πριν το γεύμα: 70-130 mg/dl
- 2 ώρες μετά το γεύμα: λιγότερο από 180 mg/dl και
- Γλυκοζυλιωμένη αιμοσφαιρίνη: λιγότερο από 7%.

Όμως παράλληλα με τη ρύθμιση του σακχάρου απαιτείται και η αντιμετώπιση της υψηλής πίεσης, της υψηλής χοληστερίνης-τριγλυκεριδίων και οπωσ-

δήποτε χρειάζεται η διακοπή του καπνίσματος.

Η αντιμετώπιση του Διαβήτη Τύπου 2

Η πλειοψηφία (90-95%) των ατόμων με Διαβήτη είναι Τύπου 2 και οι περισσότεροι από αυτούς είναι υπέρβαροι ή παχύσαρκοι. Η διατροφή, η άσκηση, τα φάρμακα από το στόμα και η ινσουλίνη αποτελούν μαζί με την σωστή ενημέρωση τον ακρογωνιαίο λίθο της θεραπευτικής αγωγής.

Η δίαιτα που στοχεύει στην απώλεια βάρους, είτε μόνη είτε μαζί με την άσκηση, μπορεί να βελτιώσει το Διαβήτη ή ακόμη και να τον προλάβει. Επειδή όμως η επιτυχία συχνά δεν κρατάει πολύ, οι περισσότεροι χρειάζονται να συνδυάσουν φάρμακα από το στόμα ή ινσουλίνη με δίαιτα και άσκηση, για να πετύχουν το σάκχαρο αίματος κοντά στα φυσιολογικά όρια.

Οι γενικές αρχές υγιεινής διατροφής, που πρέπει να ακολουθούν τα άτομα με ή χωρίς Διαβήτη, είναι αυτές της **Μεσογειακής Δίαιτας** και δεν είναι τίποτε άλλο από τη διατροφή των γονιών μας και των παππούδων μας, όταν η οικογένεια έτρωγε μαγειρευτό φαγητό. Μια πρόσφατη μελέτη από

την Ιατρική Σχολή Αθηνών και το Harvard School, επιβεβαίωσε ότι η Μεσογειακή διαίτα βοηθάει να ζούμε περισσότερο και προστατεύει από καρδιακές παθήσεις και μορφές καρκίνου. Τα κύρια χαρακτηριστικά της Μεσογειακής διατροφής είναι:

- Κατανάλωση αποβουτυρωμένων προϊόντων (γάλα ή γιαούρτι περιεκτικότητας λιγότερο από 2% σε λιπαρά)
 - 5 μερίδες φρούτων και άφθονα λαχανικά ημερησίως
 - Συχνή κατανάλωση οσπρίων και δημητριακών, που είναι πλούσια σε ίνες
 - Χρήση ελαιολάδου αντί για σπορέλαια, φρέσκο βούτυρο ή μαργαρίνες. Υπενθυμίζεται ότι η πρόσληψη του ελαιολάδου πρέπει να γίνεται με μέτρο στα παχύσαρκα άτομα (έχει πολλές θερμίδες).
 - Ψάρι 2 φορές την εβδομάδα
 - Κόκκινο κρέας 1 φορά την εβδομάδα
 - Περιορισμός της ζάχαρης
 - Αλκοόλ με μέτρο με τα γεύματα, δηλ. 1 ποτό την ημέρα για τις γυναίκες και 2 για τους άνδρες την ημέρα (1 ποτό ορίζεται π.χ. ως: 1- 1 ½ ποτήρι μπύρας ή 1-2 ποτηράκια κρασί ή 1-2 τσίπουρα)
 - Συνδυασμός της διατροφής με καθημερινή άσκηση
- Υπάρχουν τροφές που μπορούν να

καταναλώνονται ελεύθερα από τα άτομα με Διαβήτη;

Ποτά-Ροφήματα: Αναψυκτικά χωρίς ζάχαρη, καφές ή τσάι χωρίς ζάχαρη, σόδα

Μπαχαρικά-Εδώδιμα: αλάτι (προσοχή στα άτομα με αυξημένη πίεση), άνηθος, βασιλικός, βανίλια σκόνη, δυόσμος, κανέλλα, κάρυ, λεμόνι, μαϊντανός, πάπρικα, πιπέρι, ρίγανη, σκόρδο, τσίλι, φασκόμηλο.

Υποκατάστατα ζάχαρης: ζελατίνη, ζελές λάιτ, καραμέλες ή τσίχλες χωρίς ζάχαρη και τα υποκατάστατα ζάχαρης π.χ. Canderel (ασπαρτάμη). Η φρουκτόζη επηρεάζει το σάκχαρο αίματος, αφού γίνεται γλυκόζη στον οργανισμό.

Συνοδευτικά φαγητών: μουστάρδα, ξύδι, κέτσαπ ντομάτας

Λαχανικά ωμά (1-2 φλιτζάνια του τσαγιού): αγγούρι, καυτερές πιπεριές, κάπαρη, κολοκυθάκια, λάχανο, μανιτάρια, μαρούλι, πράσινο κρεμμύδι, ραδίκι, σέλινο

Υπάρχουν απαγορευμένα φρούτα;

Τα άτομα με Διαβήτη μπορούν να καταναλώνουν μεγάλη ποικιλία φρούτων. Δεν υπάρχουν στην πραγματικότητα απαγορευμένα φρούτα. Καλό είναι να κατανέμονται στη διάρκεια της ημέρας π.χ. στο δεκατιανό, απογευματινό, πριν τον ύπνο, πριν από άσκηση παρά να τρώγονται όλα μαζί. Ένα α-

πλό μέτρο είναι το μέγεθος της γροθιάς ή το φλιτζάνι της τσαγιού. Απλά αναφέρουμε τις ισοδυναμίες από τις μερίδες φρούτων. 1 μέτριο ακτινίδιο = 1 μικρό αχλάδι = 3 μέτρια βερίκοκα = 1/2 μεγάλο γκρέιπ φρουτ = 2 μέτρια φρέσκα δαμάσκηνα = 1 φέτα καρπούζι = 14 κεράσια = 2 μικρά μανταρίνια = 1 μικρό μήλο = 1/2 φλιτζάνι μούρα κόκκινα = 1 μέτριο νεκταρίνι = 1 μικρό πορτοκάλι = 3/4 φλιτζάνι πεπόνι = 1 μέτριο γιαρμά = 17 μικρά σταφύλια = 2 μικρά σύκα = 1 φλιτζάνι φράουλες.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στα τυριά, αφού το τυρί είναι ιδιαίτερα δημοφιλές στην Ελληνική διατροφή. Μπορεί να μην αυξάνει το σάκχαρο αλλά είναι πλούσια πηγή λίπους-θερμίδων και περιέχει υψηλά ποσά χοληστερόλης και συνήθως περιέχουν αλάτι. Για τους παραπάνω λόγους συστήνεται με μέτρο και προτιμώνται τυριά με λίγα λιπαρά, όπως: φίνα (Fina) Σουηδίας, Τρικαλινό λάϊτ, μίλνερ (Milner) λευκό, μυζήθρα ή ανθότυρο (Ηπείρου, Μακεδονίας) κ.ά.

Η άσκηση βοηθάει στη θεραπεία του διαβήτη καθώς ελέγχει το σωματικό βάρος, μειώνει την πίεση, μειώνει την κακή χοληστερίνη (LDL) και τα τριγλυκερίδια και αυξάνει την καλή (HDL) χοληστερίνη. Επιπλέον μειώνει το σάκχαρο και στα άτομα με Διαβήτη

Τύπου 2 κάνει την ινσουλίνη του οργανισμού να "δουλεύει καλύτερα". Επίσης στα άτομα με προδιάθεση για Διαβήτη, η τακτική άσκηση βοηθάει στην πρόληψή του.

Η άσκηση είναι ωφέλιμη, και το περπάτημα είναι μια πολύ καλή επιλογή, όμως ο καθένας μπορεί να επιλέξει την άσκηση που του ταιριάζει. Πρέπει να γίνεται καθημερινά, να αυξάνει σιγά-σιγά σε ένταση, να διαρκεί τουλάχιστο 30 λεπτά και να γίνεται με τη συμβουλή του γιατρού, ιδιαίτερα σε υπέρβαρα άτομα ή καρδιοπαθείς. Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στα παπούτσια (είναι οι τροχοί του ανθρώπου), καθώς συχνά δε γίνονται αντιληπτά τα συμπτώματα της περιφερικής νευροπάθειας (π.χ. μουδιάσματα, βελονιές) ή αγγειοπάθειας των ποδιών και ο κίνδυνος να περιπλέξουν την κατάσταση και να οδηγήσουν σε πληγές ή ακρωτηριασμό δεν είναι σπάνιος. Έχει μεγάλη σημασία να ελέγχονται τα πόδια καθημερινά. Χρειάζεται να πλένονται με χλιαρό και όχι με πολύ ζεστό ή πολύ κρύο νερό και να στεγνώνονται καλά, δε χρησιμοποιούμε ξυράφια, κόβουμε τα νύχια στην ευθεία, αποφεύγουμε να περπατάμε ξυπόλητοι και οι κάλτσες να είναι καθαρές. Τέλος προτιμάμε να αγοράζουμε παπούτσια τις απογευματινές ώρες, που τα πόδια έχουν πάρει τη φαρδύτε-

ρη φόρμα τους.

Φάρμακα από το στόμα

Σήμερα διαθέτουμε μια πληθώρα αντιδιαβητικών φαρμάκων. Από αυτά άλλα "πιέζουν" το πάγκρεας να βγάλει περισσότερη ινσουλίνη, άλλα κάνουν την ινσουλίνη να δουλεύει καλύτερα (μειώνουν την αντίσταση στην ινσουλίνη), ενώ άλλα καθυστερούν την απορρόφηση των υδατανθράκων από το έντερο και έτσι το σάκχαρο αυξάνεται αργά στο αίμα. Οι γιατροί σήμερα τα χρησιμοποιούν σε συνδυασμούς και πιο επιθετικά παλαιά και πιο νεότερα φάρμακα. Πρέπει να τονίσουμε ότι η κάθε κατηγορία φαρμάκων έχει συγκεκριμένες ενδείξεις και αντενδείξεις. Ένα συγκεκριμένο φάρμακο με καλά αποτελέσματα σε κάποιο άτομο δεν εξασφαλίζει το ίδιο καλά αποτελέσματα, αν χορηγηθεί σε κάποιο άλλο άτομο με Διαβήτη. Διαφορετικά φάρμακα, διαφορετικοί άνθρωποι, διαφορετικά αποτελέσματα. Συχνά είναι αναπόφευκτη η χορήγηση μαζί με τα φάρμακα και ινσουλίνης, αν οι στόχοι της θεραπείας δεν επιτυγχάνονται.

Ινσουλίνη

Αν ελέγχεται το σάκχαρο αποδοτικά με δίαιτα, άσκηση και φάρμακα από το στόμα δεν υπάρχει λόγος να αλλάξει η θεραπεία. Είναι όμως κάτι περισ-

σότερο από μοιραίο να χρειαστούν ενέσεις ινσουλίνης οι άνθρωποι με διάρκεια Διαβήτη 2 πάνω από 10 χρόνια. Αυτό μπορεί να συμβεί και νωρίτερα, αν άλλα προβλήματα υγείας εμποδίζουν τη χρήση φαρμάκων από το στόμα.

Υπάρχουν πολλά είδη ινσουλινών. Άλλες δρουν γρήγορα, με λίγες ώρες διάρκεια δράσης και χορηγούνται περίπου μισή ώρα πριν το γεύμα, ενώ υπάρχουν και οι υπερ-γρήγορες, με πολλή γρήγορη έναρξη δράσης, που μπορούν να χορηγούνται αμέσως πριν τα γεύματα και με αυτόν τον τρόπο απλοποιούν τη ζωή μας. Επίσης κυκλοφορούν ινσουλίνες, που δουλεύουν πιο αργά και η δράσης τους διαρκεί έως και 24 ώρες και χορηγούνται 1-2 φορές την ημέρα. Τέλος υπάρχουν ινσουλίνες, που περιέχουν έτοιμα μείγματα "αργής" και "γρήγορης" ινσουλίνης.

Συνήθως χρειάζονται 1 ή 2 ενέσεις ινσουλίνης την ημέρα. Λιγότερο συχνά απαιτούνται περισσότερες ενέσεις και η αντιμετώπιση είναι όπως στον Διαβήτη Τύπου 1.

Η αντιμετώπιση του Διαβήτη Τύπου 1

Η ινσουλίνη αποτελεί τη βάση της θεραπείας για τα άτομα με Διαβήτη Τύπου 1, γιατί το πάγκρεας δε βγάζει καθόλου ινσουλίνη. Το κενό αυτό

προσπαθούμε να το λύσουμε με τις ενέσεις ινσουλίνης. Μια τέτοια αντικατάσταση, που να μοιάζει με την παραγωγή της ινσουλίνης στα φυσιολογικά άτομα δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση, αφού είναι γνωστό ότι το σάκχαρο στο αίμα αλλάζει χιλιάδες φορές την ημέρα. Για το σκοπό αυτό έχουν παρασκευαστεί διάφορα είδη ινσουλινών, όπως ήδη αναφέρθηκε. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη ινσουλίνη ούτε συγκεκριμένη δόση που να δρα το ίδιο καλά για όλους. Τα άτομα με Διαβήτη Τύπου 1 πρέπει να συνδυάζουν διαφορετικούς τύπους ινσουλίνης και σε γενικές γραμμές να κάνουν τουλάχιστο 3-5 φορές την ημέρα για να ρυθμίσουν με επιτυχία το Διαβήτη.

Η χορήγηση ινσουλίνης στο μέλλον είναι πιθανό να γίνεται από ένα αυτοκόλλητο στο δέρμα ή από ειδικό χάπι. Η χορήγηση με εισπνοή φάνηκε να έχει προβλήματα, χωρίς όμως να έχουν εγκαταλειφτεί οι προσπάθειες. Όμως προς το παρόν χρειάζονται ενέσεις.

Σήμερα υπάρχουν αρκετά βοηθητικά μέσα για να κάνουν τις ενέσεις ευκολότερες και ανώδυνες. Για παράδειγμα το στυλό ένεσης μοιάζει με στυλό γραψίματος, χρησιμοποιεί βελόνες μιας χρήσης, είναι βολικό, φορητό, διακριτικό και δε χρειάζεται ψυγείο.

Συνήθως κάνουμε την ένεση ινσου-

λίνης στην κοιλιά, στους μηρούς, στα ισχία ή στους βραχίονες (μπράτσο). Το σώμα απορροφά πιο γρήγορα-ομοιόμορφα την ινσουλίνη όταν η ένεση γίνεται στη κοιλιά, παρά όταν γίνεται στα χέρια ή τα πόδια. Είναι καλό να γνωρίζουμε ότι, αν γίνει η ένεση στο μηρό και μετά το παιδί τρέξει, η ινσουλίνη θα απορροφηθεί πιο γρήγορα. Το ίδιο θα συμβεί αν η ινσουλίνη γίνει στο μπράτσο και ο έφηβος παίξει μπάσκετ.

Άλλη μορφή χορήγησης της ινσουλίνης είναι η αντλία ινσουλίνης. Μοιάζει με κινητό τηλέφωνο, είναι ελαφριά και μπορεί να δίδει μια σταθερή, συνεχή ροή γρήγορης ινσουλίνης, μέσω ενός καθετήρα, που εισάγεται κάτω από το δέρμα συνήθως στην κοιλιά. Η αυτοματοποιημένη αυτή συσκευή δεν είναι κατάλληλη για όλους και το άτομο θα πρέπει να είναι καλά εκπαιδευμένο για να υπολογίζει πόση ποσότητα ινσουλίνης θα χορηγήσει στη διάρκεια της ημέρας. Η σύνδεση της αντλίας ινσουλίνης με μια συσκευή, που καταγράφει σε 24ωρη βάση το σάκχαρο αίματος αποτελεί ένα μεγάλο βήμα προς την ελπίδα για δημιουργία του τεχνητού παγκρέατος. Προς το παρόν δεν υπάρχει διαθέσιμη "σκεπτόμενη" συσκευή, που να μετράει το σάκχαρο και από μόνη της να χορηγεί την ακριβή ποσότητα ινσουλίνης. Ίσως στο εγ-

γύς μέλλον, με τη βοήθεια της τεχνολογίας, να υπάρξουν εξελίξεις.

Η μεταμόσχευση των νησιδίων του παγκρέατος αν και έχει "ενηλικιωθεί", εν τούτοις παραμένει ακόμη πειραματική μέθοδος θεραπείας του διαβήτη. Όμως οι προσδοκίες για το μέλλον στρέφονται στα βλαστοκύτταρα. Τα κύτταρα είναι μοναδικά και κάτω από κατάλληλες συνθήκες, να διαμορφώνονται σε κύτταρα του παγκρέατος. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρχει η δυνατότητα για επαρκή και μόνιμη παραγωγή ινσουλίνης. Όσο και να θεωρούνται "φανταστικές επιδιώξεις" δεν παύει να υπάρχουν ενδείξεις ότι είναι κατορθωτές.

Η διατροφή στο Διαβήτη Τύπου 1 είναι πολύ σημαντική και πρέπει να συγχρονίζεται με το σχήμα της ινσουλίνης που ακολουθείται και την καθημερινή του δραστηριότητα. Στόχος είναι να ταιριάζει το είδος και τη δόση της ινσουλίνης με την ποσότητα και με το είδος του φαγητού αλλά και με την καθημερινή του δραστηριότητα. Στο παρελθόν, τα άτομα με Διαβήτη Τύπου 1 έπρεπε, σα "ρομπότ", να προσαρμόζουν τη διατροφή τους γύρω από πρόγραμμα ενέσεων ινσουλίνης. Σήμερα, με τις σύγχρονες ινσουλίνες που διαθέτουμε, τα άτομα μπορούν να έχουν ευελιξία και μεγαλύτερη ελευ-

θερία στο πότε και πόσο θα φάνε και ανάλογα να κανονίζουν τη δόση της ινσουλίνης, δηλ. έχουν καλύτερη ποιότητα ζωής. Για να συμβεί όμως αυτό χρειάζεται καλή εκπαίδευση - σωστή γνώση ώστε το άτομο με Διαβήτη να γνωρίζει το τι περιέχουν οι τροφές που καταναλώνει (υδατάνθρακες, πρωτεΐνες, λίπη) και ανάλογα να μπορεί να υπολογίζει τη δόση της ινσουλίνης σε κάθε γεύμα.

Είναι ανάγκη να παρακολουθούνται τα επίπεδα σακχάρου στο αίμα;

Οι περισσότεροι άνθρωποι με Διαβήτη μετρούν το σάκχαρο αίματος με ειδικές συσκευές (μηχανάκια), αφού τρυπήσουν το δάκτυλο με το πάτημα ενός κουμπιού. Για τους ασθενείς με Τύπο 1, αυτό χρειάζεται να γίνεται έως και 4 φορές την ημέρα ή και περισσότερο. Για τα άτομα με Διαβήτη Τύπου 2 οι μετρήσεις είναι πολύ λιγότερες και εξαρτάται από το είδος της θεραπείας. Σε γενικές γραμμές αρκούν 4-5 μετρήσεις την εβδομάδα, αν το σάκχαρο είναι καλά ρυθμισμένο. Βέβαια δεν αρκεί να μετράμε μόνο το σάκχαρο το πρωί νηστικοί αλλά και 2 ώρες από την αρχή του φαγητού (πρωινό, γεύμα, δείπνο).

Αρκετοί καινούργιοι μετρητές, που τώρα δοκιμάζονται δε χρειάζονται τρύπημα για να λαμβάνουν δείγμα αίμα-

τος. Ανεξάρτητα το από ποια συσκευή μέτρησης σακχάρου θα προτιμηθεί, αυτό που έχει σημασία είναι να τα χρησιμοποιούμε σωστά και να υπάρχει ημερολόγιο μετρήσεων, έτσι ώστε να αξιολογούνται εποικοδομητικά από την ιατρική ομάδα. Βέβαια αυτό απαιτεί οπωσδήποτε τη συμμετοχή του ατόμου με Διαβήτη για να έχει επιτυχία. Η εκπαίδευση του διαβητικού στην υιοθέτηση του σωστού διαιτολογίου και τη χρήση των φαρμάκων προϋποθέτει μια ειδική-συνεχή εκπαίδευση τόσο του ιδίου όσο και του οικογενειακού του περιβάλλοντος δια βίου.

Αν ο διαβήτης μπορούσε να περιγραφεί ως προσωπικότητα, σίγουρα θα χαρακτηριζόταν ως ιδιότροπος. Έχει άστατες μεταβολές της διάθεσης και εύκολα βγαίνει εκτός ελέγχου. Παρουσιάζει συνεχείς προκλήσεις, απαιτώντας πειθαρχία, αυτοσυγκράτηση και σχεδιασμό.

Ανακεφαλαιώνοντας, στην στρατηγική για διατήρηση της υγείας για μια υγιή ζωή με μικρές πιθανότητες ανάπτυ-

ξης επιπλοκών παρατίθενται μερικά ουσιαστικά βήματα:

- Η σωστή διατροφή, η τακτική άσκηση και η διατήρηση φυσιολογικού βάρους αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο της αγωγής

- Τα αντιδιαβητικά φάρμακα και η ινσουλίνη είναι αυστηρά εξαστομικευμένα, αφού αποτελεί δόγμα ότι δύο άτομα με Διαβήτη δεν είναι ποτέ όμοιοι μεταξύ τους

- Ο μέτρηση του σακχάρου με τα μηχανάκια σακχάρου, σε συχνότητα που καθορίζεται κατά περίπτωση, προσφέρει σημαντική βοήθεια

- Η γλυκοζυλιωμένη αιμοσφαιρίνη πρέπει να γίνεται κάθε 3-6 μήνες

- Οι αιματολογικές εξετάσεις, ο αγγειακός, οφθαλμολογικός έλεγχος και οδοντιατρικός συστήνονται ανάλογα με τις οδηγίες του γιατρού.

- Αντιμετώπιση όλων των παραγόντων κινδύνου, που συνήθως συνυπάρχουν (υπέρταση, διαταραχές λιπιδίων, διακοπή του καπνίσματος).

- Συνεχής ενημέρωση

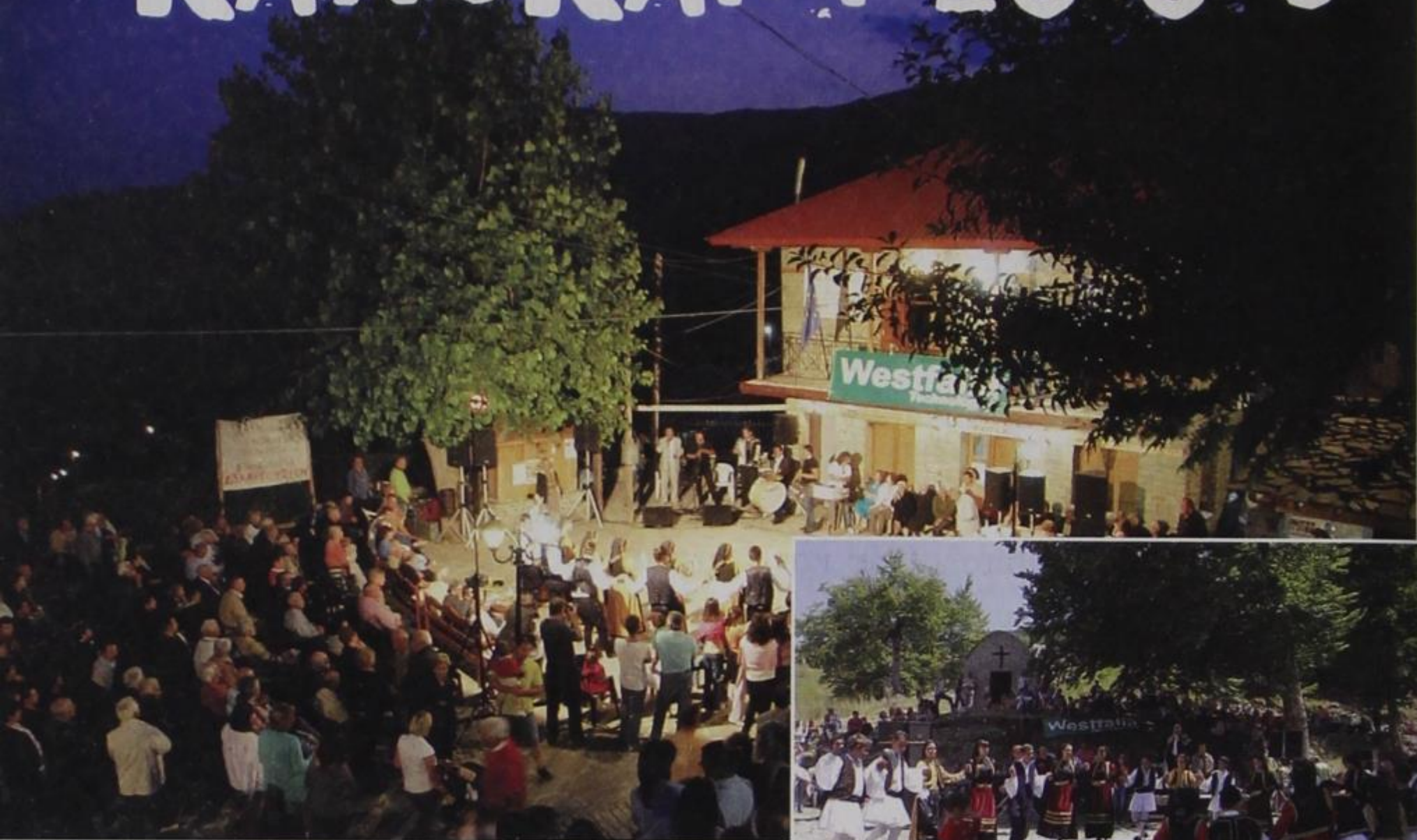
ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικία 120 τ.μ. με βοηθητικούς χώρους κοντά στο εξοχικό κέντρο «ΔΕΝΔΡΟ»
Τηλ. 6932712457

@ccountant

Λάππας Μάκης
Λογιστικά - Φοροτεχνικά

Αριστοτέλους 38 • 501 00 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 49955 - Fax: 24610 49966 • Κιν.: 6942 411090
e-mail: lappmez@otenet.gr

Στην Αετομηλίτσα.

Τολυφωνικά στην Κόνιτσα.

Κόνιτσα στην Παναγιά.

Γιορτή πίτας στην Οξνά.

Για πάντα Παλαιοσέλι

Στη χρονική αυτή στιγμή που γράφονται οι λίγες αυτές σκόρπιες σκέψεις με τις πρώτες σταγόνες της βροχής ξεψυχά το καλοκαίρι και στα χωριά μας απομένει ο απόηχος των παιδικών φωνών και για λίγο ακόμη καιρό θα μείνουν μερικοί απόμαχοι της ζωής που και αυτοί σαν έρθει ο Αϊ - Δημήτρης θα καταφορίσουν για τις πολιτείες.

Από κει και πέρα τα χωριά μας θα πέσουν στην χειμερία τους νάρκη, το ένα με πενήντα κατοίκους το άλλο με τριάντα το πιο πέρα με είκοσι το διπλανό με δέκα και κάποιο με κανέναν.

Όταν τα μολυβένια σύννεφα χαμηλώσουν τα βουνά μας Γράμμο, Σμόλι-

κα και Τύμφη η μοναξιά των λιγοστών κατοίκων των χωριών μας θα αναμετριέται με την ατελείωτη νύχτα του χειμώνα. Καιρό τώρα σκεφτόμουν τι είναι εκείνο άραγε που κάνει τους κατοίκους των πόλεων να επιστρέφουν έστω και για λίγες μέρες του καλοκαιριού στην γενέθλια γη. Νοσταλγία, πατριωτισμός, αναμνήσεις, αλλαγή περιβάλλοντος και συνηθειών ή και ολιγοήμερο διαζύγιο από την καθημερινότητα και την ρουτίνα του βιοπορισμού. Όλα αυτά αποτελούν λόγο αλλά απάντηση με ουσία βρήκα στο μνημειώδες έργο του Όσβαλντ Σπέγκελνερ "Η παρακμή της Δύσης" όπου διεξοδικά αναλύει πως η ψυχή του ανθρώπου

είναι δημιούργημα και ανήκει στην ύπαιθρο ενώ στην πόλη αναπτύχθηκε και σε αυτήν ανήκει ο πολιτισμός. Πραγματικά οι σκέψεις του συγγραφέα με συγκλόνισαν και κάνω την σκέψη πως ακόμα τίποτε δεν τέλειωσε για την ύπαιθρο.

Το Παλαιοσέλλι όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος πλημμύρισε από τους απόδημους και μαζί τους για μια ακόμη φορά ξαναβρήκε την απολεσθείσα ψυχή του. Πέρα από το πανηγύρι του Δεκαπεντάγουστου κορύφωση του καλοκαιριού αποτελεί ο εορτασμός της μνήμης της Οσιομάρτυρος Αγίας Παρασκευής, εορτασμός ο οποίος κάθε χρόνο τελείται με ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Η Θεία Λειτουργία της Κυριακής της 27ης Ιουλίου φορτίστηκε με πολλή συγκίνηση δεδομένου ότι χοροστάτησε ο Ιερομόναχος Πατήρ Παύλος ο οποίος μαζί με τον έτερο συγχωριανό μας Ιερομόναχο Αγαθάγγελο Παρλάντζο πανάξιο πνευματικό ποιμένα της Μητρόπολης Πολυγύρου κλείνουν μετά τον μακαριστό Ιερέα Παναγιώτη Πριμηκύρη που κατέλειπε ιστορικό ποιμαντικό έργο έναν κύκλο πολλών άξιων Παλαιοσελλιτών Ιερέων, Μοναχών, Ιερομονάχων καθώς και Καλογριών. Ο πατήρ Παύλος παρά τα ενενήντα του ένα έτη λειτούργησε βοηθούμενος α-

πό τον συνοδό του Ιερομόναχο. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των οικείων του και ακολούθως αφού ανέγνωσε την ευχή της συγχώρησης το πολυπληθές εκκλησίασμα ασπάσθηκε την δεξιά του σε ένδειξη αλληλοσυγχώρησης. Δεν γνωρίζουμε τι διαισθάνεται ο σεβάσμιος αυτός Γέρον του ασκητισμού αλλά οι βουλαί του Θεού είναι άγνωστοι. Το φετινό καλοκαίρι σημαδεύτηκε και από τους γάμους τριών πανάξιων παλικάριών του Παλαιοσελλίου του Αθανάσιου Δάγκου του Κωνσταντίνου Πίσπα του Δημητρίου και Ηλία Πίσπα του Θωμά. Νέοι με αγάπη προς το χωριό και τις παραδόσεις του τέλεσαν το μυστήριο που αλλού, στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής του χωριού μας, εκδηλώνοντας με τον τρόπο αυτό την λατρεία τους προς ότι πιο σημαντικό μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας.

Η σκέψη του Νομάρχη Ιωαννίνων Αλέξανδρου Καχριμάνη να ενώσει, απομονωμένες μέχρι χθες γεωγραφικές περιοχές αποδεικνύεται και στην πράξη ορθή και επιτυχής. Πολλοί που έκαναν τον κύκλο Ιωάννινα - Κόνιτσα - Παλαιοσέλλι- Βρυσοχώρι - Ζαγόρια μου είπαν επί λέξει ότι ήταν η ημερήσια εκδρομή της ζωής τους. Από τις στήλες του περιοδικού μας, ενημερώ-

Για πάντα Παλαιοσέλλι

Στη χρονική αυτή στιγμή που γράφονται οι λίγες αυτές σκόρπιες σκέψεις με τις πρώτες σταγόνες της βροχής ξεψυχά το καλοκαίρι και στα χωριά μας απομένει ο απόηχος των παιδικών φωνών και για λίγο ακόμη καιρό θα μείνουν μερικοί απόμαχοι της ζωής που και αυτοί σαν έρθει ο Αϊ - Δημήτρης θα καταφορίσουν για τις πολιτείες.

Από κει και πέρα τα χωριά μας θα πέσουν στην χειμερία τους νάρκη, το ένα με πενήντα κατοίκους το άλλο με τριάντα το πιο πέρα με είκοσι το διπλανό με δέκα και κάποιο με κανέναν.

Όταν τα μολυβένια σύννεφα χαμηλώσουν τα βουνά μας Γράμμο, Σμόλι-

κα και Τύμφη η μοναξιά των λιγοστών κατοίκων των χωριών μας θα αναμετριέται με την ατελείωτη νύχτα του χειμώνα. Καιρό τώρα σκεφτόμουν τι είναι εκείνο άραγε που κάνει τους κατοίκους των πόλεων να επιστρέφουν έστω και για λίγες μέρες του καλοκαιριού στην γενέθλια γη. Νοσταλγία, πατριωτισμός, αναμνήσεις, αλλαγή περιβάλλοντος και συνηθειών ή και ολιγοήμερο διαζύγιο από την καθημερινότητα και την ρουτίνα του βιοπορισμού. Όλα αυτά αποτελούν λόγο αλλά απάντηση με ουσία βρήκα στο μνημειώδες έργο του Όσβαλντ Σπέγκελ "Η παρακμή της Δύσης" όπου διεξοδικά αναλύει πως η ψυχή του ανθρώπου

είναι δημιούργημα και ανήκει στην ύπαιθρο ενώ στην πόλη αναπτύχθηκε και σε αυτήν ανήκει ο πολιτισμός. Πραγματικά οι σκέψεις του συγγραφέα με συγκλόνισαν και κάνω την σκέψη πως ακόμα τίποτε δεν τέλειωσε για την ύπαιθρο.

Το Παλαιοσέλλι όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος πλημμύρισε από τους απόδημους και μαζί τους για μια ακόμη φορά ξαναβρήκε την απολεσθείσα ψυχή του. Πέρα από το πανηγύρι του Δεκαπεντάγουστου κορύφωση του καλοκαιριού αποτελεί ο εορτασμός της μνήμης της Οσιομάρτυρος Αγίας Παρασκευής, εορτασμός ο οποίος κάθε χρόνο τελείται με ιδιαίτερη λαμπρότητα.

Η Θεία Λειτουργία της Κυριακής της 27ης Ιουλίου φορτίστηκε με πολλή συγκίνηση δεδομένου ότι χοροστάτησε ο Ιερομόναχος Πατήρ Παύλος ο οποίος μαζί με τον έτερο συγχωριανό μας Ιερομόναχο Αγαθάγγελο Παρλάντζο πανάξιο πνευματικό ποιμένα της Μητρόπολης Πολυγύρου κλείνουν μετά τον μακαριστό Ιερέα Παναγιώτη Πριμηκύρη που κατέλειπε ιστορικό ποιμαντικό έργο έναν κύκλο πολλών άξιων Παλαιοσελλιτών Ιερέων, Μοναχών, Ιερομονάχων καθώς και Καλογριών. Ο πατήρ Παύλος παρά τα ενενήντα του ένα έτη λειτούργησε βοηθούμενος α-

πό τον συνοδό του Ιερομόναχο. Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των οικείων του και ακολούθως αφού ανέγνωσε την ευχή της συγχώρησης το πολυπληθές εκκλησίασμα ασπάσθηκε την δεξιά του σε ένδειξη αλληλοσυγχώρησης. Δεν γνωρίζουμε τι διαισθάνεται ο σεβάσμιος αυτός Γέρον του ασκητισμού αλλά οι βουλαί του Θεού είναι άγνωστοι. Το φεινό καλοκαίρι σημαδεύτηκε και από τους γάμους τριών πανάξιων παλικαριών του Παλαιοσελλίου του Αθανάσιου Δάγκου του Κωνσταντίνου Πίσπα του Δημητρίου και Ηλία Πίσπα του Θωμά. Νέοι με αγάπη προς το χωριό και τις παραδόσεις του τέλεσαν το μυστήριο που αλλού, στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής του χωριού μας, εκδηλώνοντας με τον τρόπο αυτό την λατρεία τους προς ότι πιο σημαντικό μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας.

Η σκέψη του Νομάρχη Ιωαννίνων Αλέξανδρου Κακριμάνη να ενώσει, απομονωμένες μέχρι χθες γεωγραφικές περιοχές αποδεικνύεται και στην πράξη ορθή και επιτυχής. Πολλοί που έκαναν τον κύκλο Ιωάννινα - Κόνιτσα - Παλαιοσέλλι - Βρυσοχώρι - Ζαγόρια μου είπαν επί λέξει ότι ήταν η ημερήσια εκδρομή της ζωής τους. Από τις στήλες του περιοδικού μας, ενημερώ-

νουμε τους φίλους μας αναγνώστες και αυτοί ας το πούνε και στους γνωστούς τους και φίλους ότι ο δρόμος πλέον ολοκληρώθηκε με τις εργασίες ασφαλιτόστρωσης. Αξίζει κανείς να πραγματοποιήσει την διαδρομή αυτή που από άποψη φυσικού κάλλους πλησιάζει το τέλειο και στα χωριά μας μπορεί να εξυπηρετηθεί από άποψη φαγητού αλλά και διανυκτέρευσης.

Ο τίτλος του μικρού αυτού αφιερώματος " ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΛΙ " ανήκει σε όλα τα χωριά της Επαρχίας μας και του αυριανού ενός και μοναδικού Δήμου μας. Ας ευχηθούμε από τώρα πως εκείνοι οι οποίοι θα αποφα-

σίσουν να διοικήσουν τον νέο και μοναδικό Δήμο θα έχουν τα προτερήματα της εντιμότητας, της νοικοκυροσύνης, της ισονομίας και ισοπολιτείας της ανιδιοτέλειας της ευθύτητας. Η Επαρχία μας δεν έχει πλέον άλλα περιθώρια για πολιτικαντισμούς και λαϊκισμούς.

Πρέπει όμως να είμαστε αισιόδοξοι για το μέλλον της περιοχής μας αλλά και γενικότερα της Πατρίδας μας, γιατί ο λαός μας πάντα έδειξε αντοχές και αστείρευτες δυνάμεις, άλλο που οι ηγεσίες δεν είχαν τις ίδιες με αυτόν σιβαρές πλάτες.

Η.Α

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Οικόπεδο 500 τ.μ.
στην Άνω Κόνιτσα
Πληροφορίες 2106538281

ΚΡΕΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΜΟΝΑΔΑ
ΜΟΣΧΑΡΙΩΝ - ΑΡΝΙΩΝ - ΧΟΙΡΩΝ

ΝΤΕΜΟΣ ΘΩΜΑΣ

Καστανέα Κόνιτσας
Τηλ. 26550 31641- Κιν. 697418623

ΒΑΣΩ Ζ. ΠΑΝΤΑΖΗ

Δικηγόρος Αθηνών

Αφοί Διογενίδη 4 -
11473 - Αθήνα
Τηλ.: 210 6445895

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΣΠΥΡΟΣ Δ. ΡΑΜΑΝΤΖΑΣ

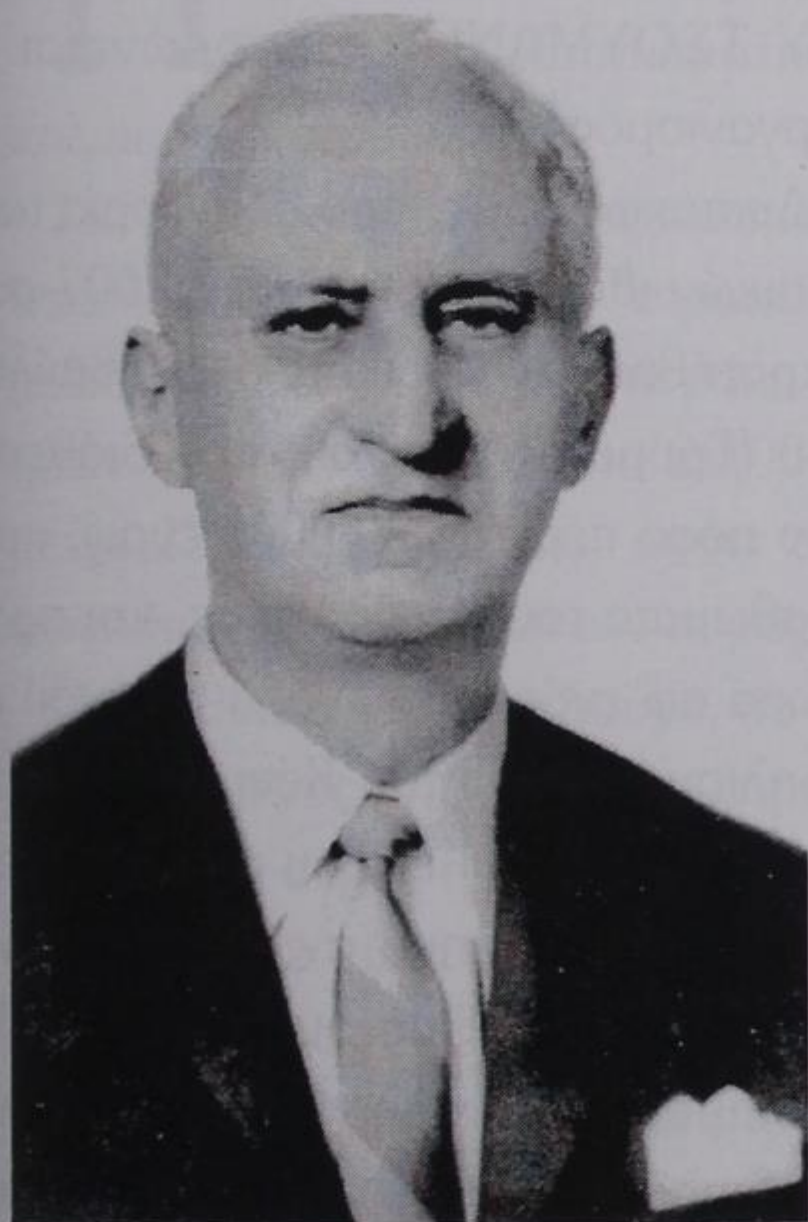
ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α.Π.Θ
κιν.: 6972554232

ΖΥΓΟΜΑΛΗ 5 ΙΩΑΝΝΙΝΑ - ΤΗΛ. 2651075020
email : spyros.ramantzas@gmail.com

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ

Του Βασίλη Τσιαλιαμάνη

Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Κόνιτσας

πογράφος Μηχανικός, εργασθείς επί σειράν ετών στο (πρώην) Βελγικό Κογκό (μετέπειτα Δημοκρατία του Ζαΐρ) αναλαμβάνοντας εκεί την εκτέλεση δημοσίων έργων. Προ της μετοικήσεώς του στο Κογκό αλλά και μετά την μόνιμη επιστροφή του στην Ελλάδα εργάσθηκε σε ιδιωτικά και δημόσια έργα στην Ελλάδα, ως εργολάβος.

Ο Νικόλαος Τσουμάνης, από την 22-2-1974 και μέχρι το θάνατό του είχε διοριστεί και Επίτιμος Πρόξενος της Δημοκρατίας του Ζαΐρ, στην Θεσσαλονίκη. Δώρισε επίσης ένα ακίνητο στην Ελληνική Παροικία στο Ζαΐρ. Φρόντιζε για την αποστολή δασκάλων και καθηγητών, από την Ελλάδα, στο σχολείο που διατηρούσε η Ελληνική Κοινότητα εκεί, με ενέργειές του στα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Εξωτερικών στην Ελλάδα.

Με ενέργειές του, πέτυχε την καταβολή συντάξεων, από το Βελγικό Κράτος, υπέρ των Ελλήνων που εργάζοντο στο Ζαΐρ.

Στην Ελλάδα επί σειρά ετών εξέδιδε το περιοδικό "ΚΟΝΓΚΟ" και στον τόπο μόνιμης κατοικίας του, στην Ελλάδα,

Ο Νικόλαος Τσουμάνης γεννήθηκε το 1906 στις Πάδες Κόνιτσας και απεβίωσε στην Αθήνα το 1999, σε ηλικία 73 ετών.

Ο πατέρας του, Ιωάννης Τσουμάνης, ήταν δάσκαλος στην περιοχή της Κόνιτσας, ασχοληθείς και με το εμπόριο.

Ο Νικόλαος Τσουμάνης παντρεύτηκε το 1946 την Ελευθερία Σαρή. Το έτος 1961 γεννήθηκε η κόρη τους Χρυσάνθη-Γιάννα.

Ο Νικόλαος Τσουμάνης υπήρξε Το-

είχε διοριστεί Επίτροπος στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Παλ. Ψυχικού, συνδράμοντας σε έργα ανάπλασής του.

Η συνδρομή και αρωγή του προς τον τόπο καταγωγής του είχε ήδη νωρίς (το 1961) αναγνωρισθεί από την Ελληνική Πολιτεία, με την απονομή διπλώματος, μετά του Βασιλικού Ευσήμου Γ Τάξεως των Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος, ιδία λόγω των κοινωφελών έργων προς την τότε Κοινότητα Πάδων Κόνιτσας.

Η αρωγή του Νικολάου Τσουμάνη προς τον τόπο καταγωγής του συνεχίζεται και μετά τον θάνατό του. Με ιδιόγραφη διαθήκη του καταλείπει μεγάλο μέρος της περιουσίας του (διαμερίσματα, καταστήματα, αποθήκες, οικόπεδο στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης, μετοχές) σε ίδρυμα, με σκοπό την διάθεσή του επ' ωφελεία της περιοχής Κόνιτσας, (αρχικά) με την ανέγερση και συντήρηση (στον χώρο του Νοσοκομείου Κόνιτσας) πτέρυγας, όπως ειδικότερα αναφέρεται στην διαθήκη.

Με απόφαση του Εφετείου Αθηνών (1193/1999) βεβαιώνεται τελικώς ότι η βούληση του διαθέτη Νικολάου Τσουμάνη θα πραγματοποιηθεί καλύτερα με την διάθεση των εισοδημάτων της

καταληφθείσας περιουσίας, για την αγορά ιατρικών μηχανημάτων, προοριζομένων για τον εξοπλισμό του Κέντρου Υγείας Κόνιτσας, ενώ το 1999 εγκρίνεται και η σύσταση του Ιδρύματος "ΚΟΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΟΥΜΑΝΗ" και κυρώνεται ο Οργανισμός του.

Δυστυχώς όμως, από αδιαφορία των τοπικών ιθυνόντων, μόλις το 2007 συγκροτήθηκε το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος και έχει στην διάθεσή του ποσό περίπου 200.000 ευρώ, από μισθώματα του παρελθόντος, και προχωρά αφ ενός στην αγορά ιατρικού εξοπλισμού υπέρ του Κέντρου Υγείας Κόνιτσας και αφ' ετέρου στην αξιοποίηση, με το σύστημα της αντιπαροχής, του μεγάλης αξίας οικοπέδου στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης με σκοπό να διπλασιασθούν τα έσοδα του Ιδρύματος, που μηνιαίως τώρα ανέρχονται σε 3.000 ευρώ περίπου και όλα προορίζονται να υπηρετήσουν την "υγεία" των κατοίκων της ευρύτερης περιοχής Κόνιτσας, που τόσο αγάπησε ο Νικόλαος Τσουμάνης.

Του μεγάλου ευεργέτου της Κόνιτσας, Παδιώτη, Νικολάου Τσουμάνη αιωνία η μνήμη.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΡΩΤΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ 20-22/7/1974

ΥΠΟ ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Ε.Α. Ι. ΔΑΦΝΗ

Η μάχη της Κύπρου δόθηκε από ελληνικής πλευράς σε δύο πεδία, διπλωματικό - πολιτικό και στρατιωτικό.

Στο παρόν σημείωμα - αφιέρωμα θα ασχοληθούμε μόνο με το "στρατιωτικό πεδίο" και ειδικότερα με την μάχη των τριών πρώτων ημερών από 20(05.30) μέχρι 22(16.00) Ιουλίου, οπότε συμφωνήθηκε η κατάπαυση του πυρός.

Παρενθετικά υπενθυμίζουμε, ότι στις συνδυασμένες επιχειρήσεις ξηράς - θάλασσας - αέρος η επιδίωξη, του μεν επιτιθεμένου είναι η απόκτηση μιας λωρίδας ξηράς - στενής έστω - που ονομάζουμε, "προγεφυρώμα", του δε αμυνομένου η απόκρουση της αποβάσεως, η εξάλειψη του προγεφυρώματος που όμως πρέπει να γίνει εντός του πρώτου 24ώρου.

Πάσα καθυστέρηση του αμυνομένου για την αποκατάσταση του εθνικού εδάφους, πέραν των 24 ωρών θα είναι επιζήμια γι' αυτόν.

Στην απόβαση της Νορμανδίας 6/6/1944, ο Χίτλερ είχε δεσμεύσει δύο τεθωρακισμένες Μεραρχίες μακράν του πεδίου της μάχης, τις οποίες αποδέσμευσε το απόγευμα της ίδιας ημέ-

ρας, αλλά ήταν πλέον αργά.

Οι αγώνες αυτού του τύπου, που χαρακτηρίζονται ειδικοί, πρέπει να δίδονται "επί των ακτών και δια τας ακτάς". Την αρχή αυτή του πολέμου οι βετεράνοι της ΙΟετίας του 1940, απόφοιτοι ανωτάτων σχολών εσωτερικού και εξωτερικού Έλληνες αξιωματικοί, επιτελείς και διοικητές, ενστερνίζονταν πλήρως.

Ο σχεδιασμός για την απόκρουση μιας πιθανής τουρκικής εισβολής ξεκίνησε το καλοκαίρι 1964 μετά τα γεγονότα της Τυλληρίας και την εγκατάσταση στην Κύπρο της ελληνικής Μεραρχίας.

Το σύνολο των ακτών της Κύπρου - όσες προσφέρονταν - θα αποτελέσουν στα σχέδια πιθανούς αιγιαλούς αποβάσεως, με βαρύτητα βεβαίως τις βόρειες ακτές (Κυρήνεια).

Αρχής γενομένης το καλοκαίρι 1965, τα "weekends" και τα "holidays" για τον ελληνικό στρατό (Ελλαδικό και Κυπριακό) θα ήταν άγνωστα.

Κάθε εβδομάδα, από Παρασκευή μέχρι Δευτέρα, τα στρατεύματα βρίσκονταν εκτός στρατοπέδου και συγχρόνως πραγματοποιείτο τοπική επιστράτευση. Δοκιμάζονταν τα Σχέδια,

τα οποία έφεραν διάφορες κωδικές ονομασίες υπό την Γενική Διεύθυνση πάντοτε της ΑΣΔΑΚ. Έτσι έκαστος βαθμοφόρος, κάθε στρατιώτης, γνώριζε με "κλειστά μάτια" πού θα κατευθυνθεί τη νύχτα για να αντιμετωπίσει τον Τούρκο εισβολέα, σε πιθανή απόβαση.

Κατά την τουρκική εισβολή του 1974 το αμυντικό σύστημα της Κύπρου, που προετοιμαζόταν 10 χρόνια, λειτούργησε μεν αλλά μόνο μερικώς. Η μερική έστω λειτουργία σημειώθηκε χάρις στην πρωτοβουλία των εγγύς του προγεφυρώματος και τουρκικών θυλάκων ευρισκομένων ελληνικών Μονάδων, χερσαίων και ναυτικών (δύο τορπιλάκατοι).

Ως ακτή αποβάσεως των τουρκικών δυνάμεων είχε επιλεγεί η περιοχή Πεντεμίλι δυτικά της Κυρήνειας.

Η απόβαση ξεκίνησε την 05.30 ώρα της 20/7/1974 ενώ από τις 05.15 ώρας η τουρκική αεροπορία άρχισε να βομβαρδίζει στρατιωτικούς και πολιτικούς στόχους στην περιοχή Κυρήνειας - Λευκωσίας με ταυτόχρονη μεταφορά καταδρομέων με ελικόπερα στη περιοχή Αγύρτας και ρίψη αλεξιπτωτιστών στον θύλακα Λευκωσίας (Γκιόνελλι).

Εναντίον της τουρκικής αρμάδας έπλευσαν "πάση δυνάμει" οι δύο τορπιλάκατοι T/A3 και T/A4 για να βρεθούν

σε απόσταση βεληνεκούς των πυροβόλων τους ώστε να προσβάλουν επιτυχώς την τουρκική νηοπομπή.

Δυστυχώς οι τορπιλάκατοι προσεβλήθησαν από την τουρκική αεροπορία και ολόκληρο το πλήρωμα της T/A3 με κυβερνήτη τον υποπλοίαρχο Ε. Τσομάκη έπεφτε ηρωικώς μαχόμενο υπέρ πίστεως και πατρίδος, τιμώντας την ιστορία και την δόξα του πολεμικού μας ναυτικού.

Την 1η ημέρα η αποβατική επιχείρηση των Τούρκων ήταν βραδείας εξελίξεως λόγω προβλημάτων και συγχύσεως που δημιουργήθηκαν εντός του προγεφυρώματος όπου αποβιβάστηκε ανενόχλητα δύναμη ενός ΣΑΤ

(Συγκρότημα Αποβατικού Τάγματος). Η απόβαση (αποβίβαση) του 50ού τουρκικού Συντάγματος πεζικού με T/Θ και μιας Μοίρας Πυροβολικού, ολοκληρώθηκε την 22(1600) Ιουλίου ενώ δια των ελικοπτέρων είχε αποβιβάσθει στον θύλακα Λευκωσίας - Αγύρτας δύναμη δύο Ταξιαρχιών περιλαμβανομένων και αλεξιπτωτιστών. Σύνολον 9 ΤΠ, μία ΕΜΑ και 1-2 ΜΠ (Ι. Μπίτος - από την Πράσινη Γραμμή στους δύο Απίλες σελ. 245 -περ. Πόλεμος και Ιστορία Ιούνιος 2008 σελ. 28-35).

Ενεργώντας σύμφωνα με το δόγμα "αγώνας επί των ακτών για τις ακτές" ο

αντισυνταγματάρχης Παύλος Κουρούπης διοικητής του 251 ΤΠ Κυρήνειας ενεργεί αντεπίθεση και κατορθώνει να περισφίξει το προγεφύρωμα σε μια ζώνη πλάτους 350 και μήκους 1000 μέτρων. Κατά τη νύκτα της 20/21 (02.30 της 21ης Ιουλίου) δύναμη πέντε Λόχων από διάφορες Μονάδες περοσβάλλει επίσης τις εχθρικές θέσεις. Και οι δύο ενέργειες μη υποστηρικθείσες επαρκώς και μη ενισχυθείσες με νωπές δυνάμεις, δεν οδήγησαν στην επίτευξη του στόχου παρά την τόλμη και γενναιότητα που επέδειξαν οι Έλληνες μαχητές.

Ο Κουρούπης, μαχόμενος το επόμενο διήμερο εντός της Κυρήνειας παύει να δίνει σημεία ζωής και έκτοτε η τύχη του αγνοείται.

Επίσης την ίδια νύχτα 20/21 Ιουλίου οι τρεις Μοίρες Καταδρομών 31, 32, 33 και αργότερα η επιστρατευόμενη 34η επιτίθενται κατά της αμυντικής τοποθεσίας διαβάσεως Μπογαζίου όπου οι καταδρομείς αγωνίζονται με άφθαστη ανδρεία και αυταπάρνηση και ο διοικητής της 33 ΜΚ ταγματάρχης Γ. Κατσάνης πέφτει ηρωικά μαχόμενος στο ύψωμα Πετρομούθια Πενταδάκτυλου.

Ο αντισυνταγματάρχης Γ. Μπούτος επικεφαλής της Μονάδος του (286 ΜΤΠ) κινούμενος προς την περιοχή

του Προγεφυρώματος τραυματίζεται θανάσιμα.

Το αρματαγωγό "Λέσβος" με κυβερνήτη τον πλωτάρχη Ε. Χανδρηνό που μετέφερε από Λεμεσό απολυόμενους της ΕΛΔΥΚ "κρατάει" έξω από την Πάφο και προσβάλλει με τα πυροβόλα του τον τουρκικό θύλακα στην πόλη. Η ενέργεια αυτή του "Λέσβος" δημιουργεί σύγχυση στην τουρκική αεροπορία η οποία βυθίζει το δικό τους αντιτορπιλικό "Κοιζάτεπε".

Σ' αυτό το τριήμερο και συγκεκριμένα την 20η και την νύκτα 20/21 Ιουλίου εκδηλώνεται επίθεση της ΕΛΔΥΚ μετά Μονάδων της Ε/Φ εναντίον του θύλακα "Γκιόνελλι", η οποία παρά την ορμητικότητα που είχε, δεν κατέληξε σε επιθυμητό αποτέλεσμα λόγω υπέρτερων τουρκικών δυνάμεων που είχαν αποβιβαστεί και της οχυρώσεως της περιμέτρου που είχε οργανωθεί από τον καιρό της "ειρήνης". Στην μάχη του Γκιόνελλι που εξελίχθηκε σε τιπανομαχία έπεσαν ηρωικώς μαχόμενοι ο υπολοχαγός Σ. Τσιώνος και πέντε οπλίτες ενώ αγνοείται η τύχη τριών στρατιωτών της ΕΛΔΥΚ. Η τιπανομαχία της ΕΛΔΥΚ θα επαναληφθεί την 14η Αυγούστου σε αγώνα εκ του "συστάδην" για την υπεράσπιση του ελληνικού Στρατοπέδου.

Επέμβαση από το "εθνικό κέντρο"

(Ελλάδα) σ' αυτό το κρίσιμο τριήμερο εκδηλώθηκε δια της αποστολής με 15 Α/Φ νορντάτλας της Α' Μοίρας Καταδρομών, την νύχτα της 21/22 Ιουλίου η οποία, παρά τις απώλειες 29 ανδρών + 4 πλήρωμα από την κατάρριψη ενός αεροσκάφους, διεξήγαγε ένα υπέροχο αγώνα που είχε ως αποτέλεσμα η Λευκωσία να διατηρήσει την ελευθερία της.

Οι απώλειες του εξ Ελλάδος στρατιωτικού προσωπικού (Ι. Μπίτος σελ. 369-374) ανέρχονται σε 14 αξιωματικούς και 76 οπλίτες πεσόντες και σε 9 αξιωματικούς και 50 οπλίτες αγνοούμενους.

Από την σύντομη εξιστόρηση των γεγονότων του τριημέρου 20/22 -7-1974

προκύπτει ότι οι ευρεθέντες στην πρώτη γραμμή του μετώπου Έλληνες (ελλαδίτες - ελληνοκύπριοι) αξιωματικοί και οπλίτες εξεπλήρωσαν πλήρως το καθήκον τους προς την πατρίδα, αγωνισθέντες κάτω από αντίξοες συνθήκες, με αυταπάρνηση και ηρωισμό εναντίον εχθρού που υπερτερούσε συντριπτικά σε προσωπικό, μέσα και οπλικά συστήματα και είναι παρήγορο το γεγονός ότι η πολιτεία, έστω αργά, αποφάσισε να τιμήσει τους αγώνες και θυσίες των τέκνων της που έπεσαν για την ελευθερία του σμαραγδένιου νησιού το οποίο, παρά τις κατά καιρούς επιβουλές, διατήρησε και διατηρεί επί τρεις χιλιετίες την ελληνικότητα του.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΦΝΗΣ

Dr. ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Οδοντίατρος - Ενδοδοντολόγος
Λέκτορας Οδοντιατρικής Α.Π.Θ.

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ & ΕΓΝΑΤΙΑ
(ΒΑΜΒΑΚΑ 1) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ. 2310 265168
ΚΙΝ. 6977032376

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ-ΖΕΥΓΟ

Συμβολαιογράφος

ΑΒΕΡΩΦ - ΚΟΝΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 26550 22529

ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 26510 9
ΚΙΝ.: 6945182799

Νεραντζιά Λ. Κολιού - Σαββίδου

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 80 - ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ
ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 2310.744.457 - ΤΗΛ. ΟΙΚΙΑΣ: 2310.640.638
ΚΙΝ.: 6945.33.50.33

Γεώργιος Ι. Ντάφλης

Πολιτικός Μηχανικός

- ΜΕΛΕΤΕΣ
- ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ
- ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ
- ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ
- ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Β. Ηπείρου 58
Τ.Κ. 44 100 Κόνιτσα
site: homepages.pathfinder.gr/dafiis

Τηλ.: 26550 24
Κινητό: 697 2268
e-mail: gntaf@te

ΟΙ ΔΥΟ ΦΤΩΧΟΙ

Σήμερα θ' αναφερθούμε σ' ένα Παιδαγωγικό Κοινωνικό θέμα, απ' τα παλιά μας σπουδαστικά χρόνια, ας το παρακολουθήσουμε:

Είναι ένα υπέροχο ποίημα «Οι δυο φτωχοί» του Γ. Δροσίνη.

*Σε μια γωνιά περαστική
γέρος φτωχός έχει καθίσει
κόσμος πολύς περνά απ' εκεί
και ίσως θα τον ελεήσει
καμιά ψυχή, που έχει μάθει
να συμπονεί τα ξένα πάθη.*

Στη συνέχεια του ποιήματος, ως γνωστόν, ο ποιητής, αναφέρει πως κοντά στο γέρο φτωχό, πήγε και κάθησε κι άλλος φτωχός τυφλός και σπλαχνικά ελέησε τον πρώτο γέροντα «πάλι καθώς τον ελέησαν κι αυτόν άλλοι».

Αυτό το γνωστό ποίημα, στην πανεπιστημιακή μου μετεκπαίδευση, ανέλαβε να το διδάξει και να το αναλύσει στα παιδιά, με υποδειγματικό τρόπο μια εξαιρετη συνάδελφος.

Πράγματι, η συνάδελφος, με μεθοδικότητα διδακτικότητα και με πολύ ψυχολογικό και Παιδαγωγικό τρόπο το δίδαξε υπέροχα. Στο τέλος κατά τα κρατούντα τότε, έβγαλε και το συμπέρασμα και το δίδαγμα, που δεν ήταν άλλο παρά το «πρέπει να ελεούμε τους φτωχούς» τόγραψε καθαρά στον πίνακα και κάλεσε να το αντιγράψουν και να το εφαρμό-

ζουν στη ζωή τους, οι μαθητές σήμερα και οι αυριανοί πολίτες αύριο.

Οι σπουδαστές, οι καθηγητές και οι μαθητές έμειναν όλοι τους ευχαριστημένοι και προπαντός η διδάξασα αυτό το ποίημα.

Πριν φύγουμε έγινε και η τελευταία ερώτηση.

Μήπως κανείς έχει να συμπληρώσει κάτι; Κανείς δεν είπε τίποτε. Τότε, δειλά-δειλά, σήκωσα το χέρι και είπα: Εγώ έχω να συμπληρώσω κάτι, και είπα: Αφού συγχαρώ τη συνάδελφο, για τη θαυμάσια διδασκαλία του ποιήματος, δε συμφωνώ με το δίδαγμα. Ανησυχία και ταραχή στην αίθουσα. Γιατί; Ποιό πρέπει να είναι το συμπέρασμα; ποιό να θέλει ο ποιητής; Τη συμπάθεια και ελεημοσύνη ή κάτι άλλο; Με κάλεσαν να πω κατά τη γνώμη μου το δίδαγμα-συμπέρασμα.

Να ποιο ήταν: «Να προσπαθήσουμε στη ζωή μας στην Κοινωνία μας να μη υπάρχουν φτωχοί. Να οργανωθεί έτσι η Κοινωνία, ώστε όλοι νάχουμε μια εργασία κι μια αξιοπρεπή ζωή και οι γέροντες, οι τυφλοί και οι ανήμποροι να ζουν κάτω από μια υποφερτή ζωή με την πρόνοια του Κράτους και τη βοήθεια όλων μας».

Άλλαξε το σκηνικό, συζήτηση πολύ ώρα. Ανατροπή του Διδάγματος. Στενο-

χωρέθηκε η διδάξασα. Ιδανική Κοινωνία, Κοινωνική Πρόνοια, αξιοπρεπή διαβίωση, οργάνωση, ιδρύματα, Νοσοκομεία, Γηροκομεία, Ορφανοτροφεία, σύμβαση για όλους και πάει λέγοντας, αλλά μην τα θέλουμε κιόλα δικά μας.

Βέβαια πολλά είναι. Δύσκολα όλα αυτά. Ωστόσο έτσι δικαιώνεται και ο ποιητής Γ. Δροσίνης, να βγαίνουν τα σωστά Παιδαγωγικά και Κοινωνικά συμπεράσματα, να οδηγούμαστε σε μια σωστή και οργανωμένη Κοινωνία.

Πέρασαν χρόνια. Πολλά άλλαξαν τη ζωή μας. Πολλά βελτιώθηκαν, συντάξεις, ιδρύματα, Πρόνοια κ.ά.

Πρόσφατα πηγαίνοντας στο Ι.Κ.Α. Κυψέλης Αθηνών, για υπόθεσή μου, στον προθάλαμο συνάντησα μια γερασμένη και κουρασμένη κυρία. Την πρόσεξα καλά, αλλά και αυτή με πρόσεξε. Πήρα το θάρρος και τη ρώτησα πως τη λένε, μου είπε το όνομά της, είπα κι εγώ το δικό μου, θυμήθηκε και είπαμε τα παλιά.

Τι θέλεις εδώ τη ρώτησα; Ήρθα να ιδώ το γιό μου, μου είπε, είναι Διευθυντής του Ι.Κ.Α. σπούδασε Κοινωνικός Λειτουργός και Οικονομολόγος.

Έχει βάλει σκοπό να οργανώνει και να διευθύνει προγράμματα Κοινωνικής ένταξης και καταπολέμησης της φτώχειας. Και χαμογελώντας πρόσθεσε «Έτσι δεν ήθελες κι εσύ να γίνει η Κοινωνία; Έτσι δεν ήθελε ο ποιητής με το ποίημά του» «Οι Δυο Φτωχοί» κ.λ.π. Πράγματι

συγκινηθήκαμε. Η φτώχεια και οι φτωχοί κι άλλα ενδεή άτομα, δεν εξαλείφθηκαν από τον τόπο μας. Έγιναν πολλά, πρέπει όμως να γίνουν και άλλα περισσότερα και πιο σωστά πράγματα. Πολιτεία και όλοι μας να προσπαθήσουμε.

Αυτό άλλωστε μας διδάσκουν και οι παλιοί μας ποιητές με τα υπέροχα ποιήματά τους κι αυτά πρέπει να τα διδάσκουν και να τ' αναλύουν σωστά οι δασκαλοί μας, έτσι βελτιώνεται η Κοινωνία μας, ζει καλύτερα ο κόσμος και οι συνάνθρωποί μας.

Ο άνθρωπος δεν θέλει πολλά, μόνο εργασία επιζητάει.

Με την εργασία του, εξοικονομεί τα προς το ζειν και με αυτή αναζητάει την πρόοδο, την ευτυχία και τον πολιτισμό του. Μ' αυτή γίνεται η κατάκτηση της ζωής και είναι ο ασφαλής δρόμος προς την ολοκλήρωση των ονείρων της ζωής του και δεν καταντάει φτωχός να επιζητάει την ελεημοσύνη των άλλων για να επιζήσει. Πως όμως γίνονται όλα αυτά; Γίνονται όταν υπάρχουν, Κοινωνικό Κράτος, Οργάνωση και Κοινωνική Μέριμνα.

Όλα μπορούν να βελτιωθούν και να διδαχθούν σωστά, χωρίς προχειρότητες, σκοπιμότητα, μικροπολιτικές, στρεβλώσεις και αγκυλώσεις.

Με την εργατικότητα μας και την Κοινωνική μέριμνα, ίσως μια μέρα να μην υπάρχουν φτωχοί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΟΥ DON BRUNO MARTIGNON **Υπολοχαγού ιερέα του τάγματος αλπινιστών "CIVIDALE"** **της μεραρχίας JULIA.**

Απόσπασμα από το βιβλίο του GUIDO AVIANI FULVIO

"ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΩΟΥ" UDINE 2000.

(ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΧΡ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ)

Συνέχεια από τα προηγούμενα

10ο ΜΕΡΟΣ

Από το ημερολόγιο του DON BRUNO

Είχα την ελπίδα φτάνοντας στα σχολεία να μπορέσω να πάρω αναπνοή, μάλιστα ονειρευόμουν να βρώ κάποιο νοσοκομείο και κάποιον στρατιωτικό ιερέα. Δεν γνώριζα τη συνολική κατάσταση και η πραγματικότητα ήταν πολύ διαφορετική από αυτό που νόμιζα.

Αντίθετα φτάνοντας στα σχολεία βρήκα την είδηση ότι ο 20ος λόχος, πιο πίσω, είχε τραυματίες. Ξαναγύρισα πίσω μέχρις όπου συνάντησα τον γιατρό Καπέλι που προσπαθούσε να περιποιηθεί τις πληγές του Πέτερλε, του Λάουρο και του Φαντίνι. Ο Πέτερλε είχε καταφέρει να απαγκιστρώσει τη διμοιρία του από το Δίστρατο, η τελευταία του λόχου του (ο 20ος λόχος έδωσε μάχη στη είσοδο του στα Άρματα). Στο μεταξύ το τάγμα είχε φτάσει στο απέναντι διάσελο (αυτό της μικρής εκκλησίας) στο δρόμο για τους Πάδες και ο 16ος λόχος είχε πάρει αμέσως

θέση στα δεξιά του τάγματος Τολμέτσο μαζί με τον 20ο λόχο που έφτασε λίγο αργότερα. Από αυτούς τους δύο λόχους, κατά τη διάρκεια της νυχτερινής πορείας από το Δίστρατο, ο πρώτος ήταν η εμπροσθοφυλακή του τάγματος και ο δεύτερος, αφού απαγκιστρώθηκε από τον εχθρό με πολλές δυσκολίες, μας είχε προφτάσει καθώς ξεκινούσαμε να φύγουμε και είχε τοποθετηθεί σαν οπισθοφυλακή. Το πέρασμα λοιπόν του 20ου λόχου από το πρώτο διάσελο πάνω από τα Άρματα πραγματοποιήθηκε με το φως της ημέρας και το γεγονός αυτό εξηγεί γιατί αυτός ο λόχος δέχθηκε τα πιο ισχυρά πλήγματα στα Άρματα.

Μεταξύ των δύο λόχων βάδιζε ο λόχος διοίκησης. Αυτός ο τελευταίος, πέρα από τον αποπροσανατολισμό που προξενήθηκε από την απρόσμενη άφιξη των σφαιρών, δεν υπέστη σημαντικές απώλειες, όμως ο λοχαγός Νταλεσάντρο, ίσως επειδή φοβόταν κάποια ενέδρα, θεώρησε σκόπιμο να κρατά σε εγρήγορση τους αλπινιστές αγγίζοντας τα πιο λεπτά συναισθήματα τους:

"Θέλετε να ξαναδείτε τις οικογένειες σας; Τώρα μονάχα με τις χειροβομβίδες και την ξιφολόγχη θα μπορέσουμε να ξαναδούμε τις οικογένειες μας."

Βορείως των Αρμάτων απλώνονταν μια πλαγιά του υψώματος 1999 που κατέληγε σε ένα παραπόταμο του Αώου. Αυτή η πλαγιά είχε ένα διάσελο διαμέσου του οποίου περνούσε ο μουλαρόδρομος που πήγαινε προς τους Πάδες. Πάνω στο διάσελο υπήρχε μια μικρή εκκλησία περικυκλωμένη από δέντρα, στα αριστερά όπου έρχεται από τα Αρματα.

Στο δρόμο, μεταξύ Αρμάτων και του διασέλου της μικρής εκκλησίας, δύο αλπινιστές έπλεναν ένα λάχανο που είχαν αρπάξει από έναν κήπο. Τους κοίταξα χωρίς να προφέρω λέξη όμως ίσως η σιωπή μου είχε μεγαλύτερο νόημα από κάθε διαλογισμό. Μου έδωσαν ένα φύλλο που διέκοψε τη νηστεία μου έπειτα από το μάνα εξ ουρανού στο Δίστρατο. Έχοντας αφήσει το ζώο μετά το διάσελο είχαν επιστρέψει πίσω με τα πόδια για να πάρουν ένα μεγάλο δέμα σανό που μετέφεραν στους ώμους τους. Ένας αλπινιστής είχε ένα τραυματία πάνω στη πλάτη του και προχωρούσε με μεγάλο κόπο ξεφυσώντας και σταματώντας κάθε πέντε λεπτά για να παίρνει ανάσα. Ο τραυματίας τον ενθάρρυνε χωρίς να σκέφτεται ότι ήταν ακριβώς αυτός η αι-

τία της δυστυχίας του και που μας υποχρέωνε όλους σε συνθήκες να μην μπορούμε να κινηθούμε. Παρέδωσα το σακίδιό μου στον αλπινιστή και σήκωσα στις πλάτες μου τον άλλο αλπινιστή, έτσι μπορέσαμε να περπατήσουμε πιο γρήγορα προς το διάσελο. Όλα αυτά τα επεισόδια συνέβησαν κάτω από τις συνεχείς ριπές των πολυβόλων που κατά διαστήματα σάρωναν το μουλαρόδρομο από το ένα διάσελο ως το άλλο.

Στο εσωτερικό της μικρής εκκλησίας, ο γιατρός Ντε Βίτα είχε συγκεντρώσει τους τραυματίες. Στέκονταν κοντά στην είσοδο και βλέποντάς με κουρασμένο μου πρόσφερε το μοναδικό πράγμα που είχε: ένα ποτηράκι νερό.

Επισκέφτηκα ένα προς ένα τους τραυματίες! υπήρχαν επίσης τραυματίες των ταγμάτων Τζεμόνα και Τολμέτσο. Ο γιατρός ήταν ψύχραιμος και δεν ανησυχούσε για την διαταγή να παραμείνει με αυτούς και με εκείνους του Δίστρατου στα χέρια των Ελλήνων.

Από εκείνη την ημέρα διατηρώ ακόμη ζωντανή την ανάμνηση των δύο διαμελισμένων πυροβολητών από μια οβίδα κοντά στον ασπροπόταμο! Πιο κάτω, μέσα στο ρέμα, δύο μουλάρια με σπασμένα τα πόδια και φουσκωμένα από το νερό ήταν ακόμη ζωντανά. Ένας άλλος πυροβολητής κοίτονταν

δίπλα σε ένα θάμνο καλυμμένος με ένα κομμάτι σκηνής! το μοναδικό σημάδι ζωής ήταν η αναπνοή του που δεν γίνονταν εύκολα αντιληπτή. Δεν υπήρχε κανείς γιατρός και ο μοναδικός άνδρας μαζί μου ήταν ο βοηθός μου. Πλύναμε την πληγή και του ξαναφιάξαμε τον επίδεσμο μέχρις ότου έφτασαν οι σύντροφοι του για να τον πάρουν στη μονάδα του.

Η διοίκηση του τάγματος σταμάτησε μέσα στο πρώτο δασοσκέπαστο μέρος που κάλυπτε ολόκληρη τη νοτιοδυτική πλαγιά της κορυφής 1999. Ο αλпинιστής Ρίγκες είχε προσπαθήσει ακόμη και να ανάψει φωτιά ώστε να ψήσει κρέας μουλαριού. Εκμεταλλεύτηκα την ευκαιρία για να μπορέσω να κοιμηθώ για λίγο, όμως το τρομερό σφύριγμα ενός βλήματος όλμου με ξύπνησε αναπάντεχα.

Σφυροκοπημένοι από τους ελληνικούς όλμους ανεβήκαμε στην κορυφή μια πλαγιάς όπου είχε βρεί καταφύγιο η διοίκηση του τάγματος Τζεμόνα. Εκεί επάνω ήμασταν καλυμμένοι από την όραση του εχθρού από δύο απότομες προεξοχές που όριζαν και τα εδαφικά όρια του μικρού οροπέδιου που βρισκόμασταν. Από εκείνο το σημείο βλέπαμε πάρα πού καλά, στην απέναντι πλαγιά, τους αλпинιστές που προσπαθούσαν να σταματήσουν την καταδίωξη των Ελλήνων. Θυμάμαι έ-

ναν αλпинιστή πάνω στην πλαγιά του βουνού από το ντουφέκι του οποίου έβγαιναν λάμπεις και τριγύρω του έσκαγαν οι ελληνικές σφαίρες που σήκωναν όλο το χώμα. Ο δύων ήλιος φώτιζε εκείνη την ακάλυπτη περιοχή της κορυφής 1999 όπου το τάγμα Τολμέτσο για έξι συνεχείς φορές απώθησε τον εχθρό.

"Προσοχή μην φοβηθείτε!, είπε ο διοικητής του Τζεμόνα- γιατί μπορούν να μας πυροβολήσουν από οποιαδήποτε πλευρά".

Μας είχαν ίσως δει οι έλληνες; Δεν το ξέρω, όμως δεν πρόλαβαν να περάσουν δυό λεπτά όταν δύο βολές πυροβολικού έπεσαν ανατολικά, ελάχιστα μακριά από εμάς, όπου βρίσκονταν η διοίκηση του συντάγματος, η ομάδα πυροβολικού Κονελιάνο και ο 20ος λόχος. Αυτή η τελευταία είχε ένα νεκρό.

Το κοτέτσι (έτσι ονομάσαμε το μικρό οροπέδιο) δεν ήταν πολύ ασφαλές και έτσι ξανακατεβήκαμε μέσα στο δάσος. Όταν ήρθε η νύχτα άρχισε να βρέχει.

Εφτασε η διαταγή να περιμένουμε το πέραςμα της διοίκησης του συντάγματος και της ομάδας πυροβολικού Κονελιάνο και να τους ακολουθήσουμε προς τους Πάδες. Το τάγμα Τζεμόνα είχε στείλει ένα λόχο πάνω στο βουνό ώστε να προστατέψει την υποχώρηση, ενώ το τάγμα Τολμέτσο είχε

παραμείνει οπισθοφυλακή. Ήταν έντεκα το βράδυ όταν ξεκίνησε νυκτερινή πορεία κάτω από επίμονη βροχή. Το μονοπάτι (που δεν ήταν τίποτε άλλο από ένα ρυάκι) ήταν σχεδόν ξεχειλισμένο.

Οι πέτρες και οι τρύπες στο έδαφος αύξαναν τις δυσκολίες στα πόδια μας και το σκοτάδι ήταν σχεδόν απόλυτο. Το δάσος μοίραζε το νερό σε κάθε κατεύθυνση. Θόρυβος από τη βροχή, από τα άρβυλα και από τις πέτρες, θόρυβος από τις βλαστήμιες που λέγονταν υπόκωφα.

Ήμουν μαζί με τα εφόδια του τάγ-

ματος (Τσιβιντάλε) γιατί μέσα σε εκείνο το απόλυτο σκοτάδι είχα βρεί ένα ασφαλή οδηγό στηριζόμενος σε ένα από τα μουλάρια, όμως σε κάθε πώση έπρεπε να αφήσω το ζώο γιατί διαφορετικά το επόμενο θα με τσαλαπατούσε. Στο πρώτο μουλάρι που περνούσε αναζητούσα, ψηλαφώντας κατά μήκος της ράχης του, την ουρά του στην οποία πιανόμουν για να κάνω άλλα εκατό βήματα προτού να ξανασκοντάψω και να καταλήξω για άλλη μια φορά καταγής.

(Συνέχεια στο επόμενο)

C.D. ΤΑ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Το άνω CD με 20 μελωδικά τραγούδια και σκοπούς, από πολλούς ηπειρώτες και έλληνες μη ηπειρώτες αλλά και από πολλούς επωνύμους όπως ο πρώην Λυκειάρχης, Νίκος Ρεμπέλης, ο καθηγητής Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ιωαννίνων Γιώργος Πλουμίδης, ο επί 12/ετία πρόεδρος του δικηγορικού Συλλόγου Πειραιώς Βασίλης Βενέτης, ο αρχηγός Αστυνομίας Ελλάδος επί των επισήμων προσώπων Ελευθέριος Οικονόμου και πολλοί άλλοι, το χαρακτήρισαν αριστούργημα.

Αυτό το CD δεν χορταίνεις να το ακούς και ποτέ δεν το βαριέσαι γι' αυτό

δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι ηπειρώτη και παντός έλληνα.

Διατίθεται από το φωτογραφείο Ράπη Λάμπρος Κόνιτσα. Επίσης θα διατίθεται από το καταστήματα. Ιωάννινα: Αθανάσιο Παρασκευά Κ. Φρόντζου 6, Ευαγγέλου Βασίλειο Ν. Ζέρβα 78 Αθήνα. Από όλα τα καταστήματα ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ, Πανεπιστημίου 54 και Πανεπιστημίου 64 και άλλα 12 σε όλη την Ελλάδα, Θεσσαλονίκη: ΜΕΤΡΟΠΟΛΙΣ Τσιμισκή 33. Παραγγελίες για κεντρική διάθεση.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΝΟΥΤΣΗΣ τηλ.
210/2822201

3ο ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ "ΜΑΣΤΟΡΟΧΩΡΙΑ - ΚΟΝΙΤΣΑ 2008"

"Ανακαλύπτοντας τη μουσική - το χορό - την παράδοση"

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά το Ελληνικό Κέντρο Λαογραφικών Μελετών (ΕΛ.ΚΕ.ΛΑ.Μ.) Π. Φαλήρου διοργάνωσε στην Κόνιτσα σεμινάριο παραδοσιακών χορών με θεματολογικό περιεχόμενο τους χορούς και τη μουσική της Ηπείρου, καθώς και δύο βραδιές παραδοσιακού Κονιτσιώτικου γλέντιού. Το σεμινάριο παρακολούθησαν πολλοί θιασώτες της ελληνικής παράδοσης (κυρίως χορευτές και χοροδιδάσκαλοι) προερχόμενοι από διάφορες περιοχές της Ελλάδας αλλά και του εξωτερικού. Στο διδακτικό μέρος της διοργάνωσης τιμώμενη περιοχή ήταν βέβαια - όπως κάθε χρόνο - η Κόνιτσα και τα Μαστοροχώρια, ενώ παράλληλα παρουσιάστηκε η χορευτική

παράδοση των χωριών Συρράκο και Καλαρρύτες, της Μπάφρας Ιωαννίνων και της απομακρυσμένης Βοβούσας. Οι εισηγητές (Αθ. Σταυρίδης, Γ. Αυδίκος, Γρ. Κάκος. Χρ. Παπαδόπουλος και οικογένεια Δήμου) ήταν όλοι ντόπιοι, καταγόμενοι από τις περιοχές που παρουσίαζαν έτσι ώστε η διδασκαλία να έχει χαρακτήρα βιωματικό. Στόχος άλλωστε του συγκεκριμένου σεμιναρίου είναι η προσέγγιση της παράδοσης ως ζωντανής διαδικασίας και όχι ως μουσειακού υλικού, αξιοποιήσιμου μόνο σε μία διδασκαλία ή σε μια παράσταση. Ο στόχος αυτός επισφραγίστηκε και με το παραπάνω στα δύο εξαιρετικά γλέντια που διοργανώθηκαν για το σεμινάριο, με τη συμπαράσταση των Δήμων Κόνιτσας και Μαστοροχωριών. Δύο γλέντια που επιβεβαίωσαν τόσο στους διοργανωτές του σεμιναρίου όσο και στους συμμετέχοντες ότι αξίζει τον κόπο να επισκέπτονται τουλάχιστον μια φορά το χρόνο την ακριτική αυτή περιοχή γιατί έχει πραγματικά πολλά να τους δώσει.

Το πρώτο γλέντι έγινε

με πάνδημη συμμετοχή στην πλατεία της Κόνιτσας υπό τους ήχους του κλαρίνου του Ν. Φιλιππίδη, πλαισιωμένου με πολλούς σπουδαίους μουσικούς (Κ. Φιλιππίδης, Γ. Μαρινάκης, Μ. Πανουσάκος, Α. Χριστόπουλος, Λ. Αθανασόπουλος) και εξελίχτηκε σε ένα μεγάλο πανηγύρι που κράτησε μέχρι πρωίας. Τιμώμενο πρόσωπο της βραδυάς ήταν ο παλιός Κονιτσιώτης μουσικός Νίκος Αλεξίου στον οποίο το ΕΛ.ΚΕ.ΛΑ.Μ. Π. Φαλήρου πρόσφερε τιμητική αναμνηστική πλακέτα σε ένδειξη αναγνώρισης της προσφοράς του στην παράδοση της Κόνιτσας.

Το δεύτερο γλέντι πραγματοποιήθηκε στην πλατεία της Δροσοπηγής (Κάντισκο). Εκεί η ορχήστρα του Ν. Φιλιππίδη (Ν. Φιλιππίδης, Κ. Φιλιππίδης, Γ. Μαρινάκης) και του Μ. Πανουσάκου (Μ. Πανουσάκος, Κ. Χαλκιάς, Λ. Αθανασόπου-

λος) έπαιξε και τραγούδησε χωρίς μικρόφωνα και ηχητικά, ξυπνώντας στους ντόπιους μνήμες από τα παλιά και χαρίζοντας στους "ξένους" πρωτόγνωρες μουσικές εμπειρίες.

Η λήξη της διοργάνωσης έγινε την Κυριακή 6 Ιουλίου με ένα μάθημα - επανάληψη στο τέλος του οποίου οι συμμετέχοντες ανανέωσαν το ραντεβού τους για τον Ιούλιο του 2009.

Στόχος του και επιθυμία του ΕΛ.ΚΕ.ΛΑ.Μ. Π. Φαλήρου είναι να γίνει η διοργάνωση αυτή ετήσιος θεσμός. Ανανεωμένη κάθε φορά ως προς τις ιδέες και υλικό, να αποτελέσει ένα πόλο έλξης των ενδιαφερομένων για την Ελληνική παράδοση, σε μια πλουσιότατη σε παραδόσεις ακριτική περιοχή, την περιοχή των Μαστοροχωρίων και της Κόνιτσας.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Υπό την αιγίδα Νομαρχίας Ιωαννίνων, Δήμου Κόνιτσας, Δ.Δ. Αγίας Παρασκευής, Αγροτικού Συνεταιρισμού Αγ. Παρασκευής, Αδελφότητας Αθηνών «ΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ» πραγματοποιήθηκε στο Κεράσοβο, στις 3 Αυγούστου το απόγευμα, η πολιτιστική παραδοσιακή εκδήλωση «Η ΔΟΞΑ της Πέτρας για δεύτερη χρονιά, με εξαιρετική επιτυχία, ανάμεσα σε πλήθος κόσμου.

Τον πρώτο λόγο είχε η Εταιρεία Λογοτεχνών Ηπείρου και η άδουσα ορχήστρα κελάνησε το μάστορά της.

Μετά τους χαιρετισμούς του Αντινομάρχου κ. Κακριμάνη, του αντιδημάρχου Κόνιτσας Κ. Ρόμπολου, του εκπροσώπου του Συνεταιρισμού Κ. Στρατσιάνη, του εκπροσώπου της Πανεπειρωτικής Συνομοσπονδίας κ. Χαρισιάδη, του Δημοτικού Συμβούλου κ. Νίκου Εξάρχου, του Παρέδρου κ. Σαμαρά και του προέδρου της Αδελφότητας κ. Τέλλη, ακολούθησε η εισήγηση του κ. Τέντα και αμέσως μετά απονεμήθηκε τιμητική πλακέτα, στον αναστηλωτή αρχαίων μνημείων και μάστορα της πέτρας, Κερασοβίτη Γούσια Στρατσιάνη, τον οποίο προ διμήνου είχε τιμήσει ο πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Το “φίλοι μ’ καλωσορίσατε” αντήχησε στα πλατανόφυλλα

απ’ το κλιμάκιο της παραδοσιακής χορωδίας της πανηπειρωτικής.

Ο κ. Γιάννης Μότσιος, Καθηγητής Πανεπιστημίου, ανέλυσε το θέμα για το μαστορικό “Μπουλούκι” ή την παρέα και ο Αρχιτέκτονας κ. Αράπογλου εισηγήθηκε το θέμα “Πέτρινη Εγνατία”.

Στο θέμα “ονόματα παλιών οικοδόμων της Επαρχίας Κόνιτσας” αναφέρθηκε ο Κ. Γκούτος του Παντείου Πανεπιστημίου. Οι ηλικιωμένοι Κερασοβίτες Αγαθή Νάκου και Απόστολος Αποστόλου, με τις ζωντανές αφηγήσεις τους γύρω από τα θέματα της παρέας, των Κουδαραίων και της ζωής (σκληρής) των μαστόρων σχετικά με την εργασία, επιβίωση και κοινωνικές σχέσεις, θα έδιναν το ζωντανό τόνο στην εκδήλωση, αλλά αποχώρησαν κοπιώντες, απ’ την πολύωρη παραμονή τους· όμως οι εμπειρίες τους ανακοινώθηκαν. Ο κερασοβίτης, Αλέκος Μακρυγιάννης, καταχειροκροτήθηκε, με τα τραγούδια της ξενιτιάς που απέδωσε περίτεχνα με τη φλογέρα του.

Η ερμηνεύτρια τραγουδιών της παράδοσης της Επαρχίας Κόνιτσας, Μαριάνθη Βαίιλα, απ’ το Κεράσοβο, ερμήνευσε το τραγούδι “Άγουρος πέτρα πελεκάει”, ενώ συγχρόνως ο Σιόκας Τζίνας, πελεκούσε τα ακωνάρια.

Ακολουθώντας ο Σιόκας Τζίνας και ο Κώστας Σκαλωμένος, απέδωσαν στην Κουδαρίτικη διάλεκτο, διαλόγους γύρω από την εργασία, τη ζωή, και την επιβίωση των Κουδαραίων.

Απολαύσαμε πράγματι στιγμές ανεπανάληπτες, μνήμης της παράδοσης και πηγαίου κάλλους.

Την όλη εκδήλωση έκλεισε το κλιμάκιο της παραδοσιακής χορωδίας της Πανηπειρωτικής, με τα τραγούδια “Μαύρα μου Χελιδόνια” και “ο Ξενιτεμένος”.

Μετείχαν στη χορωδία υπό τη διεύθυνση κ. Κώτσου οι:

Άνδρες:

Κ. Χαρισιάδης, Κ. Αθανασόπουλος
Β. Μπουρατζής, Β. Κωτούλας, Ν. Κουκούμης

Γυναίκες: Μ. Βαΐλα, Β. Τέλλη, Μ. Γαλάνη, Γ. Κίσκου, Στ. Αϊδόνη, Φ. Κουκούμη, Ε. Αθανασοπούλου, Ολ. Τσιάτσιου, Μ. Κωτούλα.

Η εκδήλωση τείνει να γίνει θεσμός για το Κεράσοβο

ΚΩΣΤΑΣ ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ 08/08/08

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ ΚΟΙΝΗΣ ΧΟΡΤΟΝΟΜΗΣ ΣΤΟ ΚΕΡΑΣΟΒΟ

Με απόλυτη τάξη και συμμετοχή αρκετά μεγάλη, διεξήχθησαν οι εκλογές στο Συνεταιρισμό Κοινής χαρτονομής στο Κεράσοβο. Από τα 298 τακτοποιημένα, οικονομικά μέλη εψήφισαν 263. Εξελέγησαν κατά σειρά:

Ζήκας Δημ. (68 ψηφ.)

Δαγκοβάνος Γεώργιος (61)

Γαλάνης Οδυσσέας (54)

Σκαλωμένος Δημήτριος (49)

Εξάρχου Νικόλαος (37)

Αναπληρωματικοί: Κοταδήμος (32)

Τσούμπανος (26)

Μετά τη συγκρότηση σε σώμα, Πρόεδρος εξελέγη ο Ζήκας Δημήτριος. Η επιτυχημένη εκλογική διαδικασία, υπόσχεται και περαιτέρω δημοκρατικές λειτουργίες, προκειμένου ο Συνεταιρισμός, να αλλάξει σελίδα, για μια πιο επιτυχή πορεία προς το συμφέρον του Κερασόβου.

Ιδιαίτερα επισημαίνεται ο εκσυγχρονισμός του καταστατικού, με την αναμόρφωση ορισμένων άρθρων του, για αποδοτικότερη λειτουργία. Κ. Χαρισιάδης

25.08.08

«Πεκλάρι» 26 και 27 Ιούλη

Τα πανηγύρια του χωριού

Εδώ σ' απόσκια της ΤΥΜΦΗΣ, στις ανθόσπαρτες πλαγιές της Τραπεζίτσας, εδώ είναι κτισμένο το ΠΕΤΡΙΝΟ ΠΕΚΛΑΡΙ.

Εδώ στις 26 και στις 27 Ιούλη - μνήμη των αγίων μας ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ και ΠΑΝΤΕΛΗΜΟΝΑ γίνεται το έλα να δεις.

Οι όπου γης Πεκλαρίτες και όχι μόνο, ευλαβείς προσκυνητές, έρχονται στο μεγάλο αντάμωμα, στο Πανηγύρι του χωριού. Στις 26 πουρνό-πουρνό πριν ο ήλιος ροδίσει, όλοι οι δρόμοι, όλα τα σοκάκια, όλα τα σταυροδρόμια του χωριού, οδηγούν στον άγιο βράχο της Άγιας Παρασκευής.

Ευλαβείς προσκυνητές κάθε ηλικίας παρακολουθούν με κατάνυξη τη θεία λειτουργία, αγιάζονται στον Μέγα Αγιασμό, αλληλοασπάζονται, εύχονται τα καλύτερα και στη συνέχεια στις δροσερές αυλές των σπιτιών, ξεφαντώνουν με το

γνήσιο απόσταγμα τσίπουρο-ρακί και με άφθονο μπρούσκο κοκκινέλι παραγωγής μας, και με χειροκάμωτες παραδοσιακές λιχουδιές της Πεκλαρίτσας νοικοκυράς.

Η ψησταριά στην πανέμορφη πλατεία του χωριού, το μεσοχώρι, έχει στηθεί, το χωριό ευωδιάζει, βραδάκι αρχίζουν τα πρώτα караβάνια των πανηγυριστών. Η πλατεία σφίζει, το αδιαχώρητον από πανηγυριστές κάθε ηλικίας, το φαγοπότι αρχίζει και η παραδοσιακή ηπειρώτικη μούσα ενθουσιάζει και συναρπάζει τους μερακλήδες.

Αρχίζει ο χορός, πρώτα κατά την παράδοση ο Δήμαρχος, το τοπικό Συμβούλιο, τα μέλη του Εξωραϊστικού Συλλόγου και τα μέλη της Αδελφότητας. Και ο χορός καλά κρατεί - την σκυτάλη παίρνει η νεολαία του χωριού μας, παρήγορο αυτό, και την παραδίνει τα ξημερώματα για

να την ξαναπάρει πάλι ανήμερα του Αν-Παντελεήμονα. 27 του Αγίου Παντελεήμονα πουρνό-πουρνό και πάλι, το προαύλιο της γραφικής εκκλησίας, κάτω από το σπάνιο αιωνόβιο πλάτανο σφύζει από προσκυνητές.

Το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται και τη δεύτερη αυτή μέρα του πανηγυριού. Το ξεφάντωμα και πάλι στην παραδοσιακή

πλατεία του χωριού, την αποχαιρετιστήρια τελευταία βραδιά με την υπόσχεση όλων μας και του χρόνου να δώσουμε το παρόν στο Πεκλαρίτικο αυτό αντάμωμα, το μεγαλύτερο πολιτιστικό παραδοσιακό δρώμενο - το πανηγύρι του χωριού.

Ατυχώς φέτος είχαμε πολλές απουσίες, βαρύ πένθος σκιάζει το χωριό μας. Την τελευταία Ζετία έφυγαν από κοντά

Ένας Πεκλαρίτης θυμάται

— Βαγγέλη θα μας πεις κάτι για τη σημερινή μέρα ;

— Τι , να πούμε για το πανηγύρι ;

— Ναι , πες μας κάτι σχετικό.

— Αυτή τη στιγμή βρισκόμαστε στην Αγία Παρασκευή. Αυτή την εκκλησία την έχουν κάνει δωρεά τρία αδέρφια , οι Ζωταίοι και από τότε εφαρμόσθηκε το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής.

— Δηλαδή από εδώ ξεκινάει το πανηγύρι ;

— Ναι , από εδώ ξεκινάει το πανηγύρι .

Τα παλιά τα χρόνια όμως έφερναν τα όργανα εδώ, χορεύαμε και μετά πηγαίναμε στοκάτω μαχαλά. Γιόρταζε όλο το χωριό.

Όλες οι πόρτες ήσαν ανοικτές . Τη δεύτερη μέρα

του Αϊ- Παντελεήμονα πηγαίναμε επισκέψεις στον πάνω μαχαλά. Και το βράδυ , δεν υπήρχαν και φώτα τότε , μαζευόμαστε στη πλατεία για το γλέντι που συνεχιζότανε μέχρι το πρωί σε κάποιο σπίτι .

μας προσφιλή πρόσωπα. Φέτος το χορό δεν έσυρε, πρώτος όπως πάντα ο ΒΑΓΓΟΣ. Ο Ευάγγελος Βουρδούκας αναπαύεται από τις 21 του Ιούνη στο Κοιμητήριο του Αν- Νικόλα. Θέλω να πιστεύω ότι νοερά στο άκουσμα του ηπειρώτικου κλαρίνου και και της παραδοσιακής φράσιας, λίγο θα φλουτούριξε η καρδούλα του, αξέχαστε ΒΑΓΓΟ...

Παραθέτω απόσπασμα με τα ίδια του τα λόγια από το φωτο-ρεπορτάζ-λεύκωμα του Σπύρου Λιανού ΠΕΚΛΑΡΙ στη σκιά του Σμόλικα-Ιούλιος 2005.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται και συνεχίζεται, μικρό δείγμα το φωτολεύκωμα που παραθέτω.

Θερμές ευχαριστίες προς τους διοργανωτές των πολιτιστικών δρώμενων και την αναβίωση της παραδοσιακής μας κληρονομιάς.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΙΤΣΙΟΣ

Ο "παραδοσιακός" Βαγγέλης Βουρδούκας
Λαογράφος - παραμυθός

15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΗ ΛΑΓΚΑΔΑ

Εδώ και 35 χρόνια στο χωριό μας το 15 Αύγουστο έχουμε το πανηγύρι μας και γιορτάζουμε την Παναγία μας, οργανωμένα υπό την αιγίδα της Αδελφότητας. Τα παλιά χρόνια είχαμε πανηγύρι και στον Αι-Λιά, το οποίο σιγά-σιγά καταργήθηκε.

Εφέτος με μεγάλη χαρά είδαμε σχεδόν όλους τους συγχωριανούς να γεμίζουν την πλατεία μας και να μην έχουμε για πρώτη φορά χώρο να εξυπηρετήσουμε τον κόσμο. Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί θερμά όλους τους φίλους και συγχωριανούς για την βοήθεια που μας προσέφεραν στην άριστη διοργάνωση της πανηγύρεως αλλά και της λαχειοφόρου αγοράς που εξαντλήθηκαν όλα τα λαχεία δύο ώρες πριν την κλήρωση.

Η κλήρωση έγινε την 15-8-08 και ώρα 12.30 οι δε τυχεροί βρέθηκαν και παραδόθηκαν τα δώρα.

Υπ' όψει ότι εκείνες τις ημέρες είχαμε τους Ολυμπιακούς αγώνες στο Πεκίνο, μπορώ να πω σε όλους τους συγχωριανούς που ήλθαν αλλά και σ' αυτούς που για πολλούς λόγους δεν μπόρεσαν να έλθουν, ότι εφέτος για το πανηγύρι μας "πήραμε μετάλλιο". Μπράβο μας! Αποδείξαμε ότι ενωμένοι και αγαπημένοι μπορούμε να πετύχουμε πολλά.

Είναι γεγονός ότι το αντάμωμα αυτό θεωρείται δεδομένο και πολλοί είναι αυτοί που θέλουν το κάτι περισσότερο. Έχουν δίκιο και γιαυτό θα προσπαθήσουμε χρόνο με το

χρόνο να εμπλουτίσουμε το πανηγύρι και με άλλες εκδηλώσεις.

Κατά την έναρξη του πανηγυριού το Δ.Σ. της Αδελφότητας τίμησε τη Συντακτική επιτροπή του περιοδικού "Η ΚΟΝΙΤΣΑ" για την πολύχρονη προσφορά του και απένειμε πλακέτα στον υπεύθυνο έκδοσης Σωτήρη Τουφίδη.

Παρευβρέθηκαν και μίλησαν για το περιοδικό ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Μαστοροχωριών Σίμος Χαράλαμπος, οι Δημοτικοί Σύμβουλοι του χωριού μας και ο Αντιδήμαρχος κος Καρανίκας Μιχάλης, ο τοπικός Σύμβουλος Δ. Ντίνης και ο τέως πρόεδρος της κοινότητας Δ. Αδάμος.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά και την κα. Τουφίδη η οποία μας τραγούδησε δυο παλαιά παραδοσιακά τραγούδια που ράγισαν καρδιές αλλά και για τον παραδοσιακό χορό της που όλοι θαυμάσαμε.

Με την ορχήστρα του αγαπητού μας Θωμά Βλαχόπουλου ο χορός κράτησε και τις δυο ημέρες μέχρι τις πρωινές ώρες.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί τα νέα παιδιά του χωριού μας για τη βοήθεια που μας προσέφεραν στην διοργάνωση του πανηγυριού.

Σας ευχαριστούμε και του χρόνου σας περιμένουμε και πάλι όλους και θα βρούμε χώρο να χωρέσουμε.

Για το Διοικ. Συμβούλιο
Παν. Φ. Νάτσης Γεν. Γραμματέας.

ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΗ ΗΛΙΑ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος γιορτάζουμε τον Προφήτη Ηλία. Σε πολλά χωριά τη μέρα αυτή πανηγυρίζουν γιατί ο Προφήτης είναι προσιάτης του χωριού τους.

- Στο δικό μας χωριό δεν πανηγυρίζουμε αλλά τον τιμούμε με την παρουσία μας στο καινούργιο εκκλησάκι του που βρίσκεται πάνω από το χωριό και σε 15 λεπτά περίπου με τα πόδια. Αν και είναι ανηφόρα όλοι οι χωριανοί βρίσκονται τη μέρα αυτή εκεί. Μόνο μερικοί από εμάς που δεν μπορούμε να πάμε γιατί μας πονούν τα πόδια, όπως εγώ, περιμέναμε να έρθει το γκρέιντερ από το Δήμο να γεμίσει τις λακκούβες του αγροτικού δρόμου που πηγαίνει σχεδόν κάτω από το εκκλησάκι. Αλλά αν και ήρθε το γκρέιντερ και είπε ότι τον έφτιαξε δυστυχώς δεν έφτιαξε απολύτως τίποτα.

Μάλλον τον χάλασε περισσότερο.

- Η καμπάνα κτύπησε στις 7.30 το πρωί και οι χωριανοί ξεκίνησαν την α-

νηφόρα για να τιμήσουν τον Άγιο. Έτσι και εγώ, επειδή δεν μπορούσα με τα πόδια και νομίζοντας ότι το γκρέιντερ έφτιαξε το δρόμο, πήγα με το αυτοκίνητο, αλλά παρ' ολίγο να το σπάσω γιατί ο δρόμος ήτο γεμάτος ροδιές και λακκούβες. Και αναρωτιέμαι, αφού ο χειριστής του έφερε το γκρέιντερ για να τον φτιάξει γιατί τον άφησε σ' αυτήν την κατάσταση; Όταν ήμασταν Κοινότητα οι δρόμοι ήταν καλύτεροι γιατί οι χειριστές της Νομαρχίας κάνανε πολύ καλύτερη δουλειά.

- Το εκκλησάκι έγινε μεγάλο και ο χώρος του είναι αρκετός για τους εκκλησιαζόμενους, αλλά λόγω της μεγάλης ζέσης από το πρωί, όλοι ήταν έξω από το εκκλησάκι σχεδόν 60 άτομα. Στις 10,30 τελείωσε η θεία λειτουργία γιατί φέτος άργησε περισσότερο αφού έτυχε Κυριακή.

Στο τέλος με το αντίδωρο μοιράστηκε λουκούμι και τσίπουρο για τα χρόνια πολλά.

Σ. ΞΕΙΝΟΣ

ΟΞΥΑ: ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 2008

Το θέμα αφορά στις εκδηλώσεις που έγιναν τις μέρες του Δεκαπενταύγουστου 2008 στην Οξυά με αποκορύφωμα την 16.8.07, όπου πραγματοποιήθηκε η κεντρική εκδήλωση "Η Οξυά βάζει ...γάστρα" με κύριο σκοπό της την αναβίωση εθίμων και παραδοσιακών στιγμών, που η ίδια η καθημερινότητα έχει παραμελήσει. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν μεγάλη και το γλέντι που ακολούθησε επιστέγασμα το κεφιά που επικράτησε.

Λίγα λόγια για τις εκδηλώσεις

Την Πέμπτη 14.8.08 παραμονή του Δεκαπενταύγουστου, το Δ.Σ. του Συλλόγου, άνοιξε τις πόρτες του καλοκαιρινού "Σινέ Οξυά", συνεχίζοντας για δεύτερη χρονιά τις πινελιές πολιτισμού, στην κεντρική πλατεία της Οξυάς.

Αυτή τη φορά οι προβολές ήταν δύο. "Κινούμενα σχέδια" για τους μικρούς μας φίλους, όπου δόθηκε η ευκαιρία σε μικρά παιδιά να διασκεδάσουν και να γελάσουν με την ψυχή τους απολαμβάνοντας ταυτόχρονα ποπ-κορν. Η Ιδέα του Νίκου και του Θοδωρή υλοποιήθηκε άμεσα, η δε συμμετοχή ήταν αξιοσημείωτη. Ευελπιστούμε ότι τον επόμενο χρόνο περισσότεροι μικροί μας φίλοι από τα υπόλοιπα χωριά θα έχουν την ευκαιρία να διασκεδά-

σουν μαζί μας.

Καθώς η ώρα κυλούσε η σύνθεση του κοινού άλλαζε, τα καθίσματα γέμισαν από πιο ώριμους, ηλικιακά, που με ανυπομονησία περίμεναν ήχο και εικόνα στη νέα μας οθόνη προβολής.

Σε λίγο έκανε την εμφάνιση του ο τίτλος (με την απαραίτητη μουσική υπόκρουση) της ταινίας παραγωγής του 1965 "Υπάρχει και Φιλότιμο", όπου οι διάλογοι, οι εκφράσεις και οι χειρονομίες του βουλευτή, Ανδρέα Μαυρογιαλούρου (Λάμπρος Κωνσταντάρας), τα απρόοπτα στην πρόβα των λόγων του (θυμόμαστε όλοι το ... γκάρισμα γαϊδάρου, τα σαρδάμ - "θα σας εξαφανίσωμεν"-), οι αντιδράσεις και οι κινήσεις του παρατρεχάμενου κομματάρχη Γκρούεζα (Διονύσης Παπαγιανόπουλος), καθώς και η απλότητα των κατοίκων της περιοχής του μικρού χωριού Πλατανιά, αναδεικνύουν μέσα από μια σειρά από απρόοπτα και σαρκαστικά γεγονότα της καθημερινότητας στην Ελλάδα του τότε. Το γέλιο πολύ αλλά και έντονος προβληματισμός, μιας και πολλά από αυτά συνεχίζουν να συμβαίνουν στην Ελληνική ύπαιθρο του σήμερα.

Το καλοκαιρινό "Σινέ Οξυά" θα ανοίξει και του χρόνου τις πόρτες του, συνεχίζοντας και εμπλουτίζοντας τις πινελιές πολιτισμού με την προβολή

ταινιών ποικίλου ενδιαφέροντος. Απευθύνει ανοιχτή πρόσκληση, καταρχήν στους Συλλόγους των υπολοίπων χωριών του Δήμου μας οι οποίοι με τη σειρά τους ας τη μεταφέρουν στους μικρούς και μεγάλους φίλους μας, στους κατοίκων και τους επισκέπτες των χωριών τους ότι και το 2009 τους περιμένουμε κάτω από τον πλάτανο.

Και ερχόμαστε στο Σάββατο 16/8/2007.

Η Οξυά βάζειγάστρα.

Προβληματισμένοι -ως Δ.Σ. της Αδελφότητας - για τους ταχείς ρυθμούς της καθημερινότητας που στο διάβα της συμπαρασέρνει και ενίοτε αλλο-

τριώνει μοναδικές στιγμές και γεύσεις του παρελθόντος, αποφασίσαμε φέτος να αναδείξουμε τα πλέον πολύτιμα χαρακτηριστικά της άγριας τούτης Ηπειρώτικης γης.

Τα 1.050 μ. υψόμετρο εξάλλου δεν αφήνουν και πολλά περιθώρια λησμονιάς. Ο νόστος είναι δεδομένος αλλά και η αλλοτρίωση πάντα παραφυλάει. Η εύκολη λύση εξάλλου πάντα μας "γλυτώνει", κάνοντας σημαία της το "ο χρόνος είναι χρήμα". Λες και η παράδοση είναι κάτι που μόνο με το χρήμα μετριέται. Εμείς επιμένουμε ότι απλά η διαχρονική αξία της παράδοσης, ως παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές, θέλει υπομονή και μεράκι.

Η αφορμή δόθηκε όταν οι δυο μικρές αδερφές - η Μαριάνθη και η Αδαμαντία - αρνήθηκαν πρόσκληση του θείου τους για βόλτα, λέγοντας ότι "θέλουμε να μας δείξει η γιαγιά Μαριάνθη πως γίνεται και πως πλάθεται η πίτα".

Το ερέθισμα ήταν εξαιρετικό, διάχυτος όμως και ο προβληματισμός για το τι μέλλει γενέσθαι με τις γεύσεις που θα καθούν όταν οι ώριμες, κυρίως, γυναίκες δε θα είναι κοντά μας. Επιπλέον (θα καθούν) και ο τρόπος, η μέθοδος. Η πίτα εξάλλου θέλει τα ρέουλά της.

Με αφορμή το παραπάνω περιστατικό, αποφασίστηκε ο σχεδιασμός και η υλοποίηση μιας εκδήλωσης διαφορε-

τικής μέχρι σήμερα. Με γνώμονα τα πολιτιστικά χαρακτηριστικά της περιοχής και με προοπτική αφενός την αναβίωση εθίμων που τους περισσότερους μας έχουν "τρανέψει", αφετέρου τη μεταφορά στις νέες γενιές γεύσεων και μυρωδιών που έχουν ξεχαστεί. Αυτό μπορούσε να γίνει μόνο με ένα τρόπο. Με τη συμμετοχή όλων των γυναικών του χωριού.

Η αδιαμφισβήτητη εμπειρία τους και το ιδιαίτερό τους μεράκι στη δημιουργία θα συνέθεταν ένα ιδιαίτερο σκηνικό που οι νέες γενιές θα είχαν την ευκαιρία να δουν και να γευτούν, και όχι μόνο. Πρωταρχικός στόχος ήταν η Αδελφότητά μας να τιμήσει, στο πρόσωπό τους, όλες τις γυναίκες του χωριού που για χρόνια ολόκληρα βάζουν κέφι και φαντασία για να πλάσουν πίτα καθώς και να την ψήσουν στην-ασήκωτη κάποιες φορές-γάστρα.

Μέσα από το πλάσιμο της πίτας αναδεικνύεται μια ολόκληρη πολιτισμική χροιά, που ενισχύει ιδιαίτερες αξίες όπως την κοινωνικότητα, τη συλλογικότητα αλλά και ερεθίσματα όπως τη δημιουργική φαντασία. Όλα τα παραπάνω στοιχεία θέλαμε να αναδειχτούν σε κοινή θεά. Επιθυμούσαμε - και σε μεγάλο βαθμό υλοποιήθηκε - η συμμετοχή των γυναικών να μην είναι αποκομμένη από την ίδια τους τη βιωματική απλότητα. Έτσι, θέλαμε μαζί γιαγιάδες και εγγόνια. Οι εννέα γυναίκες

του χωριού ήδη "ετοιμοπόλεμες" από τις πρόβες.

Τα εγγόνια βέβαια είχαν τη δική τους αγωνία, τους δικούς τους "κωδικούς" επικοινωνίας. Πως θα ταίριαζαν με την παράδοση; με τον κλώστρι, το πλαστήρι και τη γάστρα; Πολλά από αυτά ήταν άγνωστα ακόμα και σε μεγαλύτερους.

Ήταν αρκετά όμως όλα αυτά? Μάλλον όχι χωρίς μουσική, χωρίς τον ήχο του κλαρίνου χωρίς το "σε τούτη την τάβλα που 'ρθαμε σε τούτο το τραπέζι..." να ακούγεται από τα στενά σοκάκια της Οξυάς.

Δεν θα επιθυμούσαμε κάτι άχρωμο, που ήταν και εύκολο εξάλλου. Πρόθεσή μας ήταν η ανάδειξη της γυναίκας του χωριού όπου, μέσα από μια λιπή θεατρική υποδομή, θα τονίζονταν ο αέναος ρόλος της στην φροντίδα της οικογένειας για φαγητό. Η πίτα ήταν πάντα το κύριο φαγητό σε αυτό τον τόπο. Φυσικά οι γυναίκες δε είναι μόνες τους. Τα εγγόνια πάντα δίπλα τους. Η Θάλεια, ο Σταύρος, ο Βασίλης, ο Κωνσταντίνος και ο Γιώργος μέρες πριν προετοίμαζαν διάλογους, εκφράσεις, κινήσεις και πρόζες.

Το Σάββατο ήταν από το πρωί αλλιώτικο, στην Οξυά. Η πλατεία διαφορετική, καθώς οι μικροί φίλοι στρώνανε τραπέζια και οι μεγαλύτερες γυναίκες βοηθούσαν στο στήσιμο. Λίγο μετά τις 10 το πρωί ο κόσμος άρχισε να συγκεντρώνεται γύρω από την πλατεία, που θύμιζε σκηνικό θεάτρου, με έκδηλη την αγωνία για τα δρώμενα. Αρχίζουμε... ακούστηκε από κάποιο μικρό μας φίλο....

Ο Κων/νος μόλις είχε έρθει στο χωριό, έψαξε τους φίλους και τους βρήκε στην πλατεία να στρώνουν τραπέζια. Τον καλωσόρισαν και ο καθένας του είπε τι του άρεσε στην Οξυά. Στο Γιώργο άρεσε ότι τα σπίτια που ήταν πάντα ανοιχτά, στο Βασίλη το πολύ πράσινο στο Σταύρο οι ιδιαίτερες εκφράσεις "τι κανς' σκώτια μ' " και το που βρέθηκε εδώ πάνω χωριό, στη Θάλεια οι γεύση

της πίτας και η μουσική.

Με την πίτα όλοι είχαν αναμνήσεις από τη γιαγιά από τον τρόπο που την έφτιαχνε. Καθώς τελείωνε το στρώσιμο των τραπεζιών και αναπτύσσονταν οι διάλογοι, ακούστηκε από το "πουθενά" και μέσα από το χωριό ο ήχος του κλαρίνου, το χτύπημα στο ντέφι, το χαϊδεμα στο λαούτο, ο κυματισμός στο ακορντεόν, κάνοντας τον 40ο παράλληλο να σταματά την παλμική του κίνηση, τους δε καλεσμένους να ξεσπούν σε χειροκρότημα. Μπορεί στους Ολυμπιακούς αγώνες στο Πεκίνο φέτος, να "έσπασε" το ρεκόρ στα 100μ. αλλά στην Οξυά η ίδια απόσταση, είχε πρωταγωνιστές τη ζεστασιά, που αναδύονταν από τα σοκάκια της και τον ήχο του κλαρίνου, που εκτοξεύονταν στον καθαρό ουρανό. Όλα δε αυτά σε μια απόλυτη σκηνική αρμονία.

Η ταμίας της Αδελφότητας Αλέκα Ζούκη, καλωσόρισε τον κόσμο που καθόταν περιμετρικά στην πλατεία. Τα μικρά παιδιά πώς να κρατηθούν, ζητούσαν εδώ και τώρα φαγητό.... Ζητήθηκε λοιπόν από τους μικρούς μας φίλους, να συνοδεύουν τις γιαγιάδες στο κέντρο της πλατείας.

Η ζυγιά του Μιχάλη Πανουσάκου, πήρε τη θέση της στην πλατεία, καλώντας μια-μια τις εννέα γυναίκες κάτω από τον ήχο του αγαπημένου τους σκοπού, για το πλάσιμο της πίτας. Έτσι λοιπόν, Ο

"Κωνσταντής" συνόδευσε τη Μαριάνθη Λάζου μέχρι το πλαστήρι της, για να ετοιμάσει την Κολοκυθόπιτα της, το "Βαρέθηκα την Ξενιτιά" την Αμαλία Τσίμα στην Κρεασόπιτα της, τα "Παιδιά της Σαμαρίνας" συνόδευσαν την Αμαλία Γκουντή στην Πρασόπιτα της, το "Ανάθεμα την Ξενιτιά" την Αλεξάνδρα Ευθυμίου στη δική της Χορτόπιτα, "Η Πρωτομαγιά" την Άρτεμη Πορφύρη, στη δική της Τυρόπιτα, Η "λαμπάδα μου γραμμένη" φώτιζε το δρόμο της Ελένης Μπίζου ως την Πρασόπιτα της, το "Μεσ' τον Αηλιά τον πλάτανο μεσ' τις κρυοβρυσούλες" αγκαζέ με την Χρυσάνθη Κυπαρίσση ως την Τυρόπιτα της, Η "Παπαλάμπραινα" συνόδευε την Κωνσταντινιά Ζούκη μέχρι την Λαχανόπιτα της, και τέλος "Σε τούτα την τάβλα που 'ρθαμε σε τούτο το τραπέζι" την Ελένη Αθανασόπουλου στη Μπατσαρόπιτα της.

Το αλεύρι, το λάδι, το αλάτι, το ζυμάρι ήταν παιγνίδι για τους δημιουργούς της πίτας. Ο Ηλίας Α., και ο Βαγγέλης Κ., κατέγραφαν τεχνολογικά την κάθε στιγμή ο δε Θωμάς Κ., με το κλικ στη μηχανή έσπαγε την ησυχία της σκηνής στα δύο. Τα φύλλα του πλάτανου σαν να ζήλευαν και αυτά με τη σειρά τους ζητούσαν να πάρουν θέση πιο χαμηλά, πιο κοντά στο πλαστήρι ...

Ο μειλίχιος Κώστας Σ. "πήρε" μικρόφωνο και ως άλλος "Μαμαλάκης", παρουσίασε στον κόσμο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά στη διάρκεια της δημιουρ-

γίας. Ρωτώντας τις γυναίκες μάθαινε από κάθε μια και μας πληροφορούσε για την διαφορετικότητα κάθε πίτας (υλικά, τρόπος δημιουργίας, τυχόν μουσικά, χαρακτηριστικά στιγμιότυπα από τα δύσκολα χρόνια κ.ά) ώστε να έχει γνώση ο κόσμος και κυρίως οι νεότερες γενιές, για το πώς φτιάχνεται και πλάθεται η πίτα. Ταυτόχρονα σε χώρο έξω από τα όρια της πλατείας, εύκολα προσβάσιμο, ο Νίκος Τσίμας, έβαζε, μαζί με μέλη του Συλλόγου, φωτιά για να κάψουν οι γάστρες. Με μουσική επένδυση από τα κλαρίνα του Μίχου και του Θανάση, μια-μια οι πίτες τράβαγαν στο καλύτεριμι των γεύσεων για να πέσουν στην αγκαλιά της γάστρας. Εκεί, η Θεοδώρα Μαργαρίτη με ιερή προσήλωση στο δικό της καθήκον έβαζε στάχτη και κάρβουνα στις πρώτες πίτες .. "για να μην αρπάξουν καμάρ' μ".

Οι πυροσιές σε θέση προσοχής έγιναν σαλόνι για να ξεκουραστούν οι πίτες. Ο ήλιος ζεστός, σημάδι χαράς και για εκείνον, ο ιδρώτας πολύς για όλους αλλά ποιος νοιάζεται για τέτοια... "Εμείς καμάρι μου, με ιδρώτα τα κάναμε όλα ετούτα τα καλούδια" μας είπαν όλες οι γυναίκες.

Ο μασιάς, είτε ορθά για να ρίχνει κάρβουνα, είτε ανάποδα για να σηκώνει τις γάστρες, έγινε συνέχεια του χεριού τους. Οι γάστρες μια σηκώνονταν μια κάθονταν. Έμβολα ενός πο-

λιπυστικού μηχανισμού γεύσεων, δείγμα μιας άλλης εποχής που αργοσβήνει. Για μας μάλλον αρχίζει όμως. Επιδιώξή μας να την αναβιώσουμε και σε αυτό έχουμε πολλούς συμπαρασάτες .

Η έκθεση αρχείου και φωτογραφίας για τα 100 χρόνια της Αδελφότητας που έγινε πέρυσι είχε και φέτος την τιμητική της καθώς άνοιξε τις πόρτα της, για να πληροφορήσει τους επισκέπτες της για τη δράση του Συλλόγου μας τον τελευταίο αιώνα. Το πρώτο βιβλίο και το πρώτο έγγραφο του Συλλόγου 101 χρόνια πριν έλαμπε, αντικατοπτρίζοντας μια διαδρομή γεμάτο δημιουργία, έννοιες, ιδέες αλλά και κόπο, μόχθο και πόνο. Ένας αιώνα, ΟΛΑ.

Ενόσω οι πίτες παίρνανε χρώμα και το άρωμα ανέβαινε προς το καμπαναριό του Αγίου Νικολάου, ο δαιμόνιος ρεπόρτερ-ερευνητής Κώστας Σ., αναμείχθηκε με το πλήθος για να μάθει τις δικές του προσμονές, τις απόψεις του, τις παραστάσεις τους αλλά και τις γευστικές τους προτιμήσεις στα διάφορα είδη πίτας (με εντονότερο εκείνο της...χυλόπιτας - που έχει ενίοτε και τη δική της γλύκα).

Ο ήλιος ζεστός, οι γάστρες καυτερές και οι πίτες ρόδιζαν. Όλα μαζί σκηνικό ενός μοναδικού τοπίου με τους πρωταγωνιστές να φοράνε ποδιές και μαντήλια και να δίνει η κάθε μια ξεχωριστά την εντολή..... "Έτοιμη ετούτη

καμάρι μ' - καλή όρεξη και του χρόνου πάλι"

Μια-μια η πίτα στο δρόμο της επιστροφής αλλά με διαφορετικά συναισθήματα πλέον ...πιο ζεστή (έκαιγε το σινί) και με το ξεχωριστό άρωμα να αγκαλιάζει πέτρα και ανθρώπους. Έτσι ήταν πάντα ετούτη η Οξυώτικη γη...σκληρή αλλά και φιλόξενη. Έπιανε την πέτρα και την έκανε μεγαλείο της και μετά όλοι μαζί - δημιουργοί και ξένοι - άνοιγαν το μαντήλι από τον τορβά κόβανε και μοίραζαν πίτα και λίγο τυρί. Εμείς τώρα γιατί να το αλλάξουμε;

Οι 400 περίπου φίλοι μας αποτύπωναν τις στιγμές χρησιμοποιώντας το φακό των φωτογραφικών τους μηχανών.... Εννέα αραδιασμένες πίτες σε πεζούλι....

Συμφωνία παράδοσης και τεχνολογίας στα 1.050 μ. υψόμετρο

Οι νεότερες γυναίκες του χωριού, με ακριβείς κινήσεις αμαζόνων εμπλούτισαν τα τραπέζια με πλουμιστά καλούδια και πιτομαγικούς θησαυρούς και κόβοντας, με μετρημένη ακρίβεια χρόνο και πίτες, γέμιζαν τα στρωμένα τραπέζια αμέσως.... Όμως σαν κάτι να έλειπε.... Ο αειθαλής Ζήκος Ζώης συνοδευόμενος από την κόρη του Δέσποινα και την κόρη του αδερφού του Μηνά, Μαρία έφερε στο κέντρο της σκηνής τυρί. Το δικό του τυρί. Τυρί ντόπιο και φεινό. Τυρί το ένα απόλυ-

το συνοδευτικό της πίτας.... Από το άλλο δεν έχει ;

Τα όργανα παίζουν σκοπό της τάβλας, το πλήθος μεριάζει και στο κέντρο της πλατείας μπαίνουν τρεις (3) νύφες στολισμένες, εκπάγλου ομορφιάς, τρεις φρέσκιες, λυγερόκορμες "ντουμπουλίτσες". Γεμάτες ξινόγαλο. Μα να λείπει το ΑΠΟΛΥΤΟ ΣΥΝΟΔΕΥΤΙΚΟ; Αδύνατον από μια τέτοια εκδήλωση, από μια εκδήλωση τιμής στους δημιουργούς. Και αμέσως η ατμόσφαιρα αλλάζει. Ο μόνος ήχος εκείνος που βγαίνει από το "ντόμπολο" που με τόση άνεση η Αμαλία Τ., η Ελένη Μ., και η Αμαλία Γκ., ανεβοκατεβάζουν. Οι τρεις "Ντουμπουλίτσες" στεφανωμένες δίνουν έναυσμα ότι το Ξινόγαλο είναι έτοιμο... και σιγά σιγά γέρνουν στο πλάι για να αναδειχτεί ο θησαυρός σε μια μεγάλη κατσαρόλα. Έτοιμο και αυτό, για τους ξένους μας. Για ξένους από όλα τα χωριά μας αλλά και από την Κόνιτσα, από Γιάννενα, την Άρτα, την Κοζάνη, τη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα.

Τα τραπέζια έτοιμα και ο κόσμος μας "ώθησε" στην πλατεία. Φαγητό χωρίς γλυκό, χωρίς το "κλωστό" γίνεται; Δυο στολισμένα μεγάλα σινιά, με το μελωμένο σαραγλί, που η Ελένη Αθανασοπούλου και η Ελένη Νικολοπούλου έφτιαξαν, γέμισαν μυρωδιά την πλατεία. Ο λόγος του Προέδρου της Αδελφότητας Κώστα Λάζου σύντο-

μος. Να τιμήσουμε όλες τις γυναίκες, που μας μάθανε την ουσία της γεύσης, το σεβασμό στο λιτό και το απέριπτο.. Εννέα από εκείνες βρέθηκαν και πάλι στο κέντρο της πλατείας να τις γνωρίσει ο κόσμος, να τις τιμήσει η Αδελφότητα. Αυτές εξάλλου έδωσαν τα πάντα για να γίνει η εκδήλωση αυτή. Αλλά δεν ήταν οι μόνες. Ήταν -εκτός από τη Θεοδώρα Μαργαρίτη που ψήθηκε στο λιοπύρι στις γάστρες- η Αθανασία Κυπαρίσση που έστειλε πίτα από την Αθήνα, για αυτή την εκδήλωση. Ήταν η Γεωργία Ανδρονιάδη, που για λόγους ανώτερης βίας δεν μπόρεσε να είναι μαζί μας, αλλά που έφτιαξε πίτα για να τη βγάλουμε στην πλατεία μαζί με τις άλλες. Τις ευχαριστούμε ιδιαίτερα. Ήταν ακόμα όλες οι γυναίκες του χωριού που γεννήθηκαν εδώ και για λόγους πάνω από τη δική τους θέληση δεν κατάφεραν να είναι εκείνη την ώρα εκεί. Εμείς τις ευχαριστούμε για το δικό τους ενδιαφέρον.

Η εκδήλωση σαν να μεταμορφώθηκε. Όλοι μαζί ένα. Αδελφότητα, γυναίκες, ντόπιοι και ξένοι μια φωνή. Με μια φωνή εξάλλου τραγουδήθηκε από όλους - καθώς η πλατεία γέμιζε κόσμο- το "Ξενιτεμένο μου πουλί, πικρό μου χελιδόνι...." κάτι σαν ο Εθνικός ύμνος στην Οξυά.

Ο κόσμος παρασυρμένος από τη γεύση, από την ιδιαιτερότητα και την πρωτοτυπία της εκδήλωσης κυριολε-

κτικά κατέκλυσε σπιθαμή προς σπιθαμή την πλατεία. Να γευτεί κάθε είδος από τις πίτες. Να μάθει πως πλάθεται η φιλοξενία στα 1.050 μ. υψόμετρο.

Ταυτόχρονα, ο δαιμόνιος ρεπόρτερ θέλοντας να καλύψει όλο το εύρος των παρευρισκομένων αναζητά και ανακαλύπτει τον Μιχάλη Πανουσάκο. Θέλει να "βγάλει" είδηση Εξάλλου δεν επιλέχτηκε τυχαία... τόσα και τόσα δοκιμαστικά... τόσες Κυριακές και να μη βγάσει είδηση;

Ρωτά τον ίδιο για την ιδιαιτερότητα της εκδήλωσης... και η απάντηση του Μίχου " Είμαι 81 χρονών, παίζω 67 χρόνια κλαρίνο, πρώτη φορά παίζω κλαρίνο και να "βαριέται" ξινόγαλο" .

Συμπέρασμα. Το Κλαρίνο πάει και μεξινόγαλο.

Οι καλεσμένοι μας άκουσαν το χαιρετισμό καθώς και τα θετικότερα σχόλια, στους σύντομους λόγους του αντιδημάρχου κ. Μιχάλη Καρανίκα, της Δημ. Συμβούλου κας Κατερίνας Δημάρατου - τους οποίους το Δ.Σ. ευχαριστεί και προσωπικά για την οικονομική τους συνδρομή προς την Αδελφότητά μας - καθώς και της κας Βούρη Σοφίας, επίσης Δημ. Συμβούλου του Δήμου μας.

Ο ουρανίσκος μας γεμάτος από γεύσεις, το μυαλό μας και τα μάτια μας γεμάτα εικόνες και τα αυτιά μας... ακούσματα.... Το κλαρίνο, το ντέφι, το ακορντεόν, το λαούτο άρχισαν δρά-

ση. Και ο χορός αρχίζει....

Ενίοτε ο επίλογος είναι εύκολος. Εμείς για την φεικλή εκδήλωση δυσκολευόμαστε να κλείσουμε γιατί υπάρχει ο κίνδυνος να ξεχάσουμε να αναφέρουμε κάποιον που συνέδραμε σε κάποια από τα στάδια της εκδήλωσής της. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους με το δικό τους, θετικά παρεμβατικό, τρόπο εμπλούτισαν το περιεχόμενο αυτής της εκδήλωσης.

Όλους όσους ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά μας για τη συμβολή τους, την υπομονή τους και τη συμμετοχή τους.

Τέλος, όλους τους μικρούς φίλους μας που συμμετέχοντας σε πρόβες και στην κεντρική εκδήλωση μας προσέσσανε, ως Αδελφότητα, μια παραπάνω δημιουργική έννοια. Να αποκωδικοποιήσουμε σύντομα και με πολύ μεράκι τα δικά τους μηνύματα ώστε να δημιουργήσουμε εκείνες τις συνθήκες για να βρίσκονται στην Οξυά συχνότερα. Το "Μπαλκόνι" ετοιμάζεται και περιμένει, μικρούς και μεγάλους, στην Αγία Παρασκευή.

Να μας επιτραπεί στο σημείο αυτό να τονίσουμε το άμεσο ενδιαφέρον για την επιτυχή έκβαση της εκδήλωσης της Κας Λευκοθέας Γεωργάκη, παρέδρου της Βούρμπιανης. Επίσης, να ευχαριστήσουμε τον Δήμαρχο κ. Κοσμά Σδούκο για την ουσιαστική και έμπρακτη συμβολή του στην επιτυχία της εκδήλωσης αυτής.

Ολοκληρώνοντας θα θέλαμε να σταθούμε σε δύο σημεία που νομίζουμε ότι έχουν σημασία.

Η Ήπειρος έχει χαρακτηριστεί ως η πλέον φτωχότερη γωνία της Ευρώπης. Ο προβληματισμός μας είναι ο εξής: Έχει χαρακτηριστεί έτσι άδικα; Μήπως συγκεκριμένες συμπεριφορές έχουν οδηγήσει τον τόπο μας σε αυτή του την κατάσταση; Εμείς δεν ευθυνόμαστε γι' αυτό; Μήπως μας ενδιαφέρουν μόνο η φιέστες που έχουν απλά δημοσιότητα και πέραν αυτού όχι τίποτε περισσότερο; Και ας γίνουμε πιο σαφείς:

Όπως πέρυσι, έτσι και φέτος η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία - από τους Ιδρυτές της εξάλλου ήταν και η Οξυά - είχε προσκληθεί για να μας τιμήσει με την παρουσία της και στις δύο μας εκδηλώσεις. Όπως και πέρυσι έτσι και φέτος η Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία έλαμψε δια της απουσίας της. Ειδικά και λόγω της σημασίας της περυσινής εκδήλωσης, ήταν προφανές ότι η προσκεκλημένη Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία έπρεπε να είχε ένα πολύ σοβαρό ερέθισμα για την παρουσίας της. Αλλά φευ. Επιδεικτικά απύουσα.

Ίσως να είναι δείγμα των καιρών, όλα τούτα με τις συνομοσπονδίες. Στις απουσίες - μολονότι και πέρυσι και φέτος είχε κληθεί - συμπεριλαμβάνεται και εκείνη των χωριών της Κόνι-

τσας. Υπενθυμίζουμε, ότι και στη δημιουργία της Συνομοσπονδίας των χωριών της Κόνιτσας πρωτοστάτησε και η Οξυά. Είναι δε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του οράματος της δημιουργίας της συνομοσπονδίας των χωριών της Κόνιτσας - μέλος του Συλλόγου μας εξάλλου ήταν ο πρώτος της Πρόεδρος - και όχι μόνο. Στάθηκε και στέκεται εκεί αρωγός στην κάθε ζωντανή προσπάθεια της ευρύτερης περιοχής. Όμως φαίνεται ότι το όραμα έχει πολλές εκδοχές που εξαντλούνται σε παραστάσεις με δημοσιότητα ή και σε δημιουργία παζαριών και πέραν αυτού ελάχιστα.

Εμάς πάντως εκείνο το γνωμικό "Ο χρόνος είναι χρήμα" μας πληγώνει, όταν αναφέρεται στα πολιτιστικά χαρακτηριστικά της παράδοσης. Γιατί όπως είπαμε και πριν, κι αυτή όπως και η πίτα, "θέλει τα ρέουλά της"

Σκοπός και στόχος μας είναι να θεμελιώσουμε την εκδήλωση αυτή κάθε χρόνο στην Οξυά, με σεβασμό στην παράδοση και στο ρόλο της. Η αρχή έγινε φέτος, για του χρόνου.....

Καλό αντάμωμα

Ευχαριστούμε για τη φιλοξενία

Για το Δ.Σ. της Αδελφότητας Οξυάς

"Ο Άγιος Νικόλαος"

Ο Πρόεδρος

Κώστας Α. Λάζος

www.oxya.gr

ΝΙΚΟΣ Α. ΤΕΝΤΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ ΚΛΑΔΟΡΜΗΣ

Στον Πατέρα Διονύσιο Τάισον

α.

Δρυός ο κλάδος και ψηλά του μένει
ορμή αγγέλων μυστικού αιώνα
αγιόπλαστη της Παναγιάς εικόνα.
Η μνήμη του λαού Μονής υφαίνει

το όνομα Κλαδόρμη κι ανασταίνει
ζωής ελπίδα σε ψυχής κρυψώνα.
Κρατά η Χάρη λυγισμένο γόνα
ευσέβειας, σε γαία βλογημένη.

Η Φούρκα ντύνεται νεφέλης κρίνα.
Τον "Τσιάτσιο" ξεδιπλώνει Σαμαρίνα
χορό, πανίερης χαράς γιορτάσι.

Η Πίνδος αετών ψηλώνει πλάση
θαυμάτων ν' αγιάζει Εκκλησία
η θαυμαστή Κλαδόρμης Παναγία.

β.

Βρεφοκρατούσα του λαού Μητέρα
με όνειρο τον Κύριο βυzaίνει,
παλμούς, με φως ειρήνης, αγιοδένει.
Θεός υψώνει θόλων Πλάτυτέρα

ανέσπερου Αστέρος τη γαστέρα.
Πατρο-Κοσμάς με προφητεία φαίνει
αθανασίας δόξα: "Φως διαβαίνει
βασανισμών, φριχτής θανής, εσπέρα".

Με την ευχή Της προσπερνάει όρη
της Φούρκας μάρτυρας Αγία Κόρη.
Και παίρνει δόξα με τιμής της αίμα

του Αη-Δημήτρη Σαμαρίνας στέμμα.
Με "ΟΧΙ" Παναγίας, Πίνδο φράζουν.
Γυναίκες, γένος αετών, δοξάζουν!

γ.

Αυγούστου μέρα δεκαπεντισμένη
ωραία της Κλαδόρμης Παναγία
στολίζεις με κλαρίνων μελωδία.
Κισσός και δρυς απλώνουν μαγεμένοι

στη μάνα γη ποδιά της κεντημένη
με λαϊκής Λιτής λαμπρολυχνία.
Χαρά Μοναστηριού χορού λατρεία
κι ονειρών γύρος μοίρα μυρωμένη.

Μεσουρανει ο ήχος και στη Λαύρα
μεθάει το τζιτζίκι και η σαύρα.
Από χαρές η πίστη κελαηδούσα

Παρθένας κρυφαγγίζει περιστήθι
και παίρνει της ζωής το παραμύθι
Κυρίου χάρη, γιό Γλυκοφιλούσα.

ΝΙΚΟΣ Α. ΤΕΝΤΑΣ

ΦΟΥΡΚΑ: Ι. Μονή "Παναγία η Κλαδόρμη"

ΠΟΛΥΦΩΝΙΚΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

Στα πλαίσια της 10ης συνάντησης πολυφωνικού τραγουδιού, πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του Πνευμ. Κέντρου του Δήμου εκδήλωση στην Κεντρική Πλατεία Κόνιτσας το βράδυ της Τετάρτης 30/7.

Το πρόγραμμα συντόνιζε ο Αλεξ. Λαμπρίδης που ασχολείται δέκα χρόνια με την προβολή του πολυφωνικού τραγουδιού στο χώρο της Ηπείρου και των Βαλκανίων.

Ο πρόεδρος του Π.Κ.Δ.Κ και Δημ. Σύμβουλος Δημ. Ευαγγέλου καλωσόρισε τον Πολυφωνικό όμιλο και με ένα μοιρολόι του δεξιοτέχνη κλαρινίστα Θωμά Λώλη από τη Β. Ήπειρο άρχισαν οι εκδηλώσεις που παρακολούθησαν με αμείωτο ενδιαφέρον οι Κονι-

τσιώτες.

Τραγούδησε το Πολυφωνικό “Αργυροκαστρίτες” από την Αλβανία, το Πολυφωνικό γυναικών από τα χωριά της Δερόπολης και το Βουλγάριο.

Παραδοσιακά τραγούδια ακούστηκαν από ερασιτέχνες τραγουδιστές και από τη συμπατριώτισσά μας Μαριάννα Τζίμα με τη μητέρα της από την Καστανέα.

Τους τραγουδιστές συνόδεψε η ζυγιά του Θωμά Λώλη με το άψογο παίξιμό της.

Η εκδήλωση έκλεισε με λαϊκό γλέντι που ευχαρίστησε το συγκεντρωμένο πλήθος.

Ευχόμαστε να επαναληφθεί και του χρόνου.

Σ.Τ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ

Στις 5-6 Αυγούστου έγινε με μεγάλη επιτυχία το παραδοσιακό πανηγύρι στο Μοναστήρι Κόνιτσας.

Το κέφι ξεχειλίσε και τις δυο μέρες. Σ' αυτό βοήθησε το συγκρότημα του Κώστα Καλκιά με το γλυκόηχο κλαρίνο του.

Ξεχωριστή νότα την πρώτη βραδιά, οι νεολαίοι του Summer Schol του Πανεπ/μίου Ιωαννίνων που τα τελευταία

χρόνια μας τιμούν με την παρουσία τους.

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για του χρόνου.

Γ.Π.

Στις 7/8 έγινε Γεν. Συνέλευση και αρχαιρεσίες της Αδ/τας Μοναστηριωτών.

Εκλέχτηκαν για το νέο Δ.Σ. οι εξής: Παναγιώτου Γεώργιος, Πρόεδρος
Γέγιος Χαραλ. Αντιπρόεδρος

Παπαλουκάς Κων/νος, Γραμματέας
Παπαγεωργίου Βεατρίκη, Ταμίας
Βέργος Νεκτάριος, Μέλος
Α΄ Αναπλ. μέλος Λασπονίκου Λου-
κία
Β΄ Αναπλ. μέλος Ραμαντζά Ρωξάνη

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΠΟΥΡΝΙΑ 10/8/08

Πρόγραμμα

Μουσικές εκτελέσεις από το συ-
γκρότημα του Νίκου Φιλίππιδη

- Σκάρος
- Μοιρολόι
- Βγήκα ψηλά και πλάγιασα
- Του Κίτσιου η μάνα κάθονταν
- Πασιόμπενς - Γυρίσματα
- Της Άλωσης (Εσείς χελιδονάκια μου)

- Σέλφω
- Το αρχοντόπουλο
- Τι κακό 'κανα ο καημένος
- Πατινάδα
- Από το βουνό κατεβαίνω
- Μαριώλα
- Για μια βραδιά

Ερμηνεία - απόδοση δημοτικών τρα-
γουδιών, από:

Ράια Κεφειτζή - Χρυσάνθη Τουφίδη

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να
ευχαριστήσουμε τους παλιούς συμ-
μαθητές - τριες και φίλους:

Αγόρου Κώστα Γιαννάκου Σουλ-
τάνα

Δάλλα Αγλαΐα Εξάρχου Νίκο
Μουλαΐδη Φιλήμωνα, Παπαθεμι-
στοκλέους Φρειδερίκη

Ράπη Λάμπρο, Τέλλη Γιώργο και
Τέφο Ανδρέα για τις ευχάριστες και
συγκινητικές στιγμές που μας χάρι-
σαν στο αντάμωμα για τα 30 χρόνια
από την αποφοίτησή μας.

Μας ξύπνησαν όμορφες αναμνή-
σεις και μας έδωσαν την ευκαιρία
να βρεθούμε πάλι όλοι μαζί. Ελπί-
ζουμε η επόμενη συνάντησή μας να
γίνει σύντομα.

Πηγαδά Χαρίκλεια-Πηγαδά Χα-
ρούλα

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στις 4/7 στην κεντρική πλατσία της Κόνιτσας ο Δήμος πραγματοποίησε εκδήλωση με το συγκρότημα παραδοσιακής μουσικής του Νίκου Φιλιππίδη. Συμμετείχε πολύς κόσμος που διασκέδασε ως τα μεσάνυχτα.

- Παρόμοια εκδήλωση με το ίδιο συγκρότημα επαναλήφθηκε την επόμενη μέρα στη Δροσοπηγή.

- Στις 5-6/7 έγιναν στην Κόνιτσα αγώνες τοξοβολίας.

- Πολύ ζεστός ο Ιούλιος ως τις 23 αλλά από κει και πέρα οι σποραδικές βροχές και το αεράκι κατέβασαν απότομα τη θερμοκρασία.

- Στις 20/7 πραγματοποιήθηκαν στη Φούρκα οι καθιερωμένες γιορτές προς τιμή της «Γυναίκας της Πίνδου» με την προσέλευση των Αρχών και πλήθους κόσμου.

- Στις 2/8 ο ποδοσφαιρικός Σύλλογος Κόνιτσας "ΠΙΝΔΟΣ" πραγματοποίησε χορό στο Κέντρο "Βοϊδομάτης" με επιτυχία.

- Το τριήμερο 1-2-3- Αυγούστου πραγματοποιήθηκαν στην Αειομηλίτσα οι καθιερωμένες γιορτές των κτηνοτρόφων με τη συμμετοχή αρκετού κόσμου.

- Το βράδυ της Κυριακής 3/8 ο επιχειρηματίας (Αντιπρόσωπος της OPEL) κ. Χάρης Καλτσούνης έφερε στο ξενοδοχείο "Φαράγγι" στο Βοϊδομάτη το συγκρότημα Π. Χαλκιά όπου

εκατοντάδες πανηγυριστές έφαγαν, ήπιαν και γλέντησαν με την ψυχή τους. Ο κ. Καλτσούνης το είχε "τάμα" από μικρός να κάνει αυτό το πανηγύρι και ανακοίνωσε ότι η εταιρεία του δωρίζει ένα νοσοκομειακό αυτοκίνητο στο κέντρο Υγείας Κόνιτσας.

- Ο Ιούλιος και ο Αύγουστος είναι οι μήνες που γίνονται πολλά πανηγύρια και εκδηλώσεις σε όλη την επαρχία μας. Σε κάθε χωριό οι Αδελφότητες και οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι οργάνωσαν και κάποια εκδήλωση. Ζωντάνεψαν για λίγο τα χωριά μας και οι μόνιμοι κάτοικοι πήραν μια ανάσα αισιοδοξίας να κρατήσουν αναμένη τη σπίθα στις πατρογονικές εστίες ως την επόμενη χρονιά...

Παρ' όλες τις οικονομικές δυσκολίες - όπως παραπονιούνται πολλοί - μεγάλη ήταν η κίνηση στην επαρχία μας καθώς και στις γειτονικές περιοχές τους δυο καλοκαιρινούς μήνες.

- Στις 11/8 ο κυνηγητικός Σύλλογος Κόνιτσας πραγματοποίησε χορευτική βραδιά στην πλατεία Φριζή.

- Στις 14/5/08 η Αδ/τητα Λαγκαδιωτών διοργάνωσε στο χωριό το πανηγύρι με επιτυχία. Παράλληλα τίμησε και το περιοδικό "ΚΟΝΙΤΣΑ" με ειδική πλακέτα για την 24χρονη προσφορά του.

- Μεγάλη πυρκαγιά που ξεκίνησε από την Αλβανία πέρασε γύρω από το ύψωμα "Μαρία" ως τον Αμάραντο καί-

γοντας για πολλές μέρες δάση εκατο-
ντάδων στρεμμάτων.

- Έκθεση χειροποίητου κοσμήμα-
τος δια χειρός Ανδρομάχης και Μαρί-
νας Γ. Καλλιντέρη πραγματοποιήθηκε
στο Κούσειο εκθεσιακό Κέντρο Κόνι-
τσας από 10-20 Αυγούστου. Τις καθιε-
ρωμένες εκδηλώσεις του διοργάνωσε
στις Πάδες ο Πολιτιστικός Σύλλογος
Παδιωτών στις 17/8.

- Στις 23/8, παραμονή του Αγ. Κοσμά
σημαιοστολισμένη η Κόνιτσα γιόρτασε
τη μνήμη του εθναπόστολου Κοσμά του
Αιτωλού με λειτουργία στον ομώνυμο
Ναό και Λιτανεία στο κέντρο της πόλης.
Συμμετείχαν, επίσκοποι από διάφορες
περιοχές, ιερείς, Αρχές μουσική μπάντα
της 8ης Μεραρχίας και πλήθος κόσμου.

- Στις 23/8 με τη λήξη των μαθημά-
των στη Σχολή της Δημ. Αστυνομίας έ-
γινε η ορκωμοσία των αποφοίτων πα-
ρουσία των Αρχών.

Το ίδιο βράδυ πραγματοποιήθηκαν οι
προγραμματισμένες εκδηλώσεις του
Δήμου, όπως, αναφέρεται και στο Δ.
Τύπου, με επιτυχία. Οι εκδηλώσεις έγι-
ναν από το Π.Κ.Δ.Κ και αξίζουν τα συγ-
χαρητήρια, ο Σύλλογος Γυναικών, η χο-
ρωδία του Π.Κ. όσοι βοήθησαν με τον
ένα ή άλλο τρόπο και ειδικά ο Δημ.
Σύμβουλος και Πρόεδρος του Π.Κ. Δη-
μήτρης Ευαγγέλου, ο οποίος σημειωτέ-
ον, δεν παίρνει την αποζημίωση που
παίρνουν οι άλλοι αντιδήμαρχοι κ.λ.

Στις εκδηλώσεις παραβρέθηκε και ο

Νομάρχης κ. Κακριμάνης καθώς και ο
Δήμαρχος Πρεμετής.

Στις 24/8 η χορωδία του Π.Κ. με το
μαέστρο της Χρήστο Οικονόμου, μετά
από πρόκληση του Δήμου Καλπακίου,
συμμετείχε σε εκδήλωση του ΚΑΠΗ
στο μοναστήρι Χρυσόρραχης Αγ. Αθα-
νάσιο, όπου παρουσίασε πρόγραμμα
παραδοσιακών τοπικών τραγουδιών
της περιοχής Κόνιτσας.

Έτσι έκλεισε και ο κύκλος των κα-
λοκαιρινών εκδηλώσεων και άρχισε η
αντίστροφη μέτρηση για την αναχώρη-
ση των παρεπιδημούντων συμπατριω-
τών και επισκεπτών για τον τόπο εργα-
σίας και διαμονής τους.

Μεστός ο Αύγουστος από εκδηλώ-
σεις αλλά και ξηρός, αφού δεν έβρεξε
καθόλου.

ΚΕΦΑΛΟΧΩΡΙ (Ανταπόκριση)

Στις 12-8 πραγματοποιήθηκε από το
ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΚΕΦΑ-
ΛΟΧΩΡΙΟΥ Δημοτική Μουσική βρα-
διά με το Δημοτικό συγκρότημα Απ.
ΚΑΣΣΙΑΡΑ τραγούδι ΕΛΛΗ ΚΟΣΜΑ
και ΤΟΡΗΣ ΗΛ.

Την ανωτέρω εκδήλωση την παρα-
κολούθησαν πάνω από χίλια άτομα
(1.000) και είχε μεγάλη επιτυχία.

Είναι ένας τρόπος όπου οι Σύλλογοι
ιδίως κατά τους καλοκαιρινούς μήνες
να φέρνουν τους ταξιδεμένους στα
χωριά τους να τα ζωντανέψουν και να
μην τα ξεχνούν.

Σ.Φ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις:

• Ο Γρηγόρης και η Ιωάννα Καφετζή απόχτησαν στις 16/5 αγοράκι στην Κόνιτσα.

• Ο Νίκος Χρήστου και η Αριστέα Δήσιου του Παναγιώτη και της Ειρήνης, απόχτησαν στα Μέγαρα κοριτσάκι στις 23/5/08.

Αρραβώνες:

• Στην Καλλιθέα έγιναν οι αρραβώνες του Γιάννη Μ. Βλάχου και της Ελένης Σπ. Ντίνου.

• Στις 17/8 αρραβωνιάστηκαν ο Χρήστος Ι. Τσαρούχης και η Κυριακή Γ. Καραγιάννη από το Αγρίνιο.

Βαπτίσεις:

• Στις 5/7 ο Βαγγέλης Στράτος και η Γεωργία Μωυσίδου βάφτισαν στο Μάζι το κοριτσάκι τους. Όνομα: Αναστασία.

• Στις 27/7 βαφτίστηκε η Μαρία Ευαγγέλου Καρέντζου.

• Στις 27/7 ο Γρηγόρης Παππός και η Αναστασία Βλάχου βάφτισαν τα δίδυμα αγοράκια τους στα Γιάννινα (Ντουραχάνι).

Τα ονόματα: Ματθαίος-Χρυσοβαλάντης και Αλέξανδρος-Μάριος

Από τον παππού Μάνθο πολλές ευχές.

• Στις 16/8 ο Δημήτριος και η Όλγα Σπανού βάφτισαν το αγοράκι τους. Όνομα: Χαράλαμπος.

• Στις 17/8 ο Δημήτριος και η Χρυσούλα Οικονόμου βάφτισαν τις κορούλες τους. Ονόματα: Ειρήνη-Σοφία.

• Ο Μιχάλης κ. Τσούκας και η Λευκοθέα Πιστιόλα βάφτισαν στην Αγ. Βαρβάρα το κοριτσάκι τους. Όνομα Λυδία.

Μετά τη βάφτιση ακολούθησε γεύμα στην πλατεία και τρικούβετο γλέντι με παραδοσιακά όργανα. Ανάδοχος η Δέσποινα Κρικώνη.

Γάμοι:

• Στις 28/6 στο Μοναστήρι Κόνιτσας έγιναν οι γάμοι του Νεκτάριου Βέργου και της Αλίκης Κούκια.

• Στις 5/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Χαράλαμπου Σπανού και της Μαρίας Κατσάνου.

• Στις 5/7 έγιναν στην Καλλιθέα Κόνιτσας οι γάμοι του Σταύρου Αθ. Λάκκα και της Βασιλικής Απ. Χατζηρούμνη. Ακολούθησε γλέντι στο Κέντρο "Πανόραμα".

• Στις 12/7 έγιναν οι γάμοι του Θανάση Σ. Οικονόμου και της Βάσως Παπαχαλαράμπους με γλέντι στις 13/7 στο Γεροπλάτανο.

• Στις 12/7 έγιναν στο Μάζι οι γάμοι του Κων/νου Πανταζή και της Αντιγόνης Ζέρβα.

• Στις 19/7 έγιναν στην Κόνιτσα οι γάμοι του Γεωργίου Ντόνα και της Ανδρονίκης Στέφου.

• Στις 19/7 έγιναν οι γάμοι του Α-

θανασίου Γκούντα και της Αρετής Ζουμπέκα στην Κλειδωνιά.

- Στις 26/7 στο Ναό Αγ. Δημητρίου Στάνου Αμφιλοχίας έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Κληματά από τη Λαγκάδα και της Παρασκευής Κουτσολάμπρου.

- Στο Κεράσοβο έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Τζίνα και η Αικατερίνη Χουλιάρα στις 27/7.

- Στην Κόνιτσα έγιναν οι γάμοι του Γεωργίου Διαμάντη και της Πολυξένης Κακαράντζα στις 26/7.

- Στις 17/8 έγιναν οι γάμοι του Κων/νου Γκούσιου και της Αναστασίας Στεφανή.

- Στις 23/8 έγιναν στο Παλαιοσέλλι οι γάμοι του Κωνσταντίνου Πίσπα και της Βασιλικής Καραγιάννη.

- Στις 26/8 έγιναν στο Παλαιοσέλλι οι γάμοι του Αθανασίου Δάγκου και της Αναστασίας Παπαχαρίση.

Απεβίωσαν:

- Στο Αγρίνιο απεβίωσε στις 3/6 η Ιφιγένεια Παγιάτη από την Πυρσόγιαννη.

- Στις 28/6 η Μαριάνθη Μπόμπη ετών 78 στην Κόνιτσα.

- Στις 12/7 η Αναστασία Ζιώγα ετών 86 στην Κόνιτσα.

- Στις 13/7 η Ρωξάνη Ζιάκου ετών 70 στο Αηδονοχώρι.

- Στις 13/7 ο Βασίλειος Χρησιτίδης ετών 60 στην Πουρνιά.

- Στις 19/7 ο Ιωάννης Γλυκός ετών

82 στην Κόνιτσα.

- Στις 19/7 ο Παναγιώτης Ζδράβος ετών 74 στην Κόνιτσα.

- Στις 20/7 η Ευανθία Τάσσου ετών 66 στο Αηδονοχώρι.

- Στις 25/7 ο Αλέξανδρος Γκότζος ετών 92 στην Κόνιτσα.

- Στις 28/7 η Ουρανία Παπαχαρίση ετών 83 στη Μελισσόπετρα.

- Στις 30/7 η Γλυκερία Βουρδούκα ετών 87 στην Κόνιτσα.

- Στις 30/7 ο Μιλτιάδης Μπάρμπας ετών 93 στο Ελεύθερο.

- Στις 15/8 η Δήμητρα Γκέκη ετών 61 στην Κόνιτσα.

- Στις 19/8 ο Σπυρίδων Βαζούκης ετών 93 στον Πύργο.

- Στις 21/8 η Αρετή Λέτσιου ετών 85 στο Αηδονοχώρι.

Μνήμες:

- Στην μνήμη των γονιών της Κώστα και Πηνελόπης Τσιλίφη που απεβίωσαν στην Τράπεζα Κόνιτσας στις 19/6 και 4/5, η θυγατέρα τους Ειρήνη Γρατσούνα προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 50 ευρώ.

- Η Ασπασία Φωλλίδη, στη μνήμη της μητέρας της προσφέρει στο περιοδικό μας το ποσό των 100 ευρώ.

- Η Μάρθα Γεωργίου από Ουγγαρία, στη μνήμη της εξαδέρφης της Σοφίας Κυπαρίση από την Οξυά, προσφέρει στο περιοδικό μας 10 ευρώ.

Αυτοί που Έφυγαν

«ΕΦΥΓΕ Ο ΒΑΓΓΟΣ»

«αγάλι-αγάλι χωριανοί
στον τάφο να με πάτε
και την καμπάνα του χωριού
αργά να την χτυπάτε»

Έτσι αργά και ταπεινά κατά την επιθυμία του οδηγήσαμε το Βαγγέλη στο σύντομο τελευταίο ταξίδι του από την Κουτσούφλιανη στο Πεκλάρι. Εκεί στο Κοιμητήρι του Αν-Νικόλα, εκεί αναπαύεται από την 21 του Ιούνη 2008 ο Βαγγέλης παρέα με προσφιλή του πρόσωπα, εκεί που κοιμάται η Ιστορία του χωριού μας.

Γεννήθηκε στο Πεκλάρι την ταραγμένη δεκαετία του 1920. Ανδρώθηκε στη βιοπάλη και την ανέχεια της εποχής εκείνης, όπως όλοι οι νέοι του χωριού. Άνδρας πια βρέθηκε στη δίνη του πολέμου του 1940, την κατοχή, τον εμφύλιο αλληλοσπαραγμό, τις διώξεις και τις φυλακίσεις. Όπως όλοι οι νέοι του χωριού, έτσι και ο Βαγγέλης εντάχθηκε από τους πρώτους στο ΕΑΜ-ΕΛΑΣ και έγραψε την δική του ιστορία. ΙΣΤΟΡΙΑ που ο ίδιος αφηγείται στα βιογραφικά του εγχειρίδια

1) ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΠΕΚΛΑΡΙ 2006.

2) ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ ΜΕ ΤΟΝ ΕΛΑΣ-

ΠΕΚΛΑΡΙ 2007.

Παιδί της εργατιάς ο Βαγγέλης, όπως όλοι οι νέοι της εποχής εκείνης, μόλις από τα 15 του εντάχθηκε στην παρέα του ΚΟΥΔΑΡΗ πατέρα του - μπάρμπα Γιάννη, παρέες που όργωναν τα χωριά της επαρχίας και όχι μόνο.

Δημιουργοί των πέτρινων κτισμάτων και ό,τι είχε σχέση με την πέτρινη κατασκευή.

Οι νέοι της παρέας τραβούσαν το ζυγό του μαρτυρίου: λάσπη-πέτρα και κάθε είδους αντικείμενα τα κουβαλούσαν στην πλάτη με την κοπάνα και τον τενεκέ και τα αυτιά τους ήταν μόνιμα λασπωμένα-βουλωμένα και η πλάτη ροζιασμένη. Αυτοί ήταν η δραματική ζωή των νέων της εποχής.

Η δίνη της 10ετίας του 1940 τέλειωσε και η 10ετία του 1950 βρήκε τους νέους του χωριού χωρίς επαγγελματικό προσανατολισμό, άνοιξαν τα φτερά τους για άλλη γη, για άλλους τόπους, έπεφταν στο πέλαγος της ζωής με βάρκα μόνη την ελπίδα. Έτσι και ο Βαγγέλης βρέθηκε στην πολυτάραχη Αθήνα, άγνωστος μεταξύ αγνώστων. Δύσκολη και απρόσιτη η Αθήνα της εποχής εκείνης για τους επαρχιώτες. Κατέληξε στο Μεγάλο Πεύκο Αττικής -

ΣΤΗ ΛΑΚΚΑ ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ - τρύπωσε σε κάποιο κοτέτσι και φαντάστηκε πως θα είναι κάτι σαν το κοτέτσι της κυρα-Ευανθίας της μάνας του. Διαπίστωσε όμως ότι τα κοτέτσια των Μεγάρων ήταν συστηματικές επιχειρήσεις - οργανωμένα πηνοτροφεία και απαιτούσαν συστηματική εργασία και γνώσεις - προσαρμόστηκε εύκολα, σιγά-σιγά έμαθε την τέχνη και αποφάσισε να στήσει τη δική του επιχείρηση. Οι δουλειές του πήγαν καλά και δεν άργησε να στήσει τη δική του ΦΑΡΜΑ και με τη γυναίκα του Ευδοκία (ΚΙΑ) έστησαν το δικό τους νοικοκυριό. Δημιουργικός και ανήσυχος, δεν περιορίστηκε μόνο στα κοτέτσια του, αλλά ανέπτυξε και γεωργικές δραστηριότητες στο αξιόλογο κτήμα του, με οπωροφόρα δένδρα, κηπευτικά και ο μπαχτσές του Βαγγέλη θύμιζε κάτι από Πεκλάρι και για να δώσει την ταυτότητα του Πεκλαρίτη κρέμασε στην είσοδο του κτήματος την επιγραφή «ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΟΥΡΔΟΥΚΑΣ ΕΚ ΠΕΚΛΑΡΙΟΥ ΚΟΝΙΤΣΗΣ» και έτσι όλη η Λάκκα δεν τον γνώριζε με το όνομά του, αλλά... ο ΠΕΚΛΑΡΙΤΗΣ. Εκεί εμείς οι εργένηδες εκείνων των εποχών, που δεν ήμασταν και λίγοι και είχαμε πάρει το δρόμο της ξενιτιάς για τους ίδιους λόγους, βρήκαμε στη γωνιά του Βαγγέλη τη ζεστασιά του χωριού μας, εκεί

αισθανόμασταν Πεκλαρίτες - ο Βαγγέλης με το παραδοσιακό του χιούμορ, με τα τσαλιμάκια του, με τους παραδοσιακούς του μεζέδες, με τη ρετσίνα της Μεγαρίδος και το ρακί απ' το καζάνι του χωριού μας έφερνε πίσω στο Πεκλάρι, στις αναμνήσεις μας, στο χωριό μας που δεν ξεχάσαμε ποτέ και εκεί μακριά και απομονωμένοι ζούσαμε με τα ήθη και τα έθιμά του. ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΑ αυγά (σπερνάρια) της ημέρας άφθονα, οι κότες μάλλον θα ήταν της νύχτας.

Ανήσυχος ο Βαγγέλης ήθελε να ενώσει όλους τους Πεκλαρίτες και όχι μόνο, έριξε την ιδέα της αδελφοποίησης και έτσι δημιουργήσαμε την αδελφότητα «ΠΗΓΙΩΤΩΝ - ΝΙΚΑΝΟΡΙΩΤΩΝ» με πρώτο πρόεδρο τον Βαγγέλη και Αντιπρόεδρο τον δραστήριο αείμνηστο ΦΩΤΗ ΚΙΤΣΙΟ, αδελφότητα που δραστηριοποιείται μέχρι και σήμερα με πολιτιστικές εκδηλώσεις, διατήρηση της παράδοσης και των εθίμων, εξορμήσεις στα χωριά μας, όλες τις επίσημες γιορτές και κυρίως την αποκριά και τον εορτασμό του παραδοσιακού καρνάβαλου, που μέχρι σήμερα παραμένει ιστορικό γεγονός για το Πεκλάρι. Το αποκορύφωμα, το πανηγύρι Αγίας Παρασκευής - Αγίου Πατελεήμονα και δεν θυμάμαι ποτέ μα ποτέ να έλειψε ο Βαγγέλης. Μπροστά της στο χωρό γύρω απ' τον παραδο-

σιακό φράξο, χόρευε παραδοσιακά την Ηπειρώτικη ΦΡΑΣΙΑ.

Φύση παραδοσιακός ο Βαγγέλης, μας εμπιστευόταν συχνά: δεν μπορώ ρε παιδιά, όταν ακούω κλαρίνο κάτι σαλεύει, κάτι φλουταρά μέσα μου». Ανήσυχος ερευνητής, λαογράφος, ήθελε να μεταφέρει στις νεότερες γενιές τη ζωή του Πεκλαρίτη από την ίδρυση του χωριού, ήθελε να βρει τις ρίζες μας, να βρει την ιστορία μας, μάταια όμως, μέχρι σήμερα ούτε εκείνος, ούτε εμείς τα καταφέραμε, παραμένει όμως η αξιόπαινη προσπάθειά του. Τα χρόνια πέρασαν πάτησε τα 80 ο Βαγγέλης, προβληματίστηκε να παραμείνει στην Αθήνα ή να επανέλθει στη δική του Ιθάκη, το ΠΕΚΛΑΡΙ. Πήρε την μεγάλη απόφαση άρπαξε την ΚΙΑ από το χέρι και ΚΑΛΩΣ ΜΑΣ ΗΡΘΕΣ ΒΑΓΓΕΛΗ.

Τολμηρός όπως ήταν, «θέλω να πιστεύω ότι δεν σκέφτηκε ποτέ ότι μπορεί και να πεθάνει, άρχισε από το μηδέν και δημιούργησε ένα αξιόλογο κτήμα στην Κουτσούφλιανη, όπου άφησε και την τελευταία του πνοή με την εντολή όμως, να το φέρουμε στο ΠΕΚΛΑΡΙ χωρίς κλάματα και μοιρολόγια, αλλά με λαγούτα και κλαρίνα, αγάλι αγάλι σιγά και ταπεινά, όπως στην αρχή αναφέρω.

Τον επικήδειο κατά την εξόδιο ακολουθία αφιέρωσε συναγωνιστής του -

τιμής ένεκεν η αδελφότητα κατέθεσε στεφάνι στη σορό του.

Με το χαμό του 86 χρονου παππού Βαγγέλη αρχίζουν να σπανίζουν στο χωριό μας οι χαρακτηριστικές και ξέχωρες φυσιογνωμίες που με το ήθος και το ύφος τους φιλοτέχνησαν την ταυτότητα του χωριού μας. Αυτές οι πατριαρχικές μορφές που μας έφυγαν, φεύγοντας πήραν μαζί τους ένα κομμάτι από το χρώμα του χωριού μας και μας άφησαν μνήμες και θύμησες ζωντανές.

Ο Βαγγέλης από το πρώτο τεύχος του περιοδικού μας η "ΚΟΝΙΤΣΑ" υπήρξε στενός συνεργάτης και αρθρογράφος και με την λαϊκή του γραφίδα, εξιστόρησε γεγονότα και παροιμίες ανεπανάληπτες, δεινός παραμυθάς, συμπόλιαζε απίθανες φάρσες οραματιζόταν γεγονότα "ως ει παρών" και έπειθε με τον τρόπο του και τον πλέον δύσπιστο. Δεν αρκεί χρόνος για να εξιστορήσω το βιογραφικό του ανεπανάληπτο Βαγγέλη, αυτά τα λίγα, αν είναι λίγα, απλώς για να τον σκιαγραφήσω. Ας αφήσουμε ένα δάκρυ να κυλήσει στη μνήμη του Βαγγέλη.

- Εις μνημόσυνο αιώνιο καταθέτω στο περιοδικό 50 ευρώ, όπως άλλωστε έπρατε και εκείνος σε κάθε περίπτωση.

Καλό σου ταξίδι παππού.

Αιωνία σου η μνήμη και θύμηση.

ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΚΙΤΣΙΟΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Στις 12 Ιουνίου 2008 έφυγε για πάντα από κοντά μας, η ευεργέτης της Βούρμπιανης, Δημοδιδασκάλισσα Ειρήνη

Θεοδοσιάδου-Σοριάνο.

Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη στις 26-9-1918. Οι γονείς της Αριστοτέλης και Γλυκερία, κατάγονταν από τη Βούρμπιανη Ιωαννίνων.

Ήταν ανεψιά της Δημοδιδασκάλισσας Εφθαλίας Οικονόμου-Θεοδοσιάδου, που ήρθε από την Κωνσταντινούπολη το έτος 1890 και ίδρυσε στη Βούρμπιανη (τότε πνευματικό κέντρο της Επαρχίας Κόνιτσας) το Παρθεναγωγείο, όπου με δική της επιθυμία δίδαξε δωρεάν.

Έχοντας ως παράδειγμα την αγαπημένη της θεία, ακολούθησε και η ίδια τον κλάδο της Δημοδιδασκάλισσας, διδάσκοντας επί 40 χρόνια στο Δημοτικό Σχολείο Αγίου Κωνσταντίνου του Πέραν στην Κωνσταντινούπολη, προσφέροντας πολλά στη μάθηση των Ελληνοπαίδων και γι' αυτό το πολύτιμο έργο της, αγαπήθηκε και έχαιρε μεγάλης εκτιμής από την Ελληνική παροικία της Πόλης.

Για τη γενέτειρα των γονιών της Βούρμπιανη, η αγάπη της ήταν αμέριστη και το έδειχνε με τις συχνές χρηματικές προσφορές, στο Κληροδοτήμα Χαρίση Ζήκου, για τους σκοπούς του.

Στη ζωή της υπήρξε τόσο τυπική που δεν παρέλειψε να συμπεριλάβει και στις μετά θάνατον επιθυμίες της τη Βούρμπιανη, αφήνοντας 500,00 ευρώ στο Κληροδοτήμα.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της και ελαφρύ το χώμα της Αθηναϊκής γης που τη σκεπάζει.

Για το Κληροδοτήμα Χαρ. Ζήκου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΚΙΩΚΑΣ

† Καλό σου ταξίδι Αφροδίτη μας

Τις πρωινές ώρες της 5ης Ιουνίου του 2008 η ψυχή της αείμνηστης αδερφής μας έκανε το χωρίς επιστροφή ταξίδι από τα επίγεια στα ουράνια και απ' εκεί πια θα διαφεντεύει και θα δίνει συμβουλές κι ορμήνιες στα τρία (3) της καλά παιδιά στα έξι (6) λατρεμένα αγγελούδια της (εγγόνια) νυφάδες και γαμπρούς της και θα παρηγορεί τον καλό της σύντροφο το Βασίλη με τον οποίο έζησε 50 ολόκληρα χρόνια, γεμάτα συνεννόηση, αγάπη, αληθινή, πλήρη αλληλοκατανόηση και σεβασμό.

Στο ζευγάρι αυτό δεν περίσσευε χρόνος για διενέξεις πείσματα και κα-

πρίτσια, αλλά αντίθετα βασίλευε η χριστιανική ζωή, η ομόνοια, η ηρεμία, η καλοσύνη και η συνεργατικότητα, στοιχεία χαρακτηριστικά που οδηγούν στο χτίσιμο κάθε σωστής οικογένειας.

Καλή μου σύντροφε, λατρεμένη μας μάνα, αγαπημένη μας γιαγιά, σ' ευχαριστούμε για ό,τι καλό πρόσφερες σε όλους μας. Τώρα με τη σειρά μας κι εμείς σου ευχόμαστε ολόψυχα, η ψυχή σου ν' αναπαυθεί στην αγκαλιά των αγγέλων, εκεί που πια δεν υπάρχει "πόνος, λύπη και στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος".

Ελαφρύ, καλή μας Αφροδίτη, να είναι το χώμα που σε σκέπασε, ποτέ δεν θα σε λησμονήσουμε.

Αιωνία σου η μνήμη

Οι δικοί σου άνθρωποι (B.N.)

† Ευθαλία Χα Θωμά Σδούκου Κεφαλοχώρι 28-7-2008

Στον τόπο που γεννήθηκες και αγάπησες, στον τόπο που γέννησες τα παιδιά σου και φύτεψες τα λουλούδια σου, στον τόπο που πότισες το μποστάνι σου και κάθισες στο μπαλκόνι με τις φίλες σου, σε αυτόν τον ίδιο τόπο σε φέραμε να ξεκουραστείς μητέρα.

Το 1920 είδες για πρώτη φορά το φως και από τότε ως σήμερα η ζωή

σου ένας αγώνας. Ένας αγώνας όμως που ανταμείφθηκε. Η ζωή σου ήταν γεμάτη. Παντρεύτηκες έναν άντρα, τον πατέρα μας Θωμά Σδούκο που τον αγαπούσες και σε αγαπούσε πολύ. Πέρασατε μαζί χρόνια δύσκολα, χρόνια ξενιτιάς. Οι ιδέες σας σάς οδήγησαν στη Ρωσία. Εκεί δουλέψατε σκληρά, αλλά καταφέρατε να χτίσετε μια οικογένεια αγαπημένη και ενωμένη.

Σπουδάσατε και τα πέντε παιδιά σας και τα κάνατε επιστήμονες σοβαρούς και ανθρώπους αξιοπρεπείς και τοποθετημένους. Κατάφερες τόσα όσα ένας άνθρωπος επιθυμεί στη ζωή του. Γι' αυτό δεν είχες ούτε κακία, ούτε ζήλια, ούτε έχθρητες. Και όταν η μοίρα η κακιά σε έφερε αντιμέτωπη με το χαμό του πρωτότοκου γιού σου Αντώνη, ούτε και τότε λύγισες.

Από κοντά μας έφυγε ένας καλός άνθρωπος. Από την αγκαλιά μας έφυγε μια μάνα, μια γιαγιά, μια προγιαγιά, που δεν σταματήσαμε λεπτό να την φροντίζουμε και να την γιατροπορευούμε.

Σ' αγαπήσαμε και σ' αγαπάμε πολύ. Καλό ταξίδι μάνα.

Τα παιδιά σου

Οι νύφες σου

Τα εγγόνια σου

Συνδρομές

Τρουμπούκης Δημ. Καναδάς	100 Δολ.	Σιούλης Αριστ. Αθήνα	30
Τρουμπούκης Αντ. Καναδάς	100 Δολ.	Ράππος Νικ. Αθήνα	20
Δήμος Κων. Αυστραλία	200 Δολ.	Δάφνης Ιωαν. Αθήνα	10
Σιώρος Χαρ. Αυστραλία	100 Δολ.	Μικρογιαννάκη Βασιλική Αθήνα	20
	€	Πίσπας Μιχαήλ Αθήνα	15
Φουρτζής Νίκος Αυστραλία	60	Ζήση Ευθαλία Αθήνα	15
Τζιάλλας Ελευθ. U.S.A.	60	Κατσαρός Κων. Αθήνα	20
Γαϊτανίδης Ανδρέας Γερμανία	30	Σπανός Βασ. Αθήνα	15
Χατζή Σοφία Γερμανία	50	Σπανός Σπύρος Αθήνα	15
Μωυσίδης Γεώργ. Αυστραλία	120	Βουρδούκας Στεφ. Αθήνα	45
Καλαϊτζή Βεατρίκη Αθήνα	30	Πασχάλης Ελευθ. Αθήνα	20
Μπλιθικιώτης Σπύρος Αθήνα	50	Ζώνη Ελένη Αθήνα	20
Μπλιθικιώτης Αριστείδης Αθήνα	20	Πριμγκύρης Κώστας Αθήνα	20
Οικονόμου Όλγα Αθήνα	30	Δάγκος Θωμάς Αθήνα	20
Κώστας Γρηγόρης Αθήνα	30	Ζουρνατζήδου Όλγα Αθήνα	15
Σταύρου Χρήστος Αθήνα	20	Γεωργίου Μαίρη Αθήνα	15
Παρασκευάς Γεώργ. Αθήνα	15	Παπαχρήστος Δημ. Αθήνα	15
Πράπας Ηλίας Αθήνα	15	Καλαϊτζής Αντώνης Αθήνα	20
Γαλάνη Ανθούλα Αθήνα	50	Σιώρος Σωτ. Αθήνα	15
Δάγκου Βασιλική Αθήνα	15	Λασπονίκος Γεώργ. Αθήνα	50
Χούσος Σπύρος Αθήνα	20	Πηγαδά Χαρά Αθήνα	25
Γκαραβέλα Αριστέα Αθήνα	15	Οικονόμου Ελευθ. Αθήνα	20
Κωτόπουλος Σταύρος Αθήνα	25	Οικονομίδα Ερασμία Αθήνα	60
Τιμοθέτου Γεωργ. Αθήνα	30	Αποστόλου Χρήστος Αθήνα	50
Γκουντουβάς Χρήστος Αθήνα	45	Γιάκκας Ιωάννης Θεσ/νίκη	20
Κώστα Άννα Αθήνα	30	Κούνδουρου Ελένη Θεσ/νίκη	20
Ρήγας Κώστας Αθήνα	45	Γούσιας Γιώργος Θεσ/νίκη	20
Πολίτης Γιώργος Αθήνα	20	Ιερ. Μήτσιος Χρήστος Θεσ/νίκη	70
Τσούκας Κώστας Αθήνα	20	Μάτσικα Νίτσα Θεσ/νίκη	25
Καραγιάννης Γεωργ. Αθήνα	50	Σκίρτα Νίκη Θεσ/νίκη	20
Τσιατσιάς Βασ. Αθήνα	10	Χατζής Βασίλης Θεσ/νίκη	15
Μπέλτσιου Ουρανία Αθήνα	25	Λάππας Γιώργος Θεσ/νίκη	20
Καραγιάννη Ολυμπία Αθήνα	15	Γώγος Γεώργ. Θεσ/νίκη	20
Στεργίου Ελευθ. Αθήνα	15	Σταυρίδου Ρούλα Θεσ/νίκη	30
Θεοδώρου Λάμπρος Αθήνα	20	Χαρίσης Νικ. Θεσ/νίκη	20
Καραγιάννης Αλέκος Αθήνα	20	Παπανώτης Θωμάς Γιάννινα	70
Μπλιθικιώτη Κυράτσω Αθήνα	20	Γιάκκας Ανδρέας Γιάννινα	20
		Ζακόπουλος Χρήστος Γιάννινα	50
		Ευθυμίου Χρυσάνθη Γιάννινα	10
		Μάντζιος Παύλος Γιάννινα	15
		Καραγιάννης Βασ. Γιάννινα	20

Στάγιος Γρηγ. Γιάννινα	50	Ιερ. Σκίρτας Άγγελος Πάδες	15
Τσιαλογιάννη Μαρία Γιάννινα	30	Πασσιάς Χρ. Ηλιόρραχη	20
Φλίνδρης Βασίλης Γιάννινα	45	Σπανός Π. Στεργ. Δίστρατο	15
Σιώρος Βασίλης Πάτρα	30	Δούκας Θωμάς Καστανέα	20
Βάτσικας Θεόδ. Αγρίνιο	50	Καραγιάννης Αλκ. Δίστρατο	15
Ντίνης Δημ. Κέρκυρα	20	Βουρδούκας Ευθ. Πηγή	20
Τσιναρίδη Πόπη Τρίκαλα	20	Γιαννάκος Γεωργ. Ελβετία	50
Μπαλασοπούλου Ελένη Πάτρα	15	Λιάπη Ερασμία U.S.A.	30
Τσιλίφης Ιωαν. Αίγιο	30	Κοτσίνας Βασ. Γερμανία	30
Κυριάκης Μαργαρίτης Λάρισα	50	Γιούσιος Γεώργιος Γερμανία	30
Νάκος Στέφανος Κιάτο	30	Μωυσίδης Χαρ. Γερμανία	30
Καρράς Παναγ. Κέρκυρα	30	Βλάχος Απόλλων Κάϊρο	50
Σπανού Ανδρομάχη Ξυλόκαστρο	30	Πρίσις Χρ. U.S.A	113
Κουκέση Ελένη Κατερίνη	20	Πουλάκου Ουρανία Αθήνα	15
Καραγιάννη Αλεξ. Καλαμάτα	15	Βλάχος Ανδρέας Αθήνα	15
Μπόγδος Γ. Κων. Αίγιο	30	Βλάχος Απόστ. Αθήνα	15
Τρέσκας Θωμάς Πάτρα	15	Μαρράκη Τζωρτζ Αθήνα	50
Κώτσικου Αγλαΐα Χαλκίδα	15	Ραμαντζά Δανάη Αθήνα	30
Σταυρίδης Παναγ. Δράμα	15	Λιάτσης Νικ. Αθήνα	20
Ζώτος Σωκρ. Κορωπί	20	Παπαδημητρίου Γωγώ Αθήνα	15
Ντεντοπούλου Χριστίνα Κόνιτσα	30	Παπακώστα Ευδοκία Αθήνα	30
Χούσου Άννα Κόνιτσα	20	Παναγιώτου Γεωργ. Αθήνα	30
Ντάφλης Ιωαν. Κόνιτσα	15	Φασούλης Δημ. Αθήνα	30
Μάτσικα Βασιλική Κόνιτσα	15	Παπαχρήστος Αλέκος Αθήνα	30
Ντάφλης Χαραλ. Κόνιτσα	60	Νούτσης Στεφ. Αθήνα	20
Κοντογιάννης Κων. Κόνιτσα	50	Μήτσης Αποστ. Αθήνα	30
Κορτσινόγλου Α. Ιωαν. Κόνιτσα	15	Βαζούκης Δημ. Αθήνα	50
Γκούντας Κώστας Κόνιτσα	65	Πορφύρης Σπύρος Αθήνα	30
Χούσος Κώστας Κόνιτσα	15	Χολέβας Χριστοδ. Αθήνα	30
Γκότζος Σπύρος Κόνιτσα	50	Λιόλιος Αποστ. Αθήνα	20
Ρούκα Ευανθία Κόνιτσα	15	Μανώλη Ευ. Αθήνα	15
Αθανασόπουλος Βασ. Κόνιτσα	45	Μανώλης Χρ. Αθήνα	30
Θεοδώρου Άννα Κόνιτσα	20	Σωτηρίου Λήδα Αθήνα	15
Μιχαλόπουλος Χαραλ. Κόνιτσα	20	Λούδας Παύλος Αθήνα	20
Λάκκας Κώστας Κόνιτσα	20	Ντίνης Αχιλ. Αθήνα	45
Καπακλής Κώστας Κόνιτσα	20	Στυλιάρα Σωτηρία Αθήνα	30
Χατζηρούμπης Χ. Νικ. Κόνιτσα	15	Ζδράβος Αριστ. Αθήνα	15
Πίσπας Α. Στεργ. Δίστρατο	15	Ράγγας Γεωργ. Αθήνα	15
Παρασκευάς Αντ. Μάζα	15	Κοκοβές Βασ. Αθήνα	15
Εξωρ. Σύλλογος Πηγής	15	Γιαννόπουλος Γεώργ. Αθήνα	15
Βακόλας Γεωργ. Κλειδωνιά	20	Νάτσης Αθαν. Αθήνα	50

Παππάς Παναγ. Αθήνα	45	Νάτσος Σωκρ. Βόλος	15
Νάτσος Χ. Παν. Αθήνα	30	Πλατής Θωμάς Αλεξάνδρεια	25
Τσαλλοπούλου Σταθούλα Αθήνα	30	Ζώτος Σ. Μιχάλης Κορωπί	20
Σκούρτης Κων. Αθήνα	20	Σπέλλας Κων. Κορωπί	15
Κων/νίδου Αγγελική Αθήνα	15	Ζώτος Μιχάλης Κορωπί	50
Καρυοφύλλη Θάλεια Αθήνα	15	Τσινασλανίδης Αλ. Φιλιάτες	60
Κυπαρίσσης Βασ. Αθήνα	20	Λαμπρίδη Βασιλική Χαλκίδα	45
Κούσιου Μαίρη Αθήνα	15	Χαρισιάδης Κων. Σαλαμίνα	15
Κούσιου Λουίζα Αθήνα	15	Καλογήρου Πηνελόπη Λάρισα	20
Κούσιου Ιωάννα Αθήνα	15	Τσιτσιμίδης Αναστ. Καστοριά	20
Κούσιος Χρ. Αθήνα	15	Κίσιος Κων/νος Κόρινθος	60
Κεφάλας Πασχ. Θεσ/νίκη	30	Χρήστου Λαμπρινή Λάρισα	30
Μουλαϊδης Θεοφ. Θεσ/νίκη	30	Νάτση Φανή Λάρισα	45
Ιερ. Ευθυμίου Δημ. Θεσ/νίκη	15	Μόσχος Αθαν. Λάρισα	15
Παγανιάς Στεργ. Θεσ/νίκη	20	Μεσσίς Ανδρεάς Λάρισα	15
Γώγου Λαμπρινή Θεσ/νίκη	20	Τσιομπάνου Ροϊδή Λάρισα	20
Πρωτοσυγγέλου Χρυσ. Γιάννινα	15	Σερίφης Χριστοφ. Καρδίτσα	20
Βαταβάλη Αθανασία Γιάννινα	15	Κασιώτας Κων. Αγρίνιο	20
Κοτσίνης Ιωάννης Γιάννινα	15	Χαλούλος Πέτρος Κόνιτσα	50
Μπούνας Πέτρος Γιάννινα	15	Βλάχος Μάνθος Κόνιτσα	20
Σίμος Χαραλ. Γιάννινα	50	Ιερ. Οικονόμου Αθαν. Κόνιτσα	20
Τσιώρα Βασιλική Γιάννινα	30	Σαμαράς Βασ. Κεράσοβο	20
Λασπονίκος Κων. Λαμία	15	Σκαλωμένος Δημ. Κεράσοβο	15
Τασούλα Παναγιώτα Τρίκαλα	15	Καρράς Α. Αποσ. Ηλιόρραχη	20

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ε. ΤΣΙΛΙΦΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

*Επιστημονικός Συνεργάτης
Α' Παιδιατρικής Κλινικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Νοσοκομείο Παιδών «Η ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ»*

ΙΑΤΡΕΙΟ:
Σοφοκλή Βενιζέλου 1 • Δάφνη
2ος Όροφος

ΤΗΛ.: 210 9750155
ΚΙΝ.: 6932581314

HOTEL ΑΩΟΣ
RESTAURANT BAR

ΚΩΝ. ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ

1ο χιλιόμετρο Εθνικής οδού Κόνιτσας - Κοζ
ΤΗΛΕΦ. 2655022079 - FAX: 2655023

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ

ΖΔΡΑΒΟΣ

κρέατα εντόπια

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 153 - ΤΗΛ. 321601
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ειρήνη Οικονόμου Σταματάκη

Ειδικός Παθολόγος

Διδάκτωρ F.U. Berlin

Διευθύντρια Παθολογικής Κλινικής

Ιατρείο: Θέμιδος 6, 151 24 Μαρούσι

Τηλ. Ιατρείου: 210 6122 823

Δέχεται: Τετ. - Πέμ. 6-8 μ.μ. με ραντεβού

Τηλ. Οικίας-Fax: 210 4817 449

Κιν.: 6944 392 273

e-mail: istamataki@metropolitan-hospital.gr

Μακαρίου 9 & Ελ. Βενιζέλου 1

115 47 Ν. Φάληρο

Τηλ. 210 4809 000, 210 4809 338

Τηλ. 210 4809 339, 210 4809 973

Τηλ. 210 4814 887

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ

Πτυχ. Πανεπ. Αθηνών

ΤΗΛ. 210 2759721 - 2102691119

6974 491605

ΑΘΗΝΑ

ΜΕΡΟΠΗ ΕΛ. ΣΟΥΡΛΑ

Συμβολαιογράφος

(αρχείο Ι. Γ. Παπαϊωάννου)

Κεντρική πλατεία 26, 44100 Κόνιτσα

Τηλ./fax: 26550 29377

e-mail: sourslams@otenet.gr

ΔΑΜΙΑΝΗ Ζ. ΠΑΠΑΖΗΣΗ

ΙΑΤΡΟΣ - ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Γ' ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ **ΙΑΣΩ** GENERAL

Τηλ. Νοσοκ.: 210 6502989

» Οικίας : 210 6929056

Κινητό: 6936876978

ΠΟΔΟΧΕΙΟ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ

το χάνι

ΛΕΙΔΩΝΙΑ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΤΗΛ.: 26550 24567

FAX: 26550 24568

PARISSIANA
...αγνά υλικά, νέες γεύσεις!

Το άνω Ηπειρώτικο Ζαχαροπλασείο
σας περιμένει να απολαύσετε τις γλυκές του γεύσεις

Δ/νση: *Βαγγέλης Σ. Νούτσος*

Ζήνωνος 7-9, ΟΜΟΝΟΙΑ

ΤΗΛ. 210 5222269

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΘ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αισθητική & Επανορθωτική Οδοντιατρική

Εμφυτεύματα

Μιλτιάδου 1 & Αγ. Δημητρίου, πλατεία Κηφισιάς

Τηλ.: 210 810010 - 6944 812910

e-mail: ktheodorou@mail.gr

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡ. ΜΗΤΣΑΚΟΥΛΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

Κάτοχος Μεταπτυχιακού Διπλώματος

Αστικού Δικαίου Παν/μίου Αθηνών

ΓΡΑΦΕΙΟ:

ΕΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ & ΝΙΚΗΤΑΡΑ 3

ΑΘΗΝΑ 106 78

ΤΗΛ.: 210 3820888

FAX: 210 3820888

KIN.: 6977 242412

e-mail: elmitsakouli@ath.forthnet.gr